

*B. m. A. 85
S. 16, n.*

X2400125

O. D. B. V.

II K
1982

DISSE^RTATI^O_{DE}
**JURIBUS ET PRIVILEGIIS
IMPERII ROM. GERMANICI
EJUSQUE MEMBRORUM.**

*Occasione Articuli III.
CAPITULATIONIS
JOSEPHI
ROMANORUM REGIS
AUGUSTI*

*QVAM
SUB PRÆSIDIO
D. FRIDERICI NITZSCHII
PHIL. ET JUR. D. ET PROF. PUBL. COM.
PAL. CÆS. ET ASSESSORIS SUMMI HASSIÆ AP-
PELLATIONUM JUDICII
AFFINIS HOSPITIS ET PRÆCEPTORIS
SUI VENERANDI*

*PUBL. ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTIT
JOHANN. HENRICUS JACOBI
de Ehrenfrohn.*

*CONFLUENTINO-MOELLANUS
DIE DECEMBERIS ANNO MDCCI.
IN AUDITORIO SOLENNI
GESSÆ HASSORUM.*

Excud. JOH. REINHARDUS VULPIUS, UNIV. TYPOGRAPH.

EMINENTISSIMO AC REVEREN-
DISSIMO
PRINCIPI AC DOMINO
DOMINO
JOHANNI HUGONI
ARCHI-EPISCOPO TREV-
RENSI
S.R.I. PER GALLIAM ET REGNUM
ARELATENSE ARCHI-CANCELLARIO
PRINCIPI ELECTORI,
EPISCOPO SPIRENSI, ADMINI-
STRATORI PRUMIENSI, PRÆ-
POSITO WEISSENBURGENSI,
NEC NON
CAMERÆ IMPERIALIS
SUPREMO JUDICI.
DOMINO MEO CLEMENTISSIMO.

EMINENTISSIME ARCHI-PRÆSUL
PRINCEPS ELECTOR
CELSISSIME;

CLEMENTISSIME DOMINE!

ARCHI EPISCOPO TREA
RENSI
SRI PR GALIA ET REGEN
ARLATENSE ARCHI CANCELLARIO

pecimen vel levidense scientiæ in jure
positæ , cum primis *de Iuribus & Pri-
vilegiis Principum Imperii, Ejusque Sta-
tuum*, suggestæ ab Articulo Tertio Ca-
pitulationis, cum *Augusto Romanorum
Rege, JOSEPHO*, initæ , Disceptationi publicæ datu-
ro mihi in mentem venit , *Cujus potissimum auspi-
ciis, rem eousque arduam, aggrederer, cuiusve Patro-
cino in arenam, tam vastam, tamque ancipitem, me-*
mor

mor infirmitatis mex, descendere. Sed! da veniam,
EMINENTISSIME PRINCEPS ELECTOR,
CLEMENTISSIME DOMINE! dicam, quod resest:
Majores mei, jam ab Abavo usque materno, sub EMI-
NENTISSIMORUM ANTECESSORUM TUO-
RUM clementissimâ Umbrâ, contra quoscumque
novercantis fortunæ impetus, in sorte suâ beatâ stete-
rant omnino inconcussi; *Sacratissima Biga Avuncu-*
lorum TUORUM, DAMIANI HARTARDI, &
CAROLI CASPARI; Illius Moguntini, *Hujus*
autem *Trevirensis Archi - Präfutis, Piusimæ Utriusque*
memoriæ, non minus Electoralis clementiæ favore,
Avum meum paternum æque ac maternum prosecuta
est. Quid? quod & *Ipsa Eminentia TUA Electoralis*
in f lavissimum Parentem meum non ccesset hodie dum
clementissime influere, in eumque largos Gratiarum
imbres quotidie effundere; Injurius ergo in Majores
meos non immerito fuero, si quam illi Semitam cal-
carunt, mihiq; demonstrarunt jucundam, hanc ego
turpiter neglexero: Patieris itaque EMINENTIS-
SIME PRINCEPS ELECTOR, CLEMEN-
TISSIME DOMINE! ex eâ quam innatam ha-
bes erga omnes litterarum Cultores, & quam comper-
tam ego habeo in f lavissimo Parente meo, propen-
sionem; Patieris, inquam, arenam me ingredi, & pro-
positas

*B. cap.
12.*
positas velitationes äuspicari me, sed firmissimo
TUO innixum Præsidio. Deum veneror inde-
fessè, quò TE, * solidam Imperii Basin , Colum-
namque immobilem, diu sospitet, quo & inde Sa-
crum æque Imperii ædificium, circumspectâ pruden-
tiâ & solerti pietate TU A, ad innumeros usque an-
nos sustentetur; Et sic Terræ quoque TUÆ sub clementissimi
Tanti PATRIS PATRIÆ auspiciis, dul-
cique Regimine, felices sint ac beatæ,

EMINENTIÆ TUÆ ELECTORALIS

Clientum subjectissimus

J. H. Jacobi de Ehrenkron.

COMMENTATIO
AD
CAPITULATIONEM
JOSEPHI
ROMANORUM REGIS
AUGUSTI,
ET QVIDEM AD EVSDEM
ARTICUL. III.

**JURE ET OFFICIO REGIS RO-
MANORVM CIRCA JURA ET PRIVILEGIA
IMPERII MEMBRORVM QVE EIUS.**

C. I.

**DE JURE ET OFFICIO REGIS
ROMANORVM CIRCA JURA ET PRIVILEGIA IM-
PERII ET STATIVM IN GENERE.**

- I. *Jus & officium Regium refertur*
vel ad Ipsum Regem. 1.
vel ad Alios. 2.
*Quod ad Regem, est vel Negati-
tivum, vel Affirmativum. 3.*
Scilicet I. Ne Ipseturbet aliorum
Jura. 4.

- Nec per Se sit, quo minus unus-
quisque iure suo utatur. 5.*
II. *Ut jura Membrorum Impe-
rii confirmet. 6.*
III. *Ut ea contra alios defen-
dat. 7.*
- II. *Per Jura intelligitur*
A 2 (1) Fa-

4 ART. 3 . CAP. I. DE JVR. ET PRIVIL. IMP.

(1) Facultas moralis. 8.

(2) Leges seu normae altuum. 9.

Quoq; spectat Consuetudo.

10.

(3) Status seu Conditio Homini-
nis 11.

Quod probatur. 12.

III. Privilegia quid sint? 13.

Distinguuntur in Personalia &
realia. 14.

Quomodo differant à Constitu-
tionibus Personalibus? 15.

Jura non constituantur in Perso-
nas singulas. 16.

Conveniunt tamen

(1) quia Privilegium est priva-
Lex. 17.

(2) quia Privilegium est iussum
de singulis. 18.

(3) quia in Cod. Theod. dicun-
tur Rescripta Personalia. 19.

(4) quia l. 8. de LL. intelligen-
da de Lege Romanâ. 20.

Non omne Privilegium est Con-
stitutio Personalis. 21.

IV. Privilegium differt à Jure sin-
gulari. 22.

Jus singulare dicitur respectu Ju-
ris; Privilegia vero etiam in
singulas Personas sunt consti-
tuta. 13.

V. Conveniunt tamen

(1) quia in singulos Cives & cau-
fas Privilegia dantur. 24.

(2) quia lis circa vocem. 25.

(3) quia per Privilegia discedi-

tur à Regulis Juris commu-
nis. 26.

VI. Privilegia descendunt ex Jure
Nomothetico. 27.

(1) quia sunt privæ Leges. 28.

(2) quia Summa potestas di-
spensat circa Jus commun-
ne. 29.

VII. An Jus concedendi Privile-
gia sit de Reservatis Impera-
toris? 30.

Quod affirmatur regulariter.

(1) quia nullibi in Capit. restri-
ctum. 31.

(2) quia ibi contrarium finci-
tum. 32.

(3) per R. J. de Anno 1654.
§. 115. 33.

(4) per Instrumentum Pacis
34.

(5) quia Imperator concedit
Nundinas, Privilegia Acad.
& similia. 35.

(6) per Regulam Doctorum Ju-
ris Publici. 36.

(7) per Autoritatem Docto-
rum. 37.

(8) quia Imperatori non sunt
omnes Species Juris Legisla-
turi restrictæ. 38.

Limitatur (1) quoad Privile-
gia, quibus Jus tertii laedi-
tur. 39.

Limitatur (2) Si Privilegia u-
niversum Imperii Statum tan-
gant. 40.

1. 737

Jus & Officium Regis Romanorum, quod in praesenti Articulo circa Jura & Privilegia Imperii & Statuum exprimitur, breviter & generaliter eo reddit: Ut referri possit vel ad Regem Romanorum vel ad Alios; Quod ad ipsum Regem atinet, partim negativum, partim affirmativum est, quod ibidem comprehenditur; ita ut commodè ad hæc tria membra, ibidem contenta, nititum ad Non-turbationem, Confirmationem & Defensionem referatur. I. Scilicet: Ne Ipse Imperii Rossani vel cuiusquam in Eodem quasitatis Juribus deroget, sed uniusquemque jure suo uti Ipse sinat; Artic. 3. ibi: Die Deutsche Nation, das Heilige Römische Reich / und die Chur-Fürsten/ wie auch andere Fürsten/ Prælaten/ Grafen/ Herren und Stände / sambe der ohnmittelbaren Freyen Reichs-Ritterschafft/ bey Ihren Hoheiten und Gerechtigkeiten / auch sonst den Jeden bey seinem Stand und Wesen verbleben lassen; ohne Unsern Eintrag und Verhinderung; quod negativum dicere lubet, non quidem simpliciter, sed ita, ut positivum quoddam involvar, dum Rex Romanorum: Per Se non fieri debere, quod minus unusquisque jure suo utatur; adeoque patientiam quoad Se promittit; Ita enim Patientiam caveri, imo usum & quasi-possessionem Juris acquiri & confirmari, accurate statuunt Jcti, Javolenus in l. ult. ff. de Servit. & Pomponius in t. Ratio. 3. §. 2. ff. de Act. Empt. II. Viz Jura & Privilegia Statuum & Nobiles statis Immediata Imperii confirmet; ibi: Darzu denen Ständen/sambe etsigedachten Reichs-Ritterschaffe Ihre Regalia und Gerechtigkeiten in guter beständiger Form confirmiren und bestätigen. Et Ill. denique: Vt Jura Statuum & Nobilitatis Imperii immediata contra Aliorum insultus, turbationesve defensat, ibi: Sie auch darbey als erwähnter Römischer König haben/ schützen und schirmen; Quæ jura affirmativa dicimus.

A 3

§. 2. Per

5 ART. 3. CAP. 1. DE IUR. ET PRIVILEG. IMP.

- §. 2. Per Jura Imperii & Statuum non tantum intel-
ligitur (1) Qualitas & Facultas moralis ipsi competens ad aliquid
iuste habendum vel agendum, proti describit Grotius de Jur. B.
& P. Lib. 1. cap. 1. §. 4. uti eò spectant verba Capitul. present.
art. 3. nostr. ibi: Bey Ihren Hohenheiten / Geist- und Weltlichen
Würden/ scilicet Gerechtigkeiten/ Macht und Gewalt/ scilicet verbleiben
lassen. Et porro: Ihre Regalia und Obrigkeitten/ Freyheiten/
Privilegien/ Pfandschafften und Gerechtigkeiten scilicet confirmiren
und bestätigen. Sed etiam (2) quatenus per Jura intelligun-
tur Leges seu Norma & Regula actuum moralium obligans ad id
quod rectum est, quemadmodum iterum definit Grotius de
Jur. B. & Pas. lib. 1. cap. 1. th. 9. seu uti ad Civitatem applican-
tur: Quatenus sunt Norma actuum moralium obligans ad id,
quod Civitas constituit, vel uti Imperator Justinianus definit:
Quod quisque Populus sibi ipse Jus constituit juxta §. 1. f. de Jur.
N. G. & C. L. 9. ff. de Jus. & Jur. Sive sint Leges scriptæ sive
non-scriptæ, seu Consuetudines ritè & ex Consensu Legisla-
toris tacito introductæ, quippe quæ ejusdem cum Jure ex-
presso sunt effectus. §. 9. f. de J. N. G. & C. L. 33. ff. de Legib.
Et faciunt eò verba textus nostri, ibi: Bey Ihren Würden/
Rechten/ Gerechtigkeiten/ scilicet. Et porro: Ihre Regalia und
Obrigkeitten/ auch Gebrauch und gute Gewohnheiten/
so sie bisher gehabt haben/ oder in Ubung gewesen seyn zu Was-
ser und zu Lande/ addat. R. J. Spir. de Anno 1542. f. Damit
auch so. ibi: Bey Ihren Rechten und alten Gewohnheiten. R. J.
Ratisbon. de Anno 1557. f. So soll es 49. R. J. de Anno 1566. f.
II. Dieweil nun 41. Imò etiam (3) per Metonymiam cause
pro effectu intelligimus Jura, quatenus per ea denotatur Sea-
tus seu conditio hominis, in qua quis est constitutus, & Jura inde
sua exercet; uti eò spectant verba textus Artic. 3. ibi: Auch
z. sonst jeden bey seinem Stand und Wesen verbleiben las-
sen.

¶ Prost enim Status Hominum eorumque Conditio est diversa; Ita etiam diversa exinde oriuntur Jura. Sic etiam vox Juris pro Statu capit in Tit. 7. de Jure Person. Ut non tantum (1) ex eo patet, quod in dicto Titulo de Statu potius Personarum, quam facultate aliquid habendi vel agendi, vel de normâ actuum moralium agatur; sed etiam (2) Quod Titulus ille in Digestis inscribitur: De Statu Hominum. Unde etiam Vinnius in Not. ad rubr. Tit. de Jure Person. observat: Quod Status rationem causæ, Jus effecti habeat; Et Quod Status sit ipsa Persona conditio; Jus vero quod hanc conditionem sequitur.

¶ §. 3. Privilegia sunt Jura & Constitutiones singulares, que propter certas causas & Personas contra vel prater jus com. 13° mune aliquid disponunt. Ut benè definit Struv. in Synt. Jur. Civil. Exere. 2. th. 26. Et sunt vel Personalia, quæ Personæ vel certo Personarum Ordini, ut Principum, Comitum, Nobilium, Papillorum, Clericorum, Studioorum, vel certæ familiæ sunt concessa, vel Privilegia Realiæ, quæ ex ratione singulari cause vel rei tribuuntur, ut propter ipsam causam vel rem persona ad quam pertinet, singulari jure fruatur; per L. 68. & l. 196 ff. de R. Jur. Et differunt quidem Privilegia personalia propriè à Constitutionibus Personalibus; ubi Personæ singulare vel ob meritum indulgetur, vel qua poena scilicet gravior interrogatur, vel sine exemplo subvenitur, quæ ipsa personam non egrediuntur; §. 9. 7. de 7. N. G. & C. l. f. §. 2. ff. de Constit. Princ. uti observat Strauchi de Statut. à Summo Princ. th. 30. & in Dissert. Justin. 1. th. 8. Cùm Jura non constituantur in Personas singulas, sed generaliter L. Jura 8 ff. de Le. 15° gib. Et iussa populi plebisve de Imperio Cnei Pompeji, de redditu M. Ciceronis, de Cade P. Clodii quæstio, non possint vocari Leges. Non sunt enim generalia iussa sed de singulis concepta. Ut inquit Gellius 10. Noct. Att. 20. Et apud Ciceronem injustas dicit:

8 ART. 3¹ CAP. I. DE IVR. ET PRIVILEG. IMP.

dicuntur Privilegia, cum Legis vis sit, scitum esse & iussum in
 omnes, in Orat. ad Pontif. Et in LL. XII. Tabb. Privilegia ne
 17. irrogantia! Sed quia (1) Privilegium dicitur idem, quod priva
 Lex, seu Jus privi*sive* singulis hominibus datum; que enim
 veteres priva dixerunt, nos singuli dicimus, inquit Gell. d.l.
 18. Qui æquè ac Cicero d.l. Privilegium dicit iussum de singulis
 19. conceptum; Sic (3) in Cod. Theod. Tit. de Itinere muniendo,
 quæ in l. 5. dicuntur Rescripta Personalia, illa dicuntur in l. 4.
 20. præc. Privata Privilegia. Et quod (4) Leg. 8 ff. de Legib.
 concernit, vel illa ad mores Status popularis relipicit, cui pro-
 pter æqualitatem Civium Leges privæ repugnant; vel ad Le-
 gem in Rep. Romanâ propriè distam, scilicet; Quam popu-
 lus Romanus Senatorio Magistratu interrogante, constituit; S. 4.
 l. de I. N. G. & C. Quam cùm non ferret Imperator, sed quod
 21. faciebat jus, Constitutionis nomine veniebat; Hinc etiam
 Constitutio personalis Privilegium, quamquā non omne Pri-
 vilegium, quod scilicet datum est, Constitutio vel Rescri-
 ptum personale dici poterit.

§. 4. Differunt etiam privilegia propriè à iure singula-
 ri, uti obseruat Cujac. lib. 15. Observ. cap. 8. in fin. quod hoc
 22. non dicatur intuitu personæ cui competit, uti Privilegia,
 quemadmodum in §. 3. vidimus, sed intuitu rationis juris, ubi
 quid contra rationem juris, seu contra tenorem rationis, pro-
 pter utilitatem & necessitatem publicam est constitutum l. 14.
 l. 16. ff. de Legib. l. 162 ff. de Reg. Jur. Sic Regula est Juris com-
 munis: Neminem plus Juris transferre posse, quam ipse haberet.
 L. nemo plus 54. l. nemo, 120. de R. I. L. Traditio 20. ff. de Adg.
 rer. Dom. Paulus tamen Ieus ex Libro de Jure singulari dicit in
 l. Quod nostrum 03 ff. de usufr. Quod is, qui fundū habet, usum-
 fructum cedere possit, quod à Regula Juris deselectit; Sic Re-
 gula est: Quod debitor solvere ereditori teneatur; Sed Pau-
 lus ex libro de Jure singulari, dicit, in L. Marius 54. ff. Sol. ma-
 trim.

ART. 3. CAP. I. DE JVR. ET PRIV IMP IN GEN.

erim. Quod maritus, socius, Patronus, Parens, non teneatur, nisi facere id possit, donator vero teneatur; quod jus singula-²³ re est: Ita ut hoc dicatur, quod paulum discedat à Regulis Ju-
ris; Privilegia etiam in singulas autem personas sint constituta; nti obseruat Cujac. d. b. Ut taceamus Privilium se habere ut proptimum, & esse jus certae personae vel causae proprium, & certis earundem qualitatibus & conditioni accommodatum, prout definit Strauch. de Stat. à Summo Princ. th. 29. Jus vero singulare derogare Juri Civili generali, & opponi rationi Juris communis; Ita ut breviter *jus singulare seorsim agat à juris com-
munis ratione, & rationem Status pro ratione habeat*, per l. 16 ff.
de LL. & L. 162. ff. de R. j. Privilium vero communis Juris ra-
tioni subsit, illamque applicet subjectis propriis & adequatis, in
quantum illa illud recipiendo sunt. vid. Strauch. d. th. 29. add.
Jacob. Gothofred. ad Reg. Jur. 162.

§. 5. Sed quamvis haec ita sint; quoniam tamen pro²⁴
singulati Jure haberi etiam potest, quod non in omnes Cives,
sed in singulos & gr. Nobiles, Clericos, Studiosos, est conce-
ptum, uti traditum *supra* §. 3. quemadmodum etiam, quod
& gr. cause dotis, causa pietate est sanctum; perinde ferè, uti sin-
gularia quedam sunt recepta circa uti capionem, circa pecuni-
am credita &c. juxta l. *Singularia* 15. ff. de Reb. Cred. Jus
autem singulare circa personas vel causas privilegium dicitur.
L. 68. & l. 196. ff. de Reg. Jur. vid. quæ *supra* ad §. 3. sunt dicta.
Hinc non immixtio cum communi Doctorum Scholæ Priva-
legia *Constitutiones singulares* diximus, in primis (2) cum in
verbis simus faciles, si de re ipsâ constet, arg. L. 17. ff. de Legib.²⁵.
Nec in verbis sit subtiliter dialecticandum, uti loquitur Car-
din. Mantica de *Conject. ult. vol. lib. 1. Tit. 1. num. 4.* Ut ta-
ceam, (3) etiam per Privilia discedi quadantenus à Regulis²⁶.
Juris communis, ut quando Regula est: *Quod omnes Cives*
teneantur solvere Collectas; Per Privilium immunes ab iis
excusatentur.

B

§. 6. De.

§. 6. Descendit autem Jus dandi Privilegia ex Jure
 26. Nomothetico, seu Legislatorio, sive quod Privilegia sint *Priva-*
va leges seu in Personas & causas singulas conceperet, uti *supra*
 28. §. 3. observatum; Sive etiam, quod Summa Potestas de Jure
 29. communi dispensat. Quando enim Princeps vel ob meritum
 aliquid indulget, vel ex ratione particulari de Legibus gene-
 ralibus & Universalibus, seu aliquid singulare præter dispositio-
 nem concedit & constituit, tunc id est dispensare seu relaxare
 à Lege generali, hoc est, dare Privilegia, uti huc faciunt §. 6.
 9. de 7. N. G. & C. l. 1. ff. de *Constit. Princ.* Unde & Boecler. in
Notit. Imp. lib. 4. cap. 1. num. 4. §. 8. & lib. 12. cap. 1. circ. princip.
 bene potestatem dandi Privilegia ad Jus Nomotheticum re-
 fert.

§. 7. Ex quibus facilè fieri judicium potest: Quis in
 Imperio Romano-Germanico potestatem habeat Privilegia &
 immunitates concedendi? An Reservatis Imperatoris, an ve-
 rò Communicatis Juribus jus illud accensendum? Et merito pro
 31. Cæsare regulariter id affirmandum venit (1) propterea, quod
 nullibi in Capitulationibus idipsum inveniatur restictum, vel
 cum Statibus communicatum, adeoque Cæsari reservatum.
 32. Imò potius (2) contrarium in iis fanticum, per *text. Articul.*
pref. 3. ibi: Und niemand einig Privilegium darwir ertheilen;
 Privatio verò & restictio secundum Canonem Philosophicum
 supponit habitum. Add. art. 44. infra, ibi: Kaiserliche Con-
 33. cessiones der Privilegien. Quod etiam (3) in R. J. de Anno
 1654. s. Und stehet s. legitur ibi: Privilegia de non appellando,
 deren fernere Erhöhung bey Uns als Römischen Kaiser/
 von Deine diese und andere dergleichen Begnadigungen herühr-
 ren/ in so weit gehührend anzuhalten/ und nach Gestalt der Sas-
 chen Umstände Unserer Resolution und Verordnung
 34. darüber zuerwartet. (4) Per Instrum, Pacis Casar, Svecicum

ART. 3. CAP. I. DE JVR. ET PRIV. IMP. IN GEN. 41

Art. 3. §. Gaudent, ubi jura Imperatori cum Statibus Imperii
communia sollicitè quidem recensentur, de Jure vero Privile-
giorum & immunitatum nihil ibi habetur. Unde etiam (5)
Imperator jus dandi nundinas privilegiatas, Privilegia Acad-
mica concedendi & similia solus habet. Quemadmodum
& (6) Regula apud Doctores Juris Publici hæc solennis est:
Hoc Jus spectat ad Privilegia; Ergo est de Reservatis Imperato-
ris. Et præterea (7) autoritas Doctorum Juris Pu-
blici tantum non omnium id confirmat. vid. Paurmeisterus
de Jurisdict. lib. 1. cap. 4 num. 6. Gail. lib. 1. Observ. 1. num. 7.
Stephani de Jurisdict. lib. 1. cap. 7. Lamped. Part. 3. cap. 14.
Carpzov. de Leg. Reg. cap. 12. num. 8. Limn. lib. 2. cap. 9. num. 19.
Boecler. in Not. Imper. lib. 4. cap. 1. th. 4. num. 8. &c. Et quamvis
ad præc. §. dixerimus: Hoc jus spectare ad Jns Nomotheti-
cum, potestas vero Legislatoria in Imperio Romano non spe-
ciat ad solum Cæsatrem, sed Jus Comitiorum est per *Capit. 79.*
Josephi. Art. 2. ibi: Mit Räht und Consens. Unser und des Heil-
igen Reichs Thür. Fürsten/Fürsten und anderer Stände/ bestimmt.
& Instrum. Pacis Artic. 8. §. Gaudent. vid. Dissert. ad Artic. 2.
Capitol. Josephi cap. 7. §. 2. Probavitnus tamen dicta Differ.
d. l. S. 3. & 4: Non autem jus Legislatorium Imperatori
esse restriictum, nec Potestatem dispensandi circa Leges Roma-
norum Regi esse limitatam, quatenus illa ad Privilegia Immu-
nitatis, & dignitates refertur. Limitatur tamen hoc Jus Re-
gium circa Privilegia (1) ut illud exerceri non possit, quatenus
Jus Tertiij exinde læditur, uti hue faciunt verba nostri Articuli 3.
ibi: Und niemand enim Privilegium darwider (h. e. contra Jura
Statuum) ertheilen / Quippe quod etiam Juri communii repu-
gnat. Quid enim alicui pro pietate conceditur, ad aliorum in-
juriam non debet redundare. Cap. Cum dicat 2. extr. de Eccles.
edific. cap. quia 2. in fin. exit de Relig. domib. Et Privilegium
militum ad alienam injuriam porrigi non oportet. L. Impu-
39.
beri

ART. 3. CAP. I. DE JVR. IMP.

beri 40 ff. de Admin. Tut. L. 8. pr. ff. de Praetor. Stipul. Quem admodum & (2) Limitatur: si Privilegia universum Imperii Statum concernant, qualia sunt jus concedendi, augendi vel prorogandi Vectigalia, Jus concedendi Regale Moneta, Jus recipiendi aliquem inter Status Imperii; & quae sunt similia, ubi Regia potestas etiam circa Privilegia est limitata vid. in Capit. Joseph, *infra Art. 20. 33. & 43.*

CAP. II.

DE JURE ET OFFICIO REGIS
ROMANORVM CIRCA
IVRA NAT. TEUTONICÆ ET IMP.

II. Jus & officium Regis consideratur

(1) Materialiter, 1.

(2) Formaliter, 2.

Quoad Regem ipsum vel quoad
Alios, 3.

III. Jura Nationis Germanicae in ge-
nere, 4.

Quae sit ratio cur dicta Clauſu-
la Capitulationi sit inſer-
ta p. 5.

Quare hodie retineatur in Ca-
pitulationibus? 6.

III. Jura Nationis Germanicae in
Specie, 7.

Selicet 1. Libertas;

Cujus Gens Germanica tenacis-
sima, 8.

Non tantum ante sed & sub

Imperio Francorum. 9.
Franci suere populi Germa-
niae, 10.

Carolus M. prima Fundamina-
jecit Dignitatis Principum
Germaniae, 11.

Qua Carolingis rejectis, posse
auta, 12.

IV. Alterum jus Nationis Germani-
ca est 11. Majestas Impera-
toria, 13.

Carolus M. transtulit Majesta-
tem Imperatoriam ad Germanos;
probatur

1. quia Germanus, 14.

2. quia ipsi in divisione accessit
Germania, 15.

3. quia à Cesaribus Romanis
Germanicis vocatur: Ubi-
sep

- ser Dors Fahr am Reich. 16.
 Carolus M. acquisivit Imperium
 Romanum
 (1) iure belli. 17.
 (2) Transactione. 18.
 (3) Acclamatione Pop. Ro-
 man. 19.
- V. An alias quam Germanus in Im-
 peratorem posse eligi? 20.
 Lex propterea Ottonis III. 21.
 In primis hic Capitulatio pro Le-
 ge est. 22.
- VI. Jura Sacri Romani Imperii
 non turbanda. 23.
- Imperium dicitur Romanum
 (1) quia decus gloria Imperii ab
 Augusto ad Successores
 transiit. 24.
 (2) Propter Prophetiam Danielicam. 25.
 (3) quia nomen in parte rei sub-
 fuisse. 26.
- Germania pars fuit provincia
 Imperii Romani. 27.
- (4) quia Carolo M. & Ottoni M.
 Imperium acquisitum in ur-
 bem Romanam. 28.
- (5) quia Imp. Romano-Germa-
 nici sunt in quasi-possessione
 hujus Elogii. 29.
- Sacrum dicitur Imperium non O-
 ratorio Stylo sed Curtal. 30.
- Vnde hoc probatur? 31.
- VII. Natio Germanica, & Imperi-
 um Romanum in textu ut
 diversa tractantur. 32.
- Interdum conjunguntur; Vnde
 das Römische Reich Teut-
 scher Nation. 33.
- Quid deroter illa Clausula? 34.
- VIII. Jura Imperii sunt Commania,
 uic sunt
 (1) Jura Finium Imperii 35.
 de quibus remissive 36.
- IX. (2) Jus X. Circulorum Impe-
 ri. 37.
- Quid de divisione (1) in Quater-
 niones habendum? 38.
- (2) in Caput & Membra. 39.
- (3) Divisio in X. Circulos ob-
 servanda. 40.
- X. Autor Divisionis in Circulos Ma-
 ximilianus I. 41.
- Utilitas ipsius tam
 in Genere. 42.
- quam in specie. 43.
- XI. Pro regimine Circulorum sunt
 constituti
 (1) Directores. 44.
 (2) Duccs. 45.
 (3) Adjuncti. 46.
 (4) Receptores Circulares. 47.
 A quibus differunt
 Receptores Statutum. 48.
- (5) Zygostata. 49.
- XII. De Mutationibus, Reformati-
 one & Redintegratione Cir-
 culorum remissive. 49.
- XIII. Ad Jura Imperii communia
 (3) refertur Matricula. 50.
- Quia novissima? 51.
- An haec perfecta? 52.
- Renovatio & emendatio matri-
 culæ. 53.

Vbi

<i>Obi matricula invenitur?</i> 54. <i>Et ubi Repartitio Noribergensis?</i> 55.	<i>vel Acta Judiciorum Publicorum.</i> 59.
<i>Sebastiani ULLMERS de Matricula Meditationes.</i> 56.	<i>Obi asserventur Acta Italica?</i> 60.
XIV. Ad Iura Imperii communia spectat (4) <i>Jus Archivi.</i> <i>Definitio & Synonyma Archivi & Archeotæ.</i> 57.	<i>De Effectu Archivi remissivè.</i> 61.
<i>Archivum distinguitur in Imperatoris & Imperii Atchivum.</i> 58.	XV. Spectat ad Iura communia Imperii (5) <i>Jus Comitiorum.</i> 62.
<i>Hoc continet vel Acta publica</i>	(6) <i>Ius circa Judicium Camerale.</i> 63. (7) <i>Ius circa Bellum & Pacem de quibus remissivè.</i> 64.

J. 1.

- I. Jus & officium Regis Romanorum, se exerit I. Materialiter.**
1. *J & objective* (1) *in Juribus Nationis Teutonicae* (2) *in Juribus Imperii* (3) *in Juribus Statuum Imperii* (4) *in Juribus Nobilitatis immediate & (5) in Juribus Cuiusunque quesitis.* II. *Formaliter ratione modi & quatenus id vel Regem Romanorum ipsum concernit, quod in non-turbando & confirmingo, vel*
 2. *quoad alios in defendendo consistit; de quibus infra sigillatio-*
 3. *nem erit agendum; in hoc vero Capite ac Primo & secundo dicetur.*

J. 2. Juribus I. Nationis Germanicæ his verbis in
4. *textu cavetur; Sollen und wollen Wir in alle Wege die Deutsche Nation bey Ihren Höheitern/ Würden/ Rechten/ Gerechtigkeiten/ Macht und Gewalt bleiben lassen. Quæ verba jam in Capitulatione Caroli V. sunt expressa; Ita ut exinde judicium ferri queat, propterea illam formulam Capitulationi esse insertam, ne forte tanquam Rex Hispaniæ tum temporis potentissimus vel Libertate Teutonica gravis esset, vel etiam ipsam digni-*

Dignitate Imperatoria, in dictam Nationem ritè translatâ, privaret. De hoc enim inter alia quoque cavere voluisse Elec-
tates, nullum planè subest dubium, cùm Ius Romanorum Regem & Imperatorem eligendi sane maximum, haec tenus, & à tempore Conradi I. spectasset ad Nationem Germanicam, adeoque metueretur, ne forte occasione Imperii Carolini im-
posterum ad Nationem Hispanicam devolveretur; Idque cò
magis, quò potentior tum temporis erat Monarchia Hispani-
ca adeò, ut etiam, testante Historiâ illorum temporum, ad
Monarchiam Universalem aspiraverit. Et quamvis hodiè si 6.
misilis causa metuendi amplius non subsit, cùm ab illo tempore
Reges Romanorum non sint electi, quorum potentiam exter-
nam æquè revereri necesse habeat Germania; Clavis tamen
illa, tam quod abundans cautela non nocet, quam propter
alia Nationi Teutonica competentia Jura & prærogativa, ex
occasione temporariâ perpetua est facta.

S. 7. Duo ergò sunt de quibus Nationi Teutonica in 7.
hoc Articleo cavetur: Alterum est Libertas; Alterum verò digni-
tas; Libertatis Gens semper fuit tenacissima, uti testatur Ta. 8.
citus lib. 2. Annal. cap. 44. seqq. & de Morib. German. cap. 7. 11.
& pasim; ita ut regno Arlacis aciorem dicat Germanorum li-
bertatem, in cap. 37. de Morib. German, omniumque seculorum
Historiæ loquuntur; Quæ Libertas in Gente in eo consistit,
ut Libertas tempererur Principatu, & Principatus libertate,
que madmodum res ferè dissociabiles, Principatum scilicet ac li-
bertatem, miscuisse olim dicitur Nerva Cæsar, apud Tacit. in
Vita Agric. cap. 3. Et quamvis sub Imperium Francorum, ma- 9.
ximè Caroli M. temporibus, partim armis, partim coadunatione, juxta Eginhardum in Vita Caroli Magni, Germania sit redacta! Ipsos tamen Francos ex liberis Germaniæ populis fuisse, 10.
Marquardus Freher. lib. 2. Orig. Pal. cap. 3. monstrat; Neque
etiam Francorum Reges despoticè imperâsse tam Comitia sæ-

- pē habita testantur, quām etiam hoc, quod ipse Carolus M.
 11. prima quasi Fundamina, Dignitatis & Potestatis plerorumque
 Principum, Ducum, Comitum, Baronum, Imperiique Statu-
 um posuerit. Uti eò facit blandum ad Nobiles tuos Francos
 & Germanos in Comitiis Padrabrunnensibus Anno 777. ce-
 lebratis habitum alloquium: *Ite Milites mei, Vos Heroës voca-
 bimini, Socii Regum, Iudices Criminum, vivite posthac laboris
 expertes, consulite Regibus publico nomine, favete Orphanis, juve-
 te pupilos, Consilio circumdate Principes.* Quod refert Goldast.
in Tom. 3. Constit. Imper. Lat. fol. 120. Quod ipsum postea,
 12. Carolingis Sceptro Imperiali exutis, magis magisque vires
 cepit, ita ut temporis successu Imperii Status etiam in consor-
 tium Imperii sint asciti; Unde etiam innatus ille nationi Ger-
 manicæ character, in hunc usque diem perdurat, ita ut genui-
 num Imperii Romano-Germanici Interesse hodienum con-
 sista in Conservatione Libertatis Germanicæ, juxta Constitu-
 tiones Imperii moderatæ, prout loquitur Myler. de Princip. &
Stat. Imp. cap. 14. §. 7. ex Fridberg. ad Burgold. part. 1. Dissert. 10.
n. 17. add. Dan. Heider. in Fundam. Discursus von dem Reichs-
Bogtheyen lit. W W W W.

- §. 4. Alterum, de quo Nationi Teutonicæ in hoc Ar-
 ticulo cayetur: est Majestas Imperatoria, in jam dictam Natio-
 nonem per Carolum M. translata. Uti enim (1) *Carolus Magnus*
 & Nativitate, & prolapiâ, & moribus, & Linguâ fuit *Germanus*;
 Uti etiam (2) in divisione terrarum paternarum ipsi accessit
 13. Germania, Corolomanno vero Gallia; vid. Schaten in
Histor. Westfal. Lib. 6. in fin. ita etiam dum acquisivit
 Imperium Romanum, Germanicæ idipsum, non vero
 14. Gallicæ adunivit; Unde etiam (3) à Friderico III. Imperatore
 in Seiner Reformation de Anno 1442 Tit. von dem heimlichen
 Gericht vocatur *Unser Vorfaehr am Reich.* perinde uti Caro-
 lus IV, eodem Titulo in d. *Reformat.* Tit. daf̄ niemand den ans-
vern

Veribuschädige; insignitur. Acquisivit vero eandem Majestatem Carolus M. (1) jure belli quo ipsam extorsit Longobardis,¹⁷ horum Rege Desiderio fugato & capto; (2) Transactione,¹⁸ primò cum Irene Imperatrici, & Nicephoro, & postea cum Leone Imperatoribus Orientis hujus tenoris inita, ut alter esset Orientis, alter vero Occidentis Imperator. Unde Gotfridus Ysterbiensis in Chron. Part. 17. de illa transactione ita canit:

*Gracia transegit, placuit transactio Regi,
Consensu Græci, Carolus sibi culmen adegit;
Legibus obtinuit, quod quasi præda fuit.
More suo Fratres sunt tali fædere facti,
Ut simul Imperium teneant, ac pace coacti
Roma Vetus Nostris, sed Nova cesit Eis.*

(3) Accessit acclamatio Populi Rom. à quo Advocatus S. Petri, Patricius & Imperator Romanus est salutatus. vid. Flacius Illyricus von Ankunft des Röm. Reichs an die Deutschen. Arum, in Disc. 3. Vol. 1. Jur. Publ. Litm. de Jur. Publ. lib. 4. cap. 3. num. 2.

§. 5. Ex quo etiam haud obscure argumentum dare licebit: *Quare non aliis quam Germanus in Imperatorem seu Regem Romanorum posse eligi?* Alter enim si fieret, facile Natio Germanica dignitate Imperatoriæ exueretur, cum tamen Jura dictæ Nationis inconculta se servatum in Capitul. Rex Romanorum promittat. Dum enim Nationem Germanicam in Jure suo, adeoque in dignitate Imperatoriæ non turbare, sed eam sartam testamque conservare, imo & contra turbatores defendere promittit; eo ipso etiam vult: *Ne aliis, quam Germanus, eligatur.* Unde quicquid sit de Lege²⁰ illâ Ottonis III. quam Huldericus Mutius in lib. 14. de Germania Ottonem tulisse refert: *Ut soli scilicet Germani elegant, & non elegant, alium, quam Germanis Parentibus natum.* De quâ &

C

testatus

testatur Franciscus Irenicus in *Exegeſi Germania lib. 3. cap. 33.*
 & Spangenberg, in *Chron. Saxon. cap. 154.* de quo pluribus dia-
 tum *supra ad Proæm. Capital. cap. 4. §. 3. & 4.* Quam non-
 nulli, ut ut invitatè fere Historia, in dubium vocare amant; in
 22. textu tamen nostro Legem habemus, ubi de isto punto, si
 non explicitè tamen implicitè est cautum.

§. 6. Postò & II. præcavetor turbatio Jurium Sacri
 23. Romani Imperii in Articulo nostro, ibi: Sollen und wollen
 Wir das Heilige Römische Reich bey Seinen Hoheiten/ Geist-
 und Weltlichen Würden/ Rechten/ Gerechtigkeiten/ Macht und
 Gewalt verbleiben lassen ic. Per Sacrum Romanum Imperi-
 um intelligitur *Respublica Romano-Germanica*, quæ Roma-
 24. num Imperium dicitur, propterea (1) quod decus glorie
 Regni seu Imperii ab Augusto Cæsare partum, ad Successo-
 res transmittatur; Unde si Romanum Imperium antiquum
 illam habuit Gloriam & Nomen, transmissum id merito est
 ad posteros, cum moderni Imperatores sint successores an-
 tiquorum; Ut non immerito Justinianus & Carolus M. Im-
 peratores à Maximiliano I. & Friderico III. vocentur *Anteces-
 sores ipsorum*, Ihre Vorfahren am Reich! in *Constit. Maxim. I.*
 de Anno 1495. Von den Gottesländern in pr. Vers. Demnach zu
 mehrer. & in Reform. Friderici III. de Anno 1442. §. 9. Tit.
 Von heimlichen Gericht. (2) quod Romanum seu quartum
 25. Imperium sit duraturum ad finem usque seculi *Daniel. 2. v. 34.*
seqq. Unde juxta Analogiam Historicam aliud esse nequit,
 quam Imperium Romano Germanicum. Si enim apud Gel-
 manos non est, nullibi erit, inquit Besold, in *Th. Pr. ad vob.*
*Römisches Kaiserthum / quemadmodum & Statuam Danie-
 lis per singulas corporis partes egregiè & lepidè applicat Elias
 Reusnerus in *Iagoge Histor. pag. 178.* & ex eo Otto de Jur. Publ.
 cap. 1. Quod si ergo (3) Imperium Romanum in aliquâ
 26. Ejus parte, quæ olim Romano Imperio subfuit, quemadmo-
 dum*

dum de Germania Cis Rhenanâ, aliisque Ejusdem Provinciis
constat, adhuc subsistit, nec nomen amisisse, sed potiusibi esse
censemendum est, ubi titulus & dignitas remansit, sicuti, nec
fluvius, qui rivus sit, exemplo Rheni, nomen amittit. l. 1. §. 2.
ff de Flumin. Fait enim Germaniae pars, insignis provincia²⁷
Imperii Romani, & Germani fuere Cives Imperii Romani.
Accedit (4) quod Imperatoribus etiam Germanicis v. gr.
Carolo & Ottoni M. Iporumque Successoribus in urbem Ro-
mam sit quæsumus Imperium saltem directum, quo licet etiam
postea excidissent, vel etiam extincta esset ipsa Roma, non ta-
men desinenter esse Imperatores Romani, cum ubi Impera-
tor, ibi Roma, unde & Constantinopolis dicta fuit nova Roma.
*l. 5. C. de Oper. Pnbl. l. 6. C. de Sacros. Eccl. l. ult. C. In quib. C. pign.*²⁹
Et (5) quod Imperium Romano-Germanicum possessione
vel quasi hujus elogi gaudeant, ita ut etiam Reges Christia-
nissimi Imperatores Nostros appellatione Romanorum Im-
peratorum honestarint, & adhuc honestent, nec diffidente Da-
vide Blondello Gallo, acerrimo quamvis hujus Elogii Impugna-
tore, in *Prefat. Apolog. Assert. Geneal. Franc. Tritern.* XXXI. 3.
b. seqq. vid. Conring. de German. Imp. Rom. & de Finib. Impe-
rii cap. 9. & 10. *Sacrum* velò dieitur Imperium Romanum³⁰,
non *Stylo Oratorio*, uti quævis Regna & Imperia ex Charakte-
re Divinæ Majestatis aliquid, in primis vero summam potesta-
rem trahunt, & propterea sunt Sacrosancta; Sed *Curiati*, pro-
ut vel proprium est Imperio & Imperatori, ita ut *Imperiale* &³¹
Sacrum ferè sint Synonyma; Unde legimus passim in *Jure*
Civili Romano, *Sacrum Palatum*, *Sacra Vestigia*, *Sacras largi-
tiones*, *Sacra scrinia*, *Sacrum Stabulum*, *Sacras Domus*, *Sacratissimas Leges*, *Numen Imperatorum*, *Numen Regale &c.* Vel quia
hoc Imperium *Sanctum Sanctorum*, uti loquitur Boëcler. in
Dissert. Sacrum Rom. Imperium; Id est, Christum nascentem
complexu suo fovit; vel quia Imperator per *Aur. B. Tit. 2.*
totius populi Christiani temporale Caput, Defensorque &

Advocatus Ecclesiae Universalis æquè ac Particularis eligitur
Artic. 1. Capital. adeoque *Jure Passagiorum* gaudet, prout ad
Artic. 1. Cap. 3. probavimus; Vel denique; quia vindicare sibi
 voluit Imperium solennitate Elogii sanctitatem illam, quam
 Deus à se secundam eidem consecravit, vid. Boecler. in *Dissert.*
de Sacr. Rom. Imper. per 100.

S. 7. Hoc etiam ad explicationem textus nostri præ-
 termittenduti non est, quod sicut ex hac tenus dictis patet,
 diversa sint, Natio Germanica, & Sacrum Romanum Imperi-
 um, quemadmodum & ut diversa in textu ponuntur his ver-
 bis: *Wir sollen und wollen die Deutsche Nation, das Heilige
 Römische Reich und die Chur-Fürsten/ sc. Quamvis alibi con-
 jungantur, & frequenter occurrat, das Heilige Römische Reich
 Deutscher Nation: Quo ipso intelligitur Imperium Romanum,*
*34 quatenus resideret in Natione Teutonica, non tantum ipsius
 Imperii respectu, quod apud Germanos, tam ratione Personæ
 Imperantis, quam etiam maximam partem ratione administra-
 tionis subsistit; Sed etiam ratione terrarum Germanicarum,
 ita ut excludantur Terra Italica, uti ita capitulatur infra Art. 16. Ca-
 pitul. Josephi. ubi cavetur: Ne Rex Romanorum Comitia indicat
 extra Imperium Nationis Teutonicae; Quemadmodum olim
 Imperium Remanum divisum fuit à Germanis in duo Regna,
 in Germanicum nempe & Italicum, uti observat Speidel, in
 Notabil. sub voce *Reich*; Et Germanicum subdivisum in Teu-
 tonicum, Gallicum & Slavicum, in das Deutsche / Wallische
 und Windische oder Sclavische Reich / prout notat Goldast.
 In der Vorrede über die Reichs-Satzungen.*

S. 8. Ad *Jura Imperii communia* quæ huc pertinent,
*35 Particularia enim suis quaque locis, quemadmodum & quæ-
 dam communia hinc inde tanguntur, infra tractabimus* re-
 ferri possunt I. *Jura Finium Imperii;* Quo spectat (1) Jus Fi-

num amissorum aut mutatorum; (2) Jus Finium recuperandorum; (3) Jus Finium conservandorum, & denique (4) Jus Finium dilatandorum. Ubi amplissimus quidem discurrendi campus de *Terris Imperii avulsi*, deque variis ab Earundem Detentoribus prætensis Titulis, acquisitione scilicet bellicâ, derelictarum occupatione, præscriptione, venditione, alienatione per transactionem, donationem &c. De Consultationibus super illo negotio institutis instituendisve, de mediis, de eventu, de impedimentis, horumque causis, sese offerret; Sed quia prolixè in Annotatis Nostris ad Boëcler. *Notitiam Imper. Lib. 2. cap. 2.* §. & 4. hâc de re diximus, & infra ad Artic. 12. *hujus Capitul.* de eâ dicendi specialiter datur occasio, quippe quò hâc materia de Finibus Imperii Romani propriè spectat, cùm hoc in loco non nisi generaliter & implicitè de eâ agatur; Hinc ulteriorem *hujus materiae tractationem* ad illum Articulum differimus; Interea B. L. ad Contingii Tractatum de *Finibus Imperii*: Boëcler. *Notitiam Imper. Lib. 2. cap. 2. 3. & 4.* & Nostras in Eum Notas, remittentes.

§. 9. Porro & II. ad *Jura Imperii communia referendū Jus X. Circulorum Imperii*; Variè dividitur quidem Imperium Romanum; Sic vulgaris est divisio (1) in Quaterniones; Quæ licet non omnino cum quibusdam pro otiosi hominis figmento habenda, ita ut nulla omnino & ubertate eidem adscribenda, cùm Comites Imperii Schvwarzburgici hodie Inscriptione der IV. Grafen des Reichs urantur; adeò ut etiam Guntherus, Comes Schwarzburgicus ab ipso Imperatore & Statibus Imperii in R. 7. Erfordiensi de Anno 1567. §. Darauff *Wit.* ita sit salutatus; ut taceam variis in Imperii Recessibus Eosillo Titulo in subscriptionibus esse usos, quemadmodum ex R. 7. de Anno 1570. 1576. 1582. 1594. 1598. 1603. 1641. videre licet; Sic Elector Saxonie gloriofissimus Johannes Fridericus apud Hortleder. de causis Belli German. cap. g. n. 108.

affe.

asserit: Dass der Burg-Graf zu Magdeburg der IV. Burg-Grauen des Reichs einer sey. Et Episcopus Monasteriensis in Comitiis Ratisbonensibus Anno 1653. celebratis, Imperatori Ferdinando III. Memoriale exhibuit, in quo Burggravios Stromburgenses inter IV. Imperii Burggravios primos fuisse commemorat. vid. Dn. Eyben pia memoria in Tract. de Titulo Nobilis. num. 32. seqq. pag. 47. seqq. Add. Dn. Fritschius Tom. 1. Exercit. Jur. Publ. 14. Schematamen Goldasti maximam partem fabulosum est; vel etiam tota divisio nullam praebet utilitatem, nisi quod forte distinctio quedam familiarium Imperii ita magis indigitetur. Porro neque hic prolixâ consideratione opus habet, quando Imperium Romanum dicitur Corpus in R. J. de Anno 1512. in fin. pr. ibi: Atsc ein Christlich Corpus und Versamling; quod (2) dividitur in Caput atque Membra, per Art. 2. Capit. 9. ibi: Ein immerwährendes Band zwischen Haupt und Gliedern / addatur Aur. Bull. Tit. 2. §. 2. ibi: temporale Caput populo Christiano, idest, Regem Romanerum. R. J. de Anno 1541. in pr. ibi: Chur-Fürsten/ Fürsten und gemeiner Stände/ als Unsere eingeliebte Glieder; cum hæc divisio sit potius Oratoria quam realis; Ita ut in primis (3) consideranda veniat Divisio Imperii in decem Circulos.

§ 10. Instituit vero Circulos occasione Regimenti
 41. Imperii, quod erat Consilium 20. personarum, quibus totius Imperii Cura & gubernatio injuncta, quodque totum Imperium representare debebat, laudatissimus Imperator Maximilianus I. uti probatur per Ord. Reg de Anno 1500. Tit. Wie 20. Personen in das Regiment genommen s. fin. Et per Ord. Cam. Constantiensem de Anno 1507 fol. 70. Tit. Wenn das Cammer-Gericht angehen soll. Et quidem primò Anno 1500. Augustæ sex scilicet (1) Franconicum, (2) Bavanicum, (3) Svecicum, (4) Rhenanum, (5) Westphalicum, (6) Saxonicum, vid. Ordnung des Regiments zu Aug.

Augsburg de Anno 1500. s. Wie sechs Räth aus der Ritterschafft.
 Quibus postea, eodem Imperatore Autore, accessere quatuor,
 nimirum (7) Austriacus, (8) Burgundicus, (9) Quatuor Electo-
 rum, & (10) Saxonius Superior juxta Rec. Imp. de Anno 1512. s.
 Darauff haben Wir 11. seqq. Et utilissimo quidem
 instituto, dum magnitudo tanti corporis postulabat parti-
 tionem, uti rectè observat Beclerus in Notit. Imp. Libr. 3. cap.
 1. num. 2. Quod licet in thesi displiceat Dn. Schyveder. in
 Part. Gen. cap. 5. th. 1. verissimum tamen est, cum omnium le-
 culorum Gentiumque mos ejusmodi partitionem approbet,
 & utilitas ejusdem in militiâ & exercitibus benè dirigendis ma-
 nifesta omnino sit. Distinguendum enim inter divisionem
 corporis omnimodam, & ubi partes divisiæ compage & vi-
 culo continentur. Hæc tantum abest, ut sit noxia, ut sine ipsâ
 vastu; Corpus planè subsistere non possit, sed loco Ordinis in
 Republicâ oriatur confusio; Hinc Ordo & Pacis & Belli tem-
 pore pro administrâ justitiâ, ejusque faciendâ Executione
 pro colligendis Imperii collectis, pro cogendis copiis, coercen-
 doque apparatu bellico necessarius ejusmodi partitionem re-
 quirebat.

s. 11. Pro Circulorum illorum bono Regimine, de-
 fensione & conseruatione constituta Legibus Imperii, certa
 sunt Officia; Scilicet Directores (1) Circuli; Qui in Recessibus
 Imperii vocantur Erâß-Ausschreibende Fürsten. R. I. de Anno
 1566. s. Demnach 131. & s. Und sollen 165. quorum olim tan-
 tum unus in quolibet Circulo erat constitutus, quemadmodum
 ex Rec. Imper. Spir. de Anno 1544. & Augustano de Anno 1551.
 constat; Postea vero duo in plerisque Circulis, Princeps scili-
 cet Ecclesiasticus & secularis sunt constituti. vid. Ferdin. I.
 Mâñz-Ordnung zu Augspurg de Anno 1559. s. Wir wolleß 159.
 (2) Dux Circuli Ein Erâß-Oberster; Qui à Directore Circuli
 differt. Ille enim à Statibus Circuli eligitur; Hic vero est per-

petuus; Ille singulari juramento est obligatus Circulo, non
vero Hic; Illius officium velcum personā veletiam aliam ob-
causam extinguitur; Hujus vero in Successorem transmittitur.

⁴⁶ vid. Speidel. in Notab. voce Kraß. (3) Sunt Adjuncti, quo-
rum unus dicitur der Nachgeordnete/ Cujus partes sunt: Ut si
Dux Officium negligat, vel etiam impediatur, ille Ejusdem vi-
cibus fungatur, & quasi sit Vicarius Ducis; Reliqui vero dicun-
tur Zugeordnete. Possunt vero esse Adjuncti quilibet Status
Circuli, sive sint Electores, Principes, Prælati, Comites, Barones
seu Civitates, hoc tamen cum discrimine, ut Electores & Prin-
cipes nullum habeant Salarium; reliqui vero ex Suorum Con-
tributionibus id accipient. *vid. R. I. de Anno 1555. §. Undauff*
dem Gall. Et numerantur in quovis Circulo 8. 7. 6. vel 5.
vel etiam 4. numero, non vero infra hos regulariter inveni-
untur. *vid. Limn. Tom. I. Addit. ad Libr. I. c. 7. pag. 54.* (4)

⁴⁷ *Etiam mentio facienda Receptorum Circularium, seu Præfesto-*
rum Aerarii Circularum, der Kraß-Einnchmer / quotum in
singulis Sex sunt ordinati, *Primus pro Electoribus & Principi-
bus Ecclesiasticis; Secundus Pro Electoribus & Principibus Se-
cularibus; Tertius pro Prælatis; Quartus pro Comitibus &*
Baronibus; Quintus pro Nobilitate immediatâ; Et Sextus
pro Civitatibus Imperii; Qui à Receptoribus Singulorum
Principum & Statuum Circularium Collectas in commune
*Circuli aerarium In die gemeine Kraß-Truhē recipiunt, cu-
stodiunt, & ad auxilia Circularia, vel alias impensas necessarias*
juxta Conclusa Imperii, formulamque Juramenti, quo Circulo
sunt obligati, expendunt, prout hæc & alia plura prolixè sunt
ordinata & præscripta in R. 7. Spir. de Anno 1542. §. Wo aber 95.

⁴⁸ *seqq. A quibus distinguiuntur (1) Receptores Principum &*
*Statuum Circularium majores. Die Gemeine und Ober Einst-
nehmer / qui Collectas Receptoribus Circularibus tradunt, de*
quibus in dict. Rec. Imp. Spir. de Anno 1542. §. Damit nun 74.
seqq.

seqq. Et (2) Receptores minores die Unter-Einnehmer/ qui Collectas dictas majoribus solvunt, de quibus in d. Rec. Spirens, de Anno 1542. S. Und nach dem 77. seqq. (5) Nec Zygostata, uti vocantur in L. 2. C. de Ponderator. tenui, uti dicuntur, Guardine Circulorum. Erähß. Münz. Guardin, cum lis, qui ad rem monetariam, tamque in rectitudine suâ copervandam ex Circulis deputari solent, prætermittendi, de quibus infra ad Art. 32.

S. 12. De Mutationibus, augmento atque decremente, de Exemptionibus variis, Reformatione item & Redintegratione Circulorum pluta quoque hîc dici possent; Sed quia infra in Art. 12. alibique, materie illæ specialiter tanguntur & tractantur, hîc de illis agere supersedemus, eas suis quasque Jocis reservantes, hîc summo digito eas indicasse contenti. vid. interim Limnæus in Tom. I. Addit. ad Lib. 1. cap. 7. num. 26. pag. 41. seqq. & in primis Becl. in Notiz. Imper. Lib. 3. cap. 2. & 3. cum Annos. ibid. Nostris.

S. 13. Ulterius & III. ad Jura communia Imperii ref. ritus Matriculam Imperii, seu Catalogum Civium immediatorum Imperii, in quo, quid cuique, cum res & Lex Imperii postulat, & ad quem Circulus pendendum sit, est designatum. Variæ quidem recensentur, sed illa est novissima, quæ Anno 1521. communi Statuum Imperii consensu est confecta, quæ hactenus in decisionibus, salvâ tamen moderatione, lattendenda, per R. J. de Anno 1525. S. Wann auch zu Frankfurte 99. ibi: Die Matricul im Jahr der mindern Zahl Zwanzig ein für uns und des Heiligen Reichs gerechte und gewisse Matricul zu halten se. & porro: Dass derselben Matricul im Votiren und Erkennen zu folgen se. Quod repetitur in R. J. de Anno 1522. S. Wann auch 54. & R. J. de Anno 1524. S. Wann auch bey voriger 120. Neque ramentum illa omnino est perfecta, suisque numeris absoluta, uti exipsis textibus allegatis apparat, ubi Imperator cum Statibus emendationem & rectificationem ulteriore sibi reservat in verbis: Bey denselben Anschlägen zu lassen / was und so viel

daran/ durch die vorige im Jahr 45. 57. 67. 71. und 77. gewesene
Moderation (doch den interponirten Appellationibus ohne
Nachtheil,) oder durch nachstünftige Moderatoren oder De-
putirte nicht geändert würde; darnach dann dieselbe erste Matricul
ergänzt und richtig gemacht werden soll. R. 7. de Anno 1594. §.
Wann auch bey voriger. 120. Quemadmodum & in eâ obier-
vati defectus sunt non uni, & exinde propriea nata Statuum
querelæ, prout observat *Illustris quondam Camerae Imperialis
Assessor Mauritius in Dissert. de Matric. Imperii lib. 38. cum ibi*

53. alleg. Unde etiam renovatio & Emendatio Matriculæ est ferè
perpetuum Comitiale argumentum, de quo & infr. art. 12. & 16.
ulterius dicendi dabitur occasio. Præter alios exhibet matri-
culam de Anno 1521. & prout Anno 1545. 51. 57. & 67. VVor-
matie; Anno vero 1571. & 77. Frencofurti moderata est, Illustris
Dn. ab Andler in Corpore Constit. Imperial. fol. 825. seqq. Quem-
admodum & illam, cuius in Conventu Osnabrugensi & Mo-
nasterensi, ut & postea Noribergæ & in Comitiis Anno 1653.
habita fuit ratio, edidit Gastelius de Statu Europa cap. 7. n. 67.

55 pag. 352. seq. Ipsam verò Repartitionem. Noribergensem tam
ratione Satisfactionis Svecicæ quam Austriae & Bavariae, ex-
hibet laudatus Dn. ab Andler d. l. pag. 877. Memorat etiam a-
liquam Kippingius, quæ Anno 1654. Ratisbonæ conscripta,
in Methodo Nova Juris Publ. quæ verò omnes auctoritatem
Legalem nondum sunt natæ; ita ut hodienum illa, quæ An-
no 1521. prodit, pro norma sit habenda, ex quâ lequentium
emendatio sit fundanda, & qui eam pro se habet, præsumtio-
nem pro se habere dicitur, onusque probandi in adversarium
rejicit. Verbo adhuc illud notandum; quod occasione ma-

57. triculæ Autor aliquis, Sebastian Allmers dictus, Anno 1697.
ediderit Tractatum, quem inscribit die Grund-Schule der Si-
cherheit des Römischen Reich erbauet aus der Reichs-Matricul,
in quo in quibusdam non improbabiliter monstrat, quomodo

ad

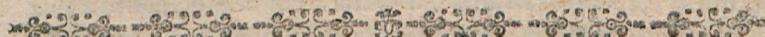
ad conyocationem simplicem exercitus 75849. vitorum in Germania cogi, & ille, urgente necessitate, ad 417169. usque hominum augeri queat; quo ipso potentiam Imperii Romano-Germanici demonstrare intendit vid. Pars V. dicti Tract. Von der Macht des Teutschen Reichs.

§. 14. Similiter IV. Ad Jura Imperii communia referendum est Jus Archivi. Archivum est loco in quo Scripta & Monumenta & Acta Publica Principis vel Civitatis reponi & affervari solent. Dicitur in Jure Romano Archivum seu Grammatophylacium; in l. Moris §. 6 ff. de Pæn. & l. 30. in f. C. de Episcop. Aud. Graec. Ἀρχεῖον, & qui ipsi praepositus est Custos, Archeposta in L. Munerum 18 §. 30. de Mus. & Hon. Dicitur & Archivarius, Registrator &c. Archivum commune 58. Imperii distinguitur in Archivum Imperatoris & Imperii; illud est, quod Imperator in aulâ suâ habet; qui etiam Ipse solus ex suâ potestate & autoritate Cancellarium preficit. Archivum vero Imperii est, in quo affervantur Leges & Ordinationes Reipubl. Matricula, Foedera, Legationes, Pacta & alia Acta & Documenta Imperii Publica. Et item duplex est, Alterum 59. quod continet Acta Publica Imperii, quæ in Comitiis, Deputationibus &c. tractantur, Alterum quod comprehendit Acta Judiciorum Publicorum, Judicij scilicet Caiaco-Aulici & Camere Imperialis; Ulrisque Archivi Imperii Archivarius est Elector Moguntinus, tanquam Archi-Cancellarius Imperii, illudque in Aulâ suâ habet; Hoc vero partim Viennæ partim in Judicio Camerali habetur, vid. Arum, de Comit. cap. 8. num 06 65. seqq. & Boecler. in Nette. Imper. lib. 3. cap 4. in Append. ubi etiam habet, quod in hoc Archivo etiam affervantur Res & Chartæ, quæ Italâ spectant, ex ratione quod tangunt Germaniam, sive res Germanica sive Italica ad eam spectet, adeoque & ad Archi-Cancellarii Germaniae pertinere dicar. De his ita 66. qui in primis in probatione consistit, & in startesimonii publici,

ubi multitudō testium semper præsens est, se habet, plura vñ.
apud Klock. de Contrib. cap. 19. Knipchild. de Civit. Imper.
lib. 2. cap. 12. Myler. de Princip. & Stat. Imper. cap. 47. & Nostr.
Annot. ad Bært. d.l.

§. 15. Spectat quoque ad Jus Imperii commune V.

62. *Jus Comitiorum*, mediante quo Status Imperii in Consortium
Imperiū sunt asciti, adeoque eatenus de summa rerum partici-
pant, quod sane maximū est, & consequenter diligentissimè
63. pertraquandū foret. Et VI. Jus circa Judicium Camera Im-
perialis Augustissimum. Jus item VII. circa Bellum & Pacem,
64 aliaque Jura Comitiorum; Sed quia de singulis singuli ferè
Articuli sunt concepti; hic de iis agere supervacaneum
& incongruum ducimus; Hinc suis queque locis refera-
bimus.

CAP. III.

DE JVRE ET OFFICIO REGIS ROMANORVM CIRCA IVRA ELECTORVM ET STATVVM IMPERII IN GENERE.

I. Status Imperii receperuntur sism-
matim. 1.
Prælatorum nomen in prioribus
Capitul. omissum. 2.
Etymologia vocis Status. 3.
Quomodo Tropice Ordines Im-
periū sint Status? 4.
Alio à stando vel à statuendo
deducunt. 5.
Quid de eo sentiendum? 6.

II. Status sunt qui Sessionem & ve-
sum in Comitis habent. 7.
Probatur (1) per Rec. Imp. 8.
(2) per Instr. Pac. 9.
(3) per rationes 10. & 11.
Naturalia quæ sint Status Impe-
rii? 12.
Quomodo Status Imperii dicantur,
qui Sessionem & Votum
ad hunc nondum habent. 13.
III. Primi.

III. Principes creat Imperator. 14.

(1) per Capitulat. 15.

(2) Ex Confessione Statuum. 16.

(3) Imo & ad Comitia admittit. 17.

(1) Cum Consensu Statuum. 18.

(2) Cum Consensu Collegii in quod recipiendus. 19.

(3) Ut Feuda Regalia immediata possideat. 20.

IV. Cavetur I. Juri Statuum: Ne quis Voto excludatur. 21.

Ratio prima. 22. 23. 24.

Ratio secunda. 25.

V. Cavetur II. inde de omnibus Juri bus Comitiorum. 26.

quod etiam probatur. 27.

Recensentur varia Statuum Imperii Jura communicata. 28.

VI. Dividuntur Status Imperii in Ecclesiasticos & Seculares. 29.

Sacri Ordinis Viri eriam apud Voteres Germanos interfuerent Comitiis. 30.

Eriam tempore Francici Imperii. 31.

Et Ottonum. 32.

Olim tantum Principes & Illustres nanciscebantur dignitatem Episcopalem. 33.

Hinc parem cum Principibus secularibus dignitatem sunt nasci Episcopi. 34.

Diviso Statuum Ecclesiastico rum. 35.

Cavetur III. de Dignitatibus Ecclesiasticis atque Politicis. 36.

VII. Caverur IV. de Jure Territoriali. 38. & 39.

Recensentur quadam Jura Territorialia. 40.

VIII. Cavetur V. de Juribus per Privilegia concessis. 41.

Quare Status Imperii non habent omnia Regalia? 42.

Que Regalia non competitur Statibus ex Jure territoriali. 43.

Hinc speciali ibi titulo opus est. 44.

IX. Cavetur VI. de Oppignoratiibus Imperialibus. 45.

Non intelliguntur bona Statibus Imperii invicem oppignorata. 46.

Sed oppignorationes Imperiales. 47.

An distinguendum sic inter confirmare & reluere pignus? 48.

Cautio illa de pignorationibus, est intelligenda cum efficitur. 49.

Confirmatur ex Instrumento Pacis. 50.

Ratio, cur relutionis jus possit tolli vel restringi? 51.

J. I. Potto

§. 1.

- Postò Jus & officium Regis Romanorum se exerit III. *circa*
1. *Jura Statuum Imperii, Electorum scilicet, Principum, Praelatorum, Comitum, Baronum & Civitatum Imperii; quorum singularium in omnibus Capitulationibus sit mentio; nisiquod*
 2. *Praelatorum nomes Capitulationi Leopoldi primâ vice sit intestum. Uti enim per vocem *Statutus* denotatur *Respublica**
 3. *seu Consistensia illa, quā consistit & stat, quemadmodum vocem *Statutus Rei Romanae* in §. fin. 7. de *Just. & I. & in l. 1. §. 2. ff.* eod ita capimus; sicuti bene explicat, celeberrimus olim hujus Academiae Cancellarius, *Justus Singold* cognomento Schurz. in *Col. Jur. Publ. Disput. 1. tb. 3. lit. B.* Ita etiam per Metonymiam *Signi*, Electores, Principes aliquae Imperii Ordines, dum in negotiis Imperii quamplurimis suffragii jure gaudent & Consistentiam illam correpraefant, Remque publicam Romano-Germanicam unâ cum Imperatore suffulciunt stabiliuntque, Status Imperii Romani sunt & dicuntur; quamvis non sint ignota aliorum derivationes, qui vocem *Status* vel à potestate *Standi* in *Comitiis* vel à *Statuendo* derivent; quarum verò illa vix est, quam ut *Statibus Imperii*, in *Consortium* quasi regiminis ascitis, applicari queat; Huic verò Grammatica omnino reclamat.*
 4. *Sunt verò Status Romani Imperii Illi Imperii Romani Cives, qui votum & Sessionem in Comitiis habent. Id quod probatur (1) ex R. 7. de Anno 1548. §. Wann auch ein Ausgezogenes (2) ibi: dem ausziehenden Stand ohne Mittel unterschaffen / nicht Stimm und Stand in Reichs-Versammlungen / auch keine Lichen im Reich hätte / add. R. 7. de Anno 1570. §. Nach dem auch 163. ubi Statibus Imperii etiam Jus Sessionis & suffragii in Comitiis competere dicitur ibi: Das mit*

Mit dann denselben Ihre gebührliche Session und Stimme
im Reichs-Tag eingegeben. Ut & R. 7. de Anno 1576. in fin.
pr. ibi: Die Stände zu keiner unnothigen Reichs-Versammlung
zu bemühen. (2) pér Instram. Pac. Art. 8. § 1. & 2. ibi: Omnes
& singuli Electores, Principes & Status Imperii; Gaudent sine
contradictione jure suffragii in omnibus deliberationibus super ne-
gotius Imperii. (3) quia exinde est, quod in Contortium Imperii^{10.}
sint alciti, quod de summâ rerum participant, quod Majesta-
te, quæ dicitur, analogâ gaudent; seu Rēpublicam Roma-
no-Germanicam, ejusque Statum & Consistentiam correpre-
sentent; Adeoque (4) Sessio & suffragium in Comitiis & con-^{11.}
ventibus Imperii, cumque Imperatore & cæteris Imperii Or-
dinibus de utilitate & necessitate Imperii decernere, ipsum Eſſe
Statum tribuit, cum reliqua, Statuum signa, qualia sunt: Ma-^{12.}
tricula Imperii eſſe inscriptum; Vocari ad Comitia; vel ad Con-
ventus Circulares; Habere Feuda dignitatis & Regalia ab Impe-
ratore & Imperio immediate; Collectas ad Ararium Imperii
immediate solvere; Coram Austregis conveniri; In Camera Im-
periali, vel Judicio Cesareo Aulico primam habere instantiam; A
Cujus sententiis Appellationes ad Cameram devolvuntur; Tuto-
res in Camerâ Confirmatos habere; veniam atatis ab Ipo Cesare
obtinuisse; sublimi Territorii jure gaudere. &c. de quibus vid.
Speidel, in Notab. ad voc. Reichs-Stände add. Myler. de Princ.
& Stat. Imp. cap. 11. & cap. 103. num. 5. seqq. ad Naturalia qui-
dem Status Imperii, non verò ad Essentialia spectent, vel pro
charactere Essentiali constitutivo haberí queant, quamvis Sta-
tum aliquem eſſe regulatiter & præsumptivè probent, vel et.^{13.}
iam ex essentiâ Status necessariò fluant. Nec obstat (5) quod
Status Imperii dicantur interdum, qui nondum Sessionem &
Votum in Comitiis habent R. 7. de Anno 1570. §. Nach dem
auch 103. ibi: Etliche Reichs-Stände so noch zur Zeit zu keiner
Ses-

Sessionem committit. Cum distinguendum sit inter actum primus & secundum, cum illo modo qui habent, vere habeant arg. l. Possideri 3. §. 13. seqq ff. de Adq. poss. cum possint habere, quandomcumque velint. Unde qui per Cæsarem Consensu Statuum Imperii pro Statibus Imperii sunt declarati, tales revera sunt, licet forte propter aliquod impedimentum ad Sessionem & Votum nondum sint introducti. R. j. de Anno 1641. §. Und diuinach 97.

- §. 3. Constituuntur vero Principes & alii Imperii Proceres à Majestate Cæsareâ, tanquam Summo Principe, cum quæ ad dignitatem spectant, sint potestatis & Juris Cæsarei (1) per Capit. Josephi infra Artic. 43. ibi: Bey Collation des rer Dignitatēn dahin sehen ic. Und etiam (2) Status Evangelici in Gravam. Politicis apud Londorp. Tom. V. Libr. 2. cap. 115. num. 9. in pr. Actor. Publ. ita dicunt: Wie wohl man sich auch gnugsam crinnert / daß die Potestas oder Regale conferendi dignitates, Käyserlicher Majestät allein zugeschrebet / und ein annexuta Dero Käyserlichen Hohheit und Majestät ist; Imo & (3) Cæsar Eos ad Votum & Sessionem in Comitiis admittere dicitur in R. j. de Anno 1641. §. Und diuinach 99. ibi: Und diuinach VJX die Hochgebohrne Unsere und des Heiligen Reichs Fürsten und liebe Getreue zur Session und Stimm im Reichs-Fürstens Rath admittiret und zugelassen; Requiritur tamen ut ultimum hoc fiat (1) Cum Consensu Electorum & Statuum Imperii per d. Rec. Imper. de Anno 1641. §. 97. ibi: Im Reichs-Fürsten-Rath admittiret und zugelassen; Chur-Fürsten und Stände auch in diese Unsere Admission gewillige; R. j. de Anno 1654 §. Über dieses 197. in fin. ibi: Ohne der Chur-Fürsten und Stände Vorwissen und Consens keiner zur Session und Stimm im Fürstens Rath zugelassen werden. Et (2) Cum Consensu illius Collegii, in quod noviter creatus vel alias de novo est introducendus; Capitul. Leopoldi artic. 45. Josephi artic. 43. in fin. ibi: Nies mand

mand von den neu-erhöhten Fürsten / Grafen und Herren dem Fürstlichen Collegio, es sey gleich auff Selbiger oder der Grafen Banken/ ad Sessionem & Votum wieder deselben Willen auffdringen. Et porro: Über solches/ neben dem Chur-Fürstlichen auch dasjenige Collegium oder Bank darinnen sie auffgenommen werden sollen / vorhero gnugsam gehörig worden. Quod etiam Conceptui Capitul. Perpetue art. 1. insertum. Et (3) ut Feuda Regalia immediate possideat & propterea matricula sit obligatus, per Capitul. Leopoldi art. 44. & Jolephi art. 43 in fin. ibi: Sie haben sich dann darzu mit Fürst: mässigen und Gräflichen Reichs-Gütern vorhero gnugsam qualificirt/ und zu einer Stands-würdigen Steuer in einen gewissen Eräß eingelassen und verbunden. Et ati in Conceptu Capitulac. Perpetue habetur art. 1. Sie haben sich dann vorhero mit einem Immediat. Fürstenthum/ respectivè Graf: oder Herrschaft/ gnugsam qualificirt/ und mit einem Stands-würdigen Reichs-Anschlag in einen gewissen Eräß eingelassen und verbunden add. R. f. de Anno 1548. §. Wiewohl auch 66. & §. Nachdem auch 75. R. f. de Anno 1654. §. Über dieses 197.

S. 4. Hinc ergo juri Statuum Imperii Generali I. circa 21. Sessionem & Votum in Comitiis cavetur in Textu, & quidem nominativ & expresse: Ne Statum Imperii sine prævio Consilio & Consensu reliquorum Statuum Imperii, à Sessione & Voto in Comitiis neque suspendat, neque excludat. his verbis: Ohne der Chur Fürsten/ Fürsten und Stände vorhergehende Einrath: und Bewilligung keinen Reichs: Stand / der Sessionem und Votum in denen Reichs: Collegiis hirgebrachte hat / davon suspendiren oder ausschliessen. Quod primus Capitulationi Leopoldina est insertum, ex Monitis Statuum Imperii Anno 1658. Electori M. guntino ad Capitulationem futuram exhibitis, apud Autorem der Grund: Feste des Heiligen Römischen Reichs Part. 3 cap 3 pig. 21. arque etiam in Conceptu Capitul. Perpetue art. 1. retentum,

eique expressio sequens præmissa, per verba: Auch allen und
 22. jenen Ständen des Reichs Ihre freye Stimm und Sitz auff
 Reichs Tagen lassen/ und ohne der Thür. Fürsten &c. Quenad.
 modum enim Hoc Jus Electorum & Statuum est illud Jus, in
 quo in primis Potestas Statuum autocratica, seu Potestas ipsorum
 independens, est fundata, uti eò facit textus ex Instr. Pac. art. 8.
 aliaque supra in præc. §pho allegata; Unde etiam in textu sub
 verbis Generalibus: Bey Ihren Hoheiten/ Geist- und Weltlichem
 Wärden/ Rechten/ Gerechtigkeiten/ Macht und Gewalt / auch
 sonst ieden bey seinem Stand u. Wesen bleiben lassen; Quæ itidē
 in Conceptu Capit. Perpetua leguntur; præprimis comprehēditur;
 24 Ita etiam Potestas Regia Romanorū Regū ab soluta, hic non im-
 merito restringitur, cum lecus si foret, ipsa Imp. Rom. Germani-
 nici forma esset immutanda; Et uti penes Imperatorem seu
 25. Regem Romanorum solum non est positum, ut qualitatem
 Starus, seu Sessionem & Votum in Comitiis, solum alicui con-
 cedere possit, sed Consensu Statuum Imperii, in primis vero
 illius Consilii, cui noviter introducendus est jungendus, prout
 hoc in §. præc. 3. pluribus est probatum; Ita etiam nec solum
 aliquem Statum Imperii à Voto & Sessione suspendere vel
 Ipsum eo penitus excludere potest; Sed potius Consil-
 lio & Consensu Electorum Principum & Statuum Imperii hic
 opus habet, juxta verba art. nostri supra allegata.

§. 5. Dum ergo (1) Juri Sessionis & suffragii Electo-
 rum & Statuum Imperii in hoc Articulo est cautum, cavetur
 etiam II. de omnibus, quæ dici solent, Juribus Comitiorū, quæ Im-
 perator communicavit cum Statibus Imperii, quamvis etiam
 27 (2) sub generali expressione Regalium, Dignitatum, Jurium que
 comprehendantur in verbis: Bey Ihren Hoheiten/ Geist- und
 Weltlichem Wärden/ Rechten/ Gerechtigkeiten; Et præterea (3)
 Instrum. Pac. art. 8. §. Gaudeant & satis superque demonstret,
 quod in omnibus deliberationibus super negotiis Imperii sine

COR.

contradicione jure suffragii gaudere debeant. Unde Jus suffragii Statibus Impetui tartum testumque est. Quando Leges²⁸ Imperii universales condenda, supplende, interpretanda vel abroganda, prout monstrat d. art. 8. Instrum. Pac. §. Gaudient 2. & probavimus ad art. prae 2. cap. 7. §. 2. Et consequenter, quando Ordinationes universales, circa Judicium Camerale, circa pondera, circa mensuras, circa monetam ejusque defectus, valoremque facienda; Quando bellum decernendum, tributa indicenda, delectus aut hospitationes militum insti:tuenda, nova munimenta intra Statuum ditiones exstruenda nomine publico, veterare firmando praesidiis. Quando denique Pax nomine Imperio pangenda, fædera facienda, Legati mittendi &c quæ omnia sub vocibus Hoheiten/ Recht und Gerechtigkeit comprehenduntur, & explicitè in Instrum. Pac. Casareo. Svecico art. 8. Gaudient 2. exprimuntur atque infra suis quæque locis latius propoundeda reservantur.

§. 6. Dividuntur vero Status Imperii Romano-Germanici in Ecclesiasticos & Seculares; Obtinuit enim ille mos²⁹ jam antiquitus apud Germanos, ut Virti Sacri Ordinis intertuerint Comitiis Germanorum, ut etiam ex Tacito de Moribus German. cap. 11. constat, ubi Coemunt, inquit, nisi quid fortui³⁰ sum & subitum incidet, certis diebus; Ut turbæ placuit, consident armati. Silentium per Sacerdotes, quibustum & coercendi jus est imperatur. Qui mos, translato postea ad Carolum M. Imperio, perduravit, ut ex Hincmaro Archi-Episc. Rhem.³¹ Epist. 3. cap. 29. 31 & 35. ex Aimoin. lib. 4. cap. 30. aliisque prolixè probat Arum. de Comit. cap. 4 num. 98. add. Lehmann. in Chron. Spir. lib. 2. cap. 15. Nec minus id à Successoribus Imperatoribus, maximè Ottonibus, non tantum continuatum; Sed etiam Episcoporum potestas Jurisdictione seculari & territoriali aucta est, ita ut æquè judicio gladii temporalis ac regmine baculi Pastoralis sint usi, prout hoc ex Wittichindi An-

nalib. lib. 1. probatur. vid. Lehman. in Chron. Spir. lib. 4. cap. 3.
circ. princ. Uti enim regulariter Principes, seu generis nobili-

33. tate conspicui erant, qui Episcopalem dignitatem nancise-
bantur; ita ut Ludovico l. Cæsari exprobatum id sit, quod
non prohibuerit, ut plebejæ conditionis homines ad illam
dignitatem sint electi, prout ex *Thegano de rebus gestis Ludo-*
vici refert Lehman. in Chron. Spir. Lib. 2. cap. 15. circ. init. Ita

34. etiam facile evenit, ut parem cum Principibus Secularibus di-
gnitatem, imò propter majorem eruditionem, sapientiam &
prudentiam, propterque venerationem Sacro Ordini debitam
in Sessione & Voto suo: In Collegio æquè Electorali ac Prin-
cipum & Comitum Imperii priorem locum sint natī; uti
idem notat Lehmann. d. l. vers. Dass dann die Bischoff ic.

35. Hinc cum Status Imperii Ecclesiastici, qui dividuntur (1) in
Archi-Episcopos, (2) Episcopos quos inter numerandus, si non
omnino præferendus Magister Ordinis Teutonici, (3) Prä-
latos Principali dignitate claros, quos inter referendus Magi-
ster Ordinis Johannitici, & (4) qui Vota Curiata habent,
Prælatos simplices: dignitate Archiepiscopali, Episcopali, &
Prælatorum Principibus & Comitibus æquali gaudcent;

Cumque Principes & Comites Seculares simili dignitate co-
ruscent; hinc non immerito III. Cavetur in articul. præsentis,
ut dignitates illæ tam Ecclesiasticæ quam Seculares Statibus
Imperii sint salvæ, in verbis: Bey Ihren Geistlichen und Welt-
lichen Würden bleiben lassen. Quæ verba licet saltem prima
vice in Capitul. Leopold. artic. 3. habeantur, cum in reliquis o-
mnibus legatur tantum in genere: Bey Ihren Würden; in
Conceptu tamen Capitulationis Perpetua art. 1. verba illa juxta
tenorem nostri Articuli sunt repetita.

§. 7. Porro & cavetur IV. in textu de jure Territoriali
37. Electorum & Statuum Imperii, per verba: Bey Ihrer Macht
und Gewalt bleiben lassen; Item: Ihre Regalien und Obrigkeit
confir-

confermiten; Ut enim per Superioritatem Territorialem intelligitur Statuum Potestas, summa potestatis amula, quā quicquid^{38.} ad regimen sui territorii facit, nec in præjudicium Majestatis Imperatoris & Imperii tendit, statuere valent; Ita etiam optimè in Textu indigitatur per verba Macht und Gewalt; quæ etiam in omnibus Capitulationibus leguntur, & præterea quoque in Conceptu Capital Perpet. sunt retenta. Ut etiam Superio^{39.} ritas Territorialis Germanicè vocatur die Lands-Fürstliche Obrigkeit; die hohe Lands-Obrigkeit; die Lands-Ober- und Herrlichkeit; vid. Myler, de Stat. Imper. cap. 36. §. 1. Meichsner. Decis. Cam. 8. num. 2. Tom. 2. Part. 1. Unde & communiter Jurisdic^{40.} Territorialis dicitur, ex quā, perinde, uti ex Majestate propriè dicta, fluunt Jura Regia & Majestatica, seu Regalia, communiter dicta; Ita etiam non immixtè in Textu per voces Regalia und Obrigkeitē cōdigitiū intenditur. Unde cavitur exinde Statibus Imperii de juribus, ut vocantur, Territorialibus (1) circa Potestatem statuendi & Legislatoriam, quæ etiam in Textu insuper specialiter exprimitur in verbis: Bey Ihren Rechten; Item: Gebrauch und gute Gewohnheiten / so sie bisher gehabt haben/ oder in Ubung gewesen seyn zu Wasser und zu Lande / quæ in omnibus Capitulationibus etiam in Conceptu Capital. Perpet. habentur. (2) Circa Potestatem Justitiae administranda, adeoque & jurisdictionem & Imperium, (3) circa potestatem dandi dignitates, officia Magistratus, (4) ordinandi Judicia, dicasteria, (5) indicendi Comitia Provincialia, (6) circa Potestatem belli & Pacis, adeoque & jus Sequela, conscribendi milites &c. (7) circa Potestatem indicendi Collectas, (8) exercendi jus angariarum & parangariarum &c. quorum etiam nonnulla in subsequentibus Articulis infra specialiter tractantur, adeoque summariam hic ea terligisse sufficit.

§. 8. Non

- §. 8. Non tamen hic prætereundum: Quod specialiter in textu etiā caveatur V. de Juriis per Privilegia concessis, per verba: Freyheiten und Privilegien quæ in omnibus Capitulationibus, etiam in Conceptu Capitul. perpetuae leguntur;
41. 42. Ut enim non omnia Jura Regia Principibus & Statibus Imperii vi Superioritatis territorialis competunt; Cum Superioritas territorialis non sit Majestas propriè dicta, seu summa ubique in Republicâ potestas, sed tantum Majestas quædam analoga, qua illud, quod regimèn territoriali concernit, facere quidem possunt, si non in præjudicium Imperatoriae Majestatis Imperiique id tendit; Quatenus verò Imperatoriae Majestati, vel etiam toti Imperio præjudicat, tunc illa Majestas Statuum, non est Majestas; Unde & merito Superioritatis vel Juris territorialis potius quam Majestatis titulo communiter venit. Hinc si talia sunt jura, quæ vel ad Imperatoris Reservata spe-
43. stant; vel etiam salvâ Majestate Imperatoris ad Status transire nequeunt; vel etiam Imperio & in primis vicinis Statibus præ-
judicio esse possunt; ea non transeunt cum Jure & Superiori-
tate territoriali; Qualia sunt creare Principes, Comites, Nobiles,
Doctores, Licentiatos, Magistros; Veltigalia nova instituere, vel
vetera augere, aut aucta prorogare; Bona ex Crimine lae Maje-
statis Fisco debita sibi addicere; Monetam Imperiatem cedere; Civi-
44. tates veletiam Fortalitia extrinserere &c. Unde in talibus exer-
cendis speciali privilegio, speciali concessione, vel quæ ipsi æqui-
pollet, præscriptione immemoriali opus est.
45. §. 9. Nec hoc prætereundum hic silentio est, quod specialiter in textu caveatur etiā VI. de Oppignorationibus Imperialibus den Pfandschafften; quarum Postletores non tantum quietos esse jubet, sed etiam oppignorationes confirmare Rex Ro-
manorum promittit, quod etiam in Omnibus Capitulationibus
& quoque in Conceptu Capitul. Perpetuae legitur; Non verò in-
telliguntur bona Statibus Imperii invicem oppignorata, quippe
46. quæ

quæ præviâ justa causâ cognitione ex Regula Juris reluitiōnem admittunt per L. Nec Creditores 10. C. de Pign. Art. Eamque inter Status Imperii, in oppignoratiōnibus factis admissam, restes sunt Præfecturæ Stratæ Montanæ, quas reluit Elector Moguntinus à Palatino, juxta Inſtitutum Pac. art. 4. §. Cum autem 7. Sed potius intelliguntur Oppignoratiōnes Imperiales, quæ ab Imperatorib⁹ olim ipsis Electoribus, Principib⁹ & aliis Statis. 47 bus & Membris immediatis Imperii sunt factæ. In his enim Possessores juxta præsentem Articulum non sunt turbandi, sed in tranquillâ & quietâ possessione relinquendi ac defendendi. Nam quamvis Limnatus distinguat, & aliud esse dicat: *Oppignoratiōnem confirmare*, & aliud: *Eam immunem à reluitione pro-48 nunciare*. Tamen quia Imperator in Capitulatione Possessores in Oppignoratis rebus quietos se relieturum esse promittit, 49 promissio illa effectum habere debet; Unde etiam in Inſtrum. Pac. Cœf. Svec. art. 5. §. 9. vers. Omnia quoque Monasteria 25. & 50 seq. non immerito res ita est decisa: Ut juxta Capitulationem Cœfarcam tamdiu Possessio illa absque reluitione salva esse debeat, donec consensu Electorū, Principium & Statuum Imperii aliter statutum fuerit. Propter enim utilitatem Imperii & præcavendas in eo turbas, quæ ex reluitione sunt metuendæ, pot. 51 est Imperator & Imperium bona, tantum ad reluitionem usque ab Imperio alienata, ita porrò alienare, ut vel plane non, vel faltem difficulter relui possint; vid. Limn. ad Capitul. Caroli V. art. 4. ad verb. Pfandschafften/ & Strauch, in Diff. de Op.

pignor. Imper. per 108.

CAP. IV.

*DE JVRE ET OFFICIO REGIS
ROMANORVM CIRCA
IVRAE ELECTORVM IN GENERE,*

§. 1.

<p>I. <i>Inter Status Imperii eminent Elec-</i>
 <i>tiores.</i> 1.
 <i>Elogia Electorum.</i> 2.
 <i>Ratio horum Elogiorum.</i> 3.</p> <p>II <i>Cavetur Electoribus,</i>
 (1.) <i>De iis Juribus, que cum reli-</i>
 <i>quis Statibus Imperii commu-</i>
 <i>niahant.</i> 4.
 (2) <i>De Juribus à Cæsare Ipsis</i>
 <i>communicatis.</i> 5.
 <i>Quæ sint illa Jura?</i> 6.</p> <p>III. (3.) <i>De Juribus & prærogati-</i>
 <i>vis per quæ Cesarea potestas non</i>
 <i>est communicata.</i> 7.
 <i>Quæ sint illa Jura?</i> 8.</p> <p>IV. (4.) <i>De Juribus Ecclesiasticis</i>
 <i>Electoribus competenti-</i>
 <i>bis.</i> 9.
 <i>Collegeum Electorale dividit-</i>
 <i>ur in Ordinem Ecclesiasticum</i>
 <i>& Secularem, quorum singuli sua</i>
 <i>habent Jura.</i> 9.
 <i>Ecclesiastici gaudent munere Elec-</i>
 <i>torio, licet nondum sint con-</i>
 <i>firmati, insulati, vel investi-</i>
 <i>tio.</i></p> <p><i>Omnes sunt Archi-Cancellarii</i></p> | <p style="text-align: right;">Imperii II.</p> <p>V. (5.) <i>De Electorum Secularium</i>
 <i>Juribus.</i>
 <i>In Ordine seculari residet Vicaria-</i>
 <i>tus, & cur?</i> 12.</p> <p><i>Seculares mediante successione</i>
 <i>& jure Primogeniturae digni-</i>
 <i>tatem transmittunt ad poste-</i>
 <i>ros.</i> 13.</p> <p><i>Quid de Jure Primogeniturae</i>
 <i>cantum in Capitulat.</i>? 14.</p> <p><i>Quod novè Capitul. insertum.</i> 15.</p> <p>VI. <i>Conjectura circa Clausulam de</i>
 <i>Jure Primogeniturae adiectam.</i> 16
 <i>An jus Primogeniturae, natis jani</i>
 <i>liberis, introduci possit?</i> 17.</p> <p><i>An Princeps Elector factus Elec-</i>
 <i>toratum Primogenito affi-</i>
 <i>gnare possit?</i> 18.</p> <p><i>An filius natus, Patre Electore fa-</i>
 <i>cto, pro Primogenito haben-</i>
 <i>dus?</i> 19.</p> <p><i>Capitulario videtur tales Quæ-</i>
 <i>sitiones præcludere voluisse.</i> 20.</p> <p>VII. <i>Quid Articulus 15. A. B. alle-</i>
 <i>gatus sibi velut in textu?</i> 21.</p> <p><i>Allegatur causa & evolvitur.</i> 22.</p> <p style="text-align: right;">Integ.</p> |
|--|---|

Inter Status Imperii eminent Principes Electores; Qui etiam propterea in Textu Propinquiora Sacri Rom. Imperii membra, ¹ Solida Imperii bases & Columna vocantur, dessen forbesse Glie der und des H. Römischen Reichs Grund-Säulen; Quod ultimum Elogium primâ quidem vice Capitulationi Josephi est in fertum, cum in præcedentibus saltet illud legatur, quod ex Proœm. & cap. 2. §. 5. Aur. B. propinquiora Imperij Membra dicantur; Attamen & alterum ex A. B. cap. 3. §. 1. & cap. 12. in pr. est petitum, ubi solidæ bases Imperii & Columnæ immobiles appellantur. Nequè hoc immerito; dum velut Columnæ proceres Sacrum ædificium circumspetæ prudentia solerti pietate sustentant; Et Eorum presidio dextra Imperialis potentia roboratur, uti dictum elogium solidissimâ ratione sufficit, roboratque Imperator Carolus IV. in A. B. cap. 3. §. 1.

§. 2. Quæ igitur Jura; sive sint Jura Comitiorum, sive etiam Superioritas Territorialis, cum Juribus annexis æquè ac ex Privilegio Statibus Imperii competentibus; ipsis in cap. præc. III. attribuantur, illa uti multò magis Electoribus, tanquam propinquioribus S. R. J. Membris competent; Ita etiam in Capitulationibus, insprimis etiam in I. Electoribus, ratione dictorum jurium cavetur. Præterea Jura quedam Electoribus sunt propriæ, quæ Imperator cum lis quidem, non verò cum omnibus Statibus Imperii communicavit, sed in quibus Electores in administrationem Imperii assumpsit: Qualia sunt (1.) Quod creare possint Cesarem soli; Quodque (2.) resignatio Potestatis Cesarea non nisi in manus Electorum fieri queat, de quibus dictum supra ad Proœm. Capitul. (3.) Quod proprium & singulare Corpus & Collegium tam in Conventionibus Imperii omnibus, quam omni reliquo tempore extra Comitia habeant & constituant; Eique (4.) innitatur efficax Pactum Unionis tam Generalis quam Specialis Rhenensis; (5.) Quod jus habeant, quotannis & quoties volunt, se congregandi; de quibus infra ad Artic. 6. pluribus dice-

- tur. (6) Quod Ius consentiendi in alienatione in & oppignoratio-
nem rerum Imperii habeant, de quo infra artic. 12. (7) Quod
suffragia Electoralia tantidem sint, quanti in universo Imperio
Senatus ferè dimidia Ordinum Pars valere potest. (8) Quod jure
conveniendi cum Imperatore de indicendis Comitiis, de tempore
& loco gandeant, de quibus infra ad artic. 16. Quod (9) Jus
habeant nova vestigalia instituendi, vel vetera augendi, vel etiam
aucta prorogandi; Quo etiam pertinet (10) Ius Stapulas conce-
dendi; de quibus infra ad artic. 20. seqq. Quod (11) Ius ipsos
competat Statum vel membrum Imperii in bannum declarandis,
de quo ad art. 27. Ius (12) reduniendi Bona ab Imperio alie-
nata, & Fenda Imperii aperta; de quibus ad art. 28. & 29. Ius (13)
concedendi Regale moneta; de quo ad art. 32. de quibus cave-
tur II. in textis: Und die Chur-Fürsten / nach Inhalt der
guldenden Bull / sonderlich des 13. Articuls/bey Ihren Hoheitens/
Geiss und (Weltlichen Wärden) Rechten und Gerechtigkeiten
bleiben lassen. Quod Capitul. Ferdinandi IV. artic. 3. primâ vice
insertum, inque Leopoldinâ retentum. In dicto enim artic. 13.
Aur. Bull. Iura & Privilegia Electorum etiam cum clausulâ
contrariorum revocatoriâ & cassatoriâ confirmantur.
7. §. 3. Accedunt præterea & alia Iura Electorum præroga-
tiva; Per quæ verò Cæsarea potestas & administratio Imperii
ipsis non est communicata: (1) Quod Electoralis Eminentia
Regibus equiparetur; Quod (2) in Curiâ Casaris & coram ipso
Casare, Electores suos Baldachinos seu Vraniscos habeant; Quod
Ferdinandus II. Cardinali Clefeli negavit. Quod (3) Elec-
tores Cardinalibus & Archiducibus, Regumque Legatis preferan-
tur; Quod (4) Electorum Legati Legatos Liberorum Rerum-
publicarum præcedant. Quod (5) Ipse Casar solis ipsorum Le-
gatis Regias dignitates, libertates, possessas operiendi caput, confiden-
di &c. indulget; Quod (6) Reges & Respublicæ eos tractent pro-
Celsitudinibus & Serenitatibus, & Supremis Dominis; Et Legatos

80

eorum pro Excellentibus ; De quibus & nonnulla infra ad Art.
s. hujus Capitulationis latius tractabuntur. Quod (7) inter
Collegia Statuum Principem in Comitiis locum Ordinis, auctorita-
tisque teneant ; Quæ & alia plura ex Schedis Dn. Baronis Boine-
burgii pia memoria, Viri & Genere & Scientiâ Maximi, Magnique
olim Literatorum & Nostri cum vivet, Pasroni, recenset Bœcle-
rus in Libr. 6. cap. 2. Notis. Imper. & ex eorepetunt Dn. Thule-
marius in Octoviratu cap. 19. & Dn. Schyveder, in Introduct.
Jur. Publ. Part. Spec. Sect. 2. cap. 2. Aliisque. De quibus Privilegiis
& Juribus Electoribus III. in Capitulat. ex iisdem fundamentis
cayetur.

§. 4. Porro habet etiam Collegium Electorale suos 9.
Ordines, & Singuli Ordines peculiaria sua Jura ; Unde etiam
in textu de his Electorum Iuriis, & IV. de Juribus Ecclesia-
sticorum est cautum, ibi : Geistl. und Weltlichen Würden.
Dividitur enim Collegium Electorale in Ordinem Ecclesia-
sticum & Secularem ; Illum constituant tres Archi-Episcopi,^{10.}
Moguntinus, Trevirensis & Coloniensis, communivel pluri-
um saltem Capitularium suffragio electi , ita ut eo ipso, quo
sunt electi, Electoriâ gaudeant dignitate, Electorioque munere
& jure fruantur, etiam si à Pontifice nondum sint confirmati,
vel insulâ & Pallio condecorati , cum gaudent illo Jure, ut
Principes Imperii, & ratione Regalium, quæ ab Imperio reco-
gnoscunt ; Imò etiamsi nondum à Cæsare sint investiti ; cùm
merito cingendus hic habeatur pro'cincto, illo jure fruantur,
vid. Dn. Thulemar. de Octoviratu cap. 24. num. 17. & add. quæ
supra ad Proœm. Capitul. cap. 3. §. 6. diximus. Qui omnes
Archi-Cancellarii Imperii munere & dignitate fruantur, &
Moguntinus quidem per Germaniam , Trevirensis verò per
Galliam & Regnum Arelatense, & Coloniensis denique per
Italiam Aur. Bull. cap. 1 §. 11. & 12. & cap. 2 §. 2. de quo jam
diximus supra ad Proœm. Capitul. d.l. Quemadmodum & de

coagimus d.l. §. 3. rationemque allegavimus, cur Titulo Cū.
triali ab Imperatore, seu Rege Romanor. Nepotes dicantur,
vel sive Neven.

- §. 5. Similiter V. cavitur in textu Ordini Electorum
12. Seculari de Ipsiis Juribus, ibi: Geist- und Weltliche Würden. In illo Ordine hoc insigne est, quod in illo resideat Vicariatus, uti huc spectat A. B. cap. 5. Uti enim Potestas Vicariorum imitatur Potestatem Cæsaris, seu summi Imperii Capitis, quod temporale est, juxta A. B. cap. 2. §. 2. Ita etiam Vicarii ex Secularium Ordine sunt desumpti; *De Vicariis Imperii ex professio agimus infra ad Art. 35.* & quædam etiam occasione Vicaria-
tuum Italæ tanguntur ad articul. 4. Potro etiam in Ordine
13. Electorum Seculari observandum, quod mediante Successio-
ne Electoralis dignitas transmittatur ad Posteros, & jure qui-
dem Primogenituræ, ita ut postquam Principes Seculares & co-
rum quilibet esse deserit; Jus (i) vox & potestas Electoris hujus
modi ad filium suum primogenitum, Legitimum, Laicum,
Ilo verò non extante, ad ejusdem Primogeniti Primogenitum,
similiter Laicum liberè & sine contradictione cuiusdam devolva-
tur; per A. B. cap. 7. §. 2. Et de hoc Jure Primogenituræ spe-
cialiter est cautum in textu artic. 3. Ne scilicet Electores Secu-
lares in eo turbentur, vel etiam contra Jura restringatur; in
verbis: *Insonderheit auch die weltlichen Chur-Häuser bey Ih-*
rem Primogenitur-Recht/ und ohne dasselbe wieder die Gebühre
restringiren zu lassen / nach Inhalten der gütlichen Bull bleiben zu
lassen. Quæ additio nova est, nec in precedentibus Capitu-
lationibus, ne quidem in Leopoldinâ habetur; Adeoque &
in Conceptu Capitul. perpet. iterum est omissa; quamvis in art.
7. §. 2. A. B. sit fundata.
14. §. 6. Hinc cum in textu notabilis illa Clausula: Ohne
das Primogenitur-Recht der weltlichen Chur-Häuser wider die
Gebühre restringiren zu lassen / inveniatur, suspicari quis ferè
posset.

posset: *An non Paciscentes seu Legem Germanorum Regiam condentes de sequentibus, similibusque Questionibus cogitarint, viamque de iisdem disputandi quasi præcludere intenderint?* Scilicet; *nōrum est* varia circa Jus Primogeniturae à Doctoribus, & inter alia etiam hoc disputari solere: *An natis jam liberis,*^{17.} *nec iisdem consentientibus, jus Primogeniturae à Patre introduci possit?* Quod ferè negari solet, cùm liberis jam natis jus ad æqualem successionem censeatur esse quæsitorum. *vid. Nicol.* Betsius de Pact. Fam. illustr. pag. 709. vers. Secundouſt fiant &c. Limn. lib. 4. Jur. Publ. cap. 8. num. 121. Myler. de Princ. & Stat. Imp. cap. 21. thes. 8. Unde quando Princeps Imperii in Electo^{18.} ralem dignitatem evicitur, jam natis pluribus libertis, non sine ratione, nisi necessitas & utilitas publica dubitandi ansam præcluderet, dubitari posset: *An Electoratum Primogenito in præjudicium reliquorum assignare queat?* Quemadmodum & de hoc quæritur: *Vtrum Primogenitus ante acquisitum à Patre Elec-*^{19.} *toratum preferatur secundo genito, qui ex Patre Electoralem di-*gnitatem jam possidente natus est? de quo vid. Ruhelin. ad A. B. Diff. 6. thes. 5. His ergo & similibus questionibus occurre-^{20.} te voluisse videtur Capitulatio, in primis cùm de Nono Electo- ratus tum temporis forte jam fuerint agitata Consilia, adeoque similes Disputationes orituras esse, vel saltem oriiri posse, quasi ex speculâ præviderint Serenissimi Nomothetæ.

§. 7. Tandem nec hoc hic prætereundum, quod in^{21.} textu nostro ad A. B. articul. 13. provocetur, ibi: *Nach In-*halt der gûldenen Bull/ sonderlich des 13. Articulus / cùm tamen de Jura Primogeniturae Electoralis non in articulo 13. sed arti-^{22.} cul. 7. §. 2. Aur. Bull. disponatur. Sed quia allegatio ista arti- culi 13. non ad Jus primogeniturae, sed ad Jura & Privilegia Electorum in genere, adeoque ad illa verba, quæ specialem circa Jus Primogeniturae dispositionem innuunt, sic referenda; quemadmodum ex eo videre est, quod in Capitulatione Fer-
di

46 ART. 3. CAP. 4. DE 7VR. ELECT. IN GEN.

dinandi IV. ubi allegatio ista prima vice reperitur, statim post verba: die fördersten Glieder / sit inserta; Hinc nova de Primo- geniturā additio non aliter, quam ex ratione generalitatis ad art. 13, A. B. est referenda.

CAP. V.

DE 7VRE ET OFFICIO REGIS
ROMANORVM CIRCA
IVRA ELECTORVM
IN SPECIE.

I. Etiam Singulorum Electorum
Privilegiis in textu cave-
tur. 1.

Probatur (1) Ex Aureâ B. 2.

(2) Ex ipso textu. 3.

II. Jura & Privilegia Electoris Mo-
guntini. 4.

(1) Tanquam Collegii Elect.
Decani. 5.

(1) Tanquam Archi-Cancellarii
Germaniæ. 6.

(3) Tanquam Metropolitani. 7.

(4) Tanquam Principis Prima-
rii. 8.

III. Jura & Privilegia Electoris
Trevirensis. 9.

Arch-Cancellariatus Ejus ho-
die non est nudus Titulus. 10.

Plura Ejus Jura alia. 11. & 12.

Privilegium de non appellando
quale? 13.

IV. Jura & Privilegia Electoris
Coloniensis. 14.

In primis Privilegium de non ap-
pellando. 15.

V. Jura & Privilegia Regis & Elec-
toris Bohemiae in textu
quoque comprehenduntur. 16.

Inter qua in primis Privilegium
panale de non excludendo

ipsum ab actu Electionis. 17.

Jura & Privilegia reliqua. 18.

VI. Jura & Privilegia Electoris
Bavari. 19.

Ercheses unde derivetur? 20.

Vicaritui Ejus lis movetur. 21.

VII. Jura & Privilegia Electoris Sa-
xonie. 22.

Qua ratione Archimareschalla-
tus habeat? 23.

Jus Directorii in causis Evange-
lico-

licorum, & de non appellan-	IX. <i>Jura & Privilegia Electoris Pa-</i>
do. 24.	latini. 28.
VIII. <i>Jura & Privilegia Electoris</i>	<i>Circa Vicariatum ipsi contradic-</i>
Brandenburg' ei. 25.	<i>cit Bavarus. 29.</i>
<i>In primis singulare, quod nova</i>	<i>Index est Cæsaris. 30.</i>
<i>vestigalia erigere possit. 26.</i>	<i>Et Privilegio gaudet de non ap-</i>
<i>Privilegium de non appellan-</i>	<i>pellando. 31.</i>
do. 27.	

§. 1.

Porrò nec prætereunda sunt Singulorum Electorum *Jura & Privilegia*, quippe de quibus etiam in Textu cavetur. Quod ipsum patet (1) Ex Confirmatione relativâ, dum ad articul. 13. A. B. fit relatio in verbis: Nach Inhalt der guldnen Bull. sonz 2° derlich des dreyzehenden Articuls. Ubi libertates, jurisdictiones, *Jura, Honores, & Dominia Principum Electorum Sacri Imperii Ecclesiasticorum & Secularium, AUT ALICUJUS IPSORUM,* ita stabilituntur, ut qua illis derogare censemur in aliquo, debeant esse revocata. Ut & (2) Ex vocabulis *Immunitatum & Privilegiorum expressis*, quæ confirmare Rex Romanorum promittit: Quæ singulorum æquè ac communia Electorum *Jura & Privilegia* respiciunt.

§. 2. Sunt vero *Jura & Privilegia Electoris Moguntini* 4° præcipua: Quod tanquam Collegii Electoralis Decanus, (uti vocatur in Annalib. Henrici Rebendorff in Epistola Electorum ad Papam Benedictum XII. super Ludovico Imperatore data; apud Marq. Freher. Tom. 1. Script. Germ. p. 427.) In Electione Regis Romanorum plures præminentias habeat. (1) Collegas 5° suos convocando, (2) diem edicendo, (3) jusjurandum excipiendo, (4) proponendo, (5) suffragia colligendo, (6) concludendo &c. (7) Capitulationem perscribendo, ac (8) omnia dirigendo. Quod Similiter Virtute Archi-Cancellariatus Germaniae prærogatiyam habeat (1) subscribendi Decretis Imperatoris & Imperii 6°

- perii, (2) Sigilla & (3) Archiva asservandi, (4) Directorium in
 7. Imperii Conventibus gerendi, &c. Quod vi Metropolitana-
 tis (1) Jus Coronandi in suâ diœcesi & extra eandem & Colo-
 niensem alternis cum Colonensi vicibus; (2) Jus consecrandi, un-
 gendi, &c. Quod vi primi Principatus exerceat (1) Jus pignora
 Imperii reliundi, (2) Jus de non appellando &c. per Aur. Bull.
 cap. 11. & Privilegium Ferdin. III. d. 30. Aprilis 1654. quod Ca-
 mera insinuatum d. 9 Martii 1655. Roding. locuplet. lib. 1.
 Tit. 20. cap. 1. §. 2. Blum. de Proc. Cam. Tit. 47. Tab. 1. Quæ
 & alia quam plurima ex Schedis Illustrissimi Dn. Baronis Bonne-
 burgii recenset Boecler. in Notit. Imper. lib. 6. cap. 5. & ex eo Dn.
 Spener. in Oper. Herald. Lib. 1. Cap. 64. §. 18. Dn. Thuemar. de
 Octovir. cap. 10. Dn. Schwyder. in Introduct. Jur. Publ. Part.
 Spec. Sect. 2. cap. 4. §. 1. 2. & 3. repetunt.
9. §. 3. Jura & Privilegia Electoris Trevirensis præcipue
 sunt. Quod [1] sit Archi-Cancellarius per Galliam & Regnum
 Arelatense, iuxta Aur. Bull. cap. 1. §. 12. cuius Archi-Cancella-
 riatus Jura nec hodiè sunt extinta, vel tantum in nudis Titulis
 subsistunt; sed, Juribus Imperii in terras illas adhuc salvis exi-
 stentibus, & ipsum salvum est. vid. Limn. ad Aur. Bull. cap. 1. §.
 11. Observ. 7. in fin. Bernhard. à Mallinckrot de Archi-Cancell.
 Imper. pag. 41. Conting. de Offic. Imper. Roman. German. th 9.
 Quod [2] primum in Electione Regis Romanorum habeat votum
 per Aur. Bull. cap. 4 §. 3. Quod [3] loco semper stabili & fixo
 ex Opposito & linearí directione versus Imperatoris faciem sedeat
 per Aur. Bull. cap. 3. §. 2. Quod [4] quando Insignia non pre-
 feruntur immediate Imperatorem precedat Aur. Bull. cap. 21.
 Quod [5] in Causis Visitationis vel Revisionis Cameralis, ubi
 causa Electorum Moguntinum tangit, Directionem habeat. R. J.
 de Anno 1594 s. Aliuns auch 99. Quod [6] Bina Feudave
 12. Imperii qualibet obligata, alienata, venditata à quocunque redi-
 mendi facultatem habeat. Quod [7] omnia feuda Imperii in
 Ipsius Archi-Episcopatus vacantia ad Ipsum devolvantur. iisdem
 modis

modis quibus devolvuntur ad Casarem. Utrumque ex Privilio
gio Caroli IV. de Anno 1376. quod ex Kyriandio de Aug. Trev.
recentet Limn. Lib. 3. cap. 5. in fin. Quod (8) vi Metropolita-
natū Jus horū in Episcopatus, Metensem, Tullensem & Virodunen-
sem, non obstante quod supremum Dominium & Jura Supe-
rioritatis in Regem Gallia fuit translata, habeat; per Instrum.
Pacis Casareo-Gallicum §. Primò Quod. 70. idque adhuc hodiè
in viridi sit observantia. Quod (9) Privilium de non appelle-
lando illimitatum habeat quidem ex Aur. Bull. cap. 11. §. 2. Cu-
jus etiam renovationem petere ipsi integrum est, per R. J. de
Anno 1654. §. Und sc̄het 115. id tamen haec tamen facere non
curavit; Sed Appellationes à Sententiis, 1000. Flor. Rhenen-
ses in auro excedentibus, ad Cameram concedit; prout notat
Burgold. ad instr. Pac. Part. 2. Disc. 26. thes. 19. p. 225. Eumque
sequitur Dn. Thulemat. de Oktovirat. cap. 11. th. 9. Quamvis
Blam. de Proc. Cam. Tit. 47. Tab. 1. Ut & Roding. locuplet.
Lib. 1. Tit. 20. cap. 1. adhuc Privilio Ferdin. I. d. 23. Novemb.
1562. pro Summā appellabili 500. Aurorum, quod habet
Wehner. in Symphor. Tom. 6. cap. 1. fol. 6. inhærent; Quod
verò pugnare credo cum R. J. de Anno 1654. §. Vierdtens foll. 112.
Privilia & Jura Electoris Trevirensis plura vide apud Auto-
res allegatos.

§. 4. Jura & Privilia Electoris Coloniensis præcipua
sunt; Quod in Eleccióne Regis Romanorum secundo gaudeat¹⁴
voto; (2) Quod Jus Coronandi in suā diæcesi, & extra eandem
& Moguntinam alternis vicibus cum Moguntino exerceat; per
Transactionem de Anno 1657. (3) Quod in suā Diæcesi &
in totâ Gallia & Italâ dextrum Cæsaris latus claudat; Aur. Bull.
cap. 3. §. 2. (4) Quod Archi-Cancellarius sit per Italiam; eo
dem modo uti de Trevirensi dictum. Aur. Bull. cap. 1. §. 11.
(5) Quod Privilium de non appellando habeat quidem per
Aur. Bull. cap. 11. §. 2. Quod etiam Anno 1653, eidem reno-
vatum

vatum esse dicitur, ita ut Judicium Revisorum constituant Regis ding, locuplet Lib. 1. Tit. 20. cap. 1. th. 7. Postea vero rursus est remissum; ita ut appellationes concedantur in causis 1000. Aureos Rhen. excedentibus, eò quod Ordines Provinciales causarentur, sumptus ad Judicium Revisorum constituendum sibi nimis graves fore; Uti afferit Dn. Ludolphus Hugo de Stat. Reg. Germ. cap. 3. num. 40. quod & refert Dn. Thulemar. de Octover. cap. 12. thes. 10. & allegat Roding, locuplet. d. l. dict Land Tags Schlüß Anno 1655. d. 15. Maij; Plura hujus Electoris Privilegia vid. apud Autores laudatos.

16. § 5. Similiter & cavitur in Textu de Juribus Secularium Electorum, & quidem (1) Regis Bohemia. Quippe qui, tanquam Elector & Status Sacri Roman. Imperii, merito sub appellatione Generali S. R. I. Electorum, Propinquiorumque Imperii Membrorum comprehenditur, adeoque & de ipsius Juribus & Privilegiis in textu Capitul. cavitur. Sunt vero illa
17. præcipua: (1) Quod Sacri Imperii Elector sit, & necessario ad Electionem Regis Romanorum vocari debet. per Aur. Bull. cap. 7.
§ 2. & Pactum inter Ladislauum Bohemiæ Regem & reliquos Electores Anno 1489. initum: Ne scilicet sub pena quingentorum marcarum aurii à quovis Electore intra triennium solvendorum, à Jure eligendi excluderetur. Cujus tenorem ex Goldasto refert Dn. Thulemarius de Octoveratu cap. 14. §. 19. Quod (2)
18. inter Electores Seculares in Electione Regis Romanorum primum habeat votum, & in toto ordine tertium; per Aur. Bull. cap. 4. §. 3.
(3) Quod licet ad deliberanda & concludenda Capitulationis Capita non concurrat, Conceptus tamen Capitulationis ante Electionem infra sit communicandus. (4) Quod in Actibus Imperialibus quemcunque Regem alium, quamcunque etiam singulari dignitatis prærogativa fulgentem, immo & ipsam Augustam precedat, per Aur. Bull. cap. 6. & 22. in fin. & cap. 26. in fin. (5) Quod sit Sacri Rom. Imp. Archispincerna. Et (6) Quod gaudens privi-
legio

ART. 3. CAP. 5. DE IVR. ELECT. IN SPEC. 51

legio de non appellando & non evocando; per Aur. Bull. cap. 5. Ubi etiam vid. Limitationes Litmazi ad Aur. Bull. d. c. 8. Obs. 7. Quæ & alia plura videantur apud Boecler. in Notis. Imperii lib. 6 cap. 8. & in primis apud Dn. Thulematum de Octovir. Cap. 14. & Dn. Schyveder. in Part. Spec. Sect. 2. Cap. 5. th. 1. seqq.

J. 6. Jura & Privilegia Electoris Ravari sunt principia:

(1) Quod inter Electores Seculares in Electione Regis Romanor.¹⁹ secundum, & in soto Ordine quartum habeat Votum per Aur. B. cap. 4. §. 3. & Instrum. Pac. Articul. 4. §. Et præmò 3. [2] Quod²⁰ sit Sacri Rom. Imp. Archidapifer, Erz-Truchses/ per Aur. Bull. cap. 5. §. 1. Instr. Pac. art. 4. §. 3. ibi: Cum omnibus officiis; &c. & Transactionem Specialem ap. Theatr. Europ. Tom. 7. ad Annus 1651. Et derivatur Truchses/ seu Drochses/ vel Drosses/ non male à Droset, contracte Drost/ unde Reichs-Drost/in Svecia, item Land-Drost & Drost/ in Westphaliâ, & Saxonîa inferioti, quod denorat Judicem, der dâ Recht spricht/ quò & Gallorum Droit quod fuit denorat, & Gallorum seu Germanorum Druides, vel Ministri Divini, ubi Consilia petebant, pertinet, & descendunt à Druthin, quod Dominum notat, seu Deum ipsum, Autorem omnis Juris Justitiaeque; Unde adhuc dicimus, der Traute Gott/ der Traute Heyland/ Fidelis Deus juxta Paulum. Quemadmodum apud Offridum in Evangelii saepius illa vox occurrit, ut in Epistola Ejus ad Ludovicum Pium:

Longo liebo Druthin min
Laz Imo thie Daga sin.

Ideß:

Langes Leben/ Goste meins
Läß Ihm die Tage seyn.

vid. Matthias Flaccius Illyricus in Prefat. Libri Ortfidi ad Adolphum Hermannum Riedesel, Marschalcum Hassie Hereditarium, dati; Hachenberg. in German. Media Dissert. 8. thef 33. [3] Quod etiam sit Sacri Rom. Imperii vi. 21. carius, per Aur. Bull. cap. 5. §. 1. in primis vero Edit. German. ibi:

52 ART. 3. CAP. 5. DE VR. ELECT. IN SPEC.

Von des Chur-Fürstenthums und Pfalz-Gräflichafft Freyheit wegen / Instrum. Pac. Art. 4. §. 3. ibi: Cum omnibus Regalitis, officiis, Præcedentiis, Insigniis & Juribus quibuscumque, quem etiam Camera Imperialis pro Vicario agnovisse, & communi quodam Decreto Procuratoribus injunxit, ut nomine Dnn. Electorum Bavari & Saxonis Instrumentum conficerent, Roding. locuplet. Lib. 1. Tit. 3. §. 9. afferit: Cui tamen non absque ratione contradicit Elector Palatinus, ita ut res adhuc Imperiali Decisione opus habeat. [4] Quod gaudeat Privilegio de non appellando per Aur. Bull. cap. 11. §. 3. renovato Maximiliano Electori à Ferdinandō III. d. 18. Augusti Anno 1638. Quod in Camerā cum extensione in Palatinatum Superiorem d. 21. April. Anno 1644. pro insinuato habitum, sub poena 100. Marcārum auri puri, uti habet Roding. locuplet. in Libr. 1. Tit. 20. §. 8. Blum. de Proc. Cam. Tit. 47. Tab. 1.

§. Jura & Privilegia Electoris Saxoniae sunt præcipua:

22. (1) Quod in Electione Regis inter Seculares tertium in toto ordine quintum habeat votum; per artic. 4. §. 3. Aur. Bull. Quod (2) uti Moguntinus Elector vota reliquorum Electorum perquisit; Ita Elector Saxoniae Votum Moguntini requirat: partim per Aur. Bull. cap. 4. §. 3. in fin. partim per Praxin Electoralem de qua arte statur Lehmann, in Chron. Spir. Part. 7. cap. 124. Tit. 6. Rubr. Chur-Fürsten Rath vers. Insonderheit; addatur Limn. ad Aur. Bull. cap. 4. §. 3. Obs. 10. (3) Quod ratione Archi-Mareschallatus Gladium Imperiale stricatumque Casari præferat, eumque immediate præcedat; per Aur. Bull. cap. 24. Limn. Tom. 1. Addit. ad lib. 3. cap. 10. num. 27. Quod (4) in præliis Imperii Vexillum Majus, aquila Imperiali conspicuum, Ips ex Coquille L' Histoire du Pays & Duché de Nivernois pag. 315. salvo tamen jure Ducis Wurtenbergici, ratione Vexilli minoris, des Heiligen Reichs Panier / die Renn-Fahne / oder des Heiligen Römischen Reichs Sturm-Fahne dicti, attribuant Limn. in Addit. Tom. 1. Ad Lib. 1. cap. 14 pag. 181. & Dn. Thulemarius

de

de Octovir. cap. 16. th. 22. (5) Quod in adventu Imperatoris in Campis vel in Expeditione omnes Imperii Status præcedat, Ordinesque instruat. Limn. Tom. 1. Addit. ad Lib. 3. cap. 10. num. 27. Quod (6) in Conventibus Electorum, ubi Imperator eligitur, potestatem habeat de alimentis, hospitiis & aliis prospiciendi. & Ordinationes publicandi. vid. Ordinatio Anno 1658. d. 8. Junii in Electione Leopoldi, Francofurti ad Mœn. publicata, in Diar. Europ. Part. 1. pag. 933. Bertram. de Comit. §. 57. Dn. Rhet. in Inst. Jur. Publ. Lib. 1. Tit. 12. §. 6. seq. (7) Quod ad requisitionem Electoris Moguntini, si ipse præsens est, Elector Saxonia in Comitiis, literas indicatorias, die Ansage Gedul/ in quibus continetur, quo loco & tempore Status Imperii convenire debeant, materia item quæ deliberanda, Mareschallo hereditario transmittat, eique officium demandet; Grundfeste des Heiligen Romischen Reichs Part. 2. cap. 3. in pr. Boëcler. in Notit. lib. 6. cap. 5. Dn. Rhet. in Inst. Jur. Publ. lib. 1. Tit. 12. §. 5. Quod (8) Durantibus Comitiis jurisdictionem habeat in familiam Electorum & Statuum Imperii, etiam in Criminalibus. vid. Bertram. de Comit. cum transactione desuper cum Civitatibus Imperii initâ. th. 60. & 61. Dn. Rhet. in Inst. Jur. Publ. lib. 1. Tit. 12. §. 9. Quod (9) in causis Religionem A. C. concernentibus Directorum habeat in Comitiis. Limn. Lib. 3. cap. 10. num. 33. in Jure Publ. & ibi Fritzsch. in Not. Hagemeier. de Comitiis Imperii cap. 12. Dn. Thulemar. in Octovir. Cap. 16. num. 34. Quod (10) Privilegio de non appellando gaudear, per Aur. Bull. cap. 11. §. 3. Quod postea & ad totam familiam Saxoniam extensus, per Privilegiū Sigismundi Imperatoris, à subsequentibus, in primis Ferdin. I. d. 2. Maii 1559. confirmatum; Quod Cameræ Imperiali d. 24. Aprilis Anno 1560. insinuatum. vid. Carpzov. de Privil. Elect. & Duc. Saxonia de non appellan. Roding. locuplet. in Pand. Cam. Lib. 1. Tit. 20. §. 9. Blüm. de Proc. Com. Tit. 47. Tab. 1. Plura Saxonis Jura & Privilegia vid. ap. Carp.

54 ART. 3. CAP. I. DE JVR. ELECT. IN SPEC.

Carpzov. de Leg. Reg. Cap. 10 Sect. 6. num. 28. seqq. Dn. Thulemar. de Octovir. cap. 16. Dn. Rhet. in Inst. Jur. Publ. lib. 1. Tit. 12. Aliosque.

25. §. 8. Jura & Privilegia Electoris Brandenburgici præcipua sunt: (1) Quod in Electione Regis inter Seculares quattuor, & in toto ordine Sextum habeat votum, per Aur. B. cap. 4. §. 3. (2) Quod tanquam Archi-Camerius Imperii in Attribus Imperialibus Imperatori Sceptrum, in argumentum gubernationis, præferat; per Aur. Bull. cap. 22. & cap. 26. §. 3. Quod (3) nova vectigalia ex Privilegio Friderici III. de Anno 1456. instituere & vetera augere, & etiam in fluminibus molendina pro lubitu extenuere queat; Limn. in Tom. 1. Addit. lib. 5. cap. 3 num. 136. Dn. Rhet. in Inst. Jur. Publ. Lib. 1. Tit. 13 §. 4. Quod (4) Priviliegium de non appellando habeat; per Aur. Bull. cap. 11. & Priviliegium Rudolphi II d. 24. Julii Anno 1556. quod integrum extat apud Carpzov. de Leg. Reg. Germ. cap. 9. Sect. 8. num. 9. vid. Roding. locuplet. lib. 1. Tit. 20. §. 10. Blum. de Proc. Cam. Tie. 47. Tab. 1. Jura & Privilegia plura vide ap. Dn. Rhet. d. 1. Tit. 13. Dn. Thulemarium in Octovir. cap. 17. & Dn. Schyveder. Part. Spec. Sect. 2. cap. 5. lib. 11.
28. §. 9. Jura & Privilegia Electoris Palatini præcipua hæc sunt: [1] Quod in Electione Romanorum Regis quintum inter Seculares Electores, septimum vero in toto Ordine votum habeat; per Instrum. Pac. art. 4. §. 3. (2) Quod sit Sacri Rom. Imperii Archibesaurarius, Eti. Schatzmeister dum loco muneric solennis nummos aureos & argenteos, tempore Coronationis Regiae in populum spargit. quo Titulo est usus in Proæm. Capitul. Ferdinandi IV. Leopoldi & Josephi. Quod (3) sit Vicarius Imperii, uti eam in rem allegat Aur. Bull. Edit. Lativ. cap. 5. ibi: ratione Principatus seu Comitatus Palatini Priviliegio; Sed ipsi Elector Bavariae non sine ratione contradicit. vid. su. 30. pra. §. 6. Quod (4) iudex sit Imperatoris, ex spontanea hujus submissione in causis civilibus; per Aur. Bull. c. 5. §. 3. Quod jus

jus vero non ad executionem sententiae sed saltem ad cognitionem usque se extendit, & Processus non adversus Imperatorem sed contra Fiscalem instituitur. Quod [5] gaudeat privilegio de non appellando per Aur. Bull. c. II. & Privilegium 31. Ferdin. III. de Anno 1652. quod in Camerâ pro insinuato acceptatum d. 12. Novembris 1652. vid. Roding. locuplet. lib. I. Tit. 20. c. I. §. 13. Blunt. de Proc. Cam. Tit. 47. Tab. I. vid. Plauta apud Dn. Thulemarium de Ottovir. c. 18. & Dn. Schyveder. Part. Spec. Sect. 2. c. §. 15.

CAP. VI.

**DE JVRE ET OFFICIO REGIS
ROMANORVM CIRCA
IVRA ET PRIVILEGIA PRINCI-
PVM ET STATUVM IMPERII
IN SPECIE.**

I. Etiam de Juribus Principum in textu Capitulationis caveatur. 1.

Quorum nonnulla in specie tangentia. 2.

II. Collegium Principum Imperii capiatur vel generaliter. 3.
vel Specialiter. 4.

Principes gaudent Jure peculia-
ris Corporis, & Jure Conven-
tus agendi. 5.

Probatur (1) Ex Praxi Imperii. 6.

(2) Ex Capitulat. Cæs. 7.

III. Collegium Principum Diff. in Scamnum Eccles. & Secula-
re. 8.

Qui in utroque Sessionem ha-
beant? 9.

Ecclesiastici dignitatem Episcopa-
lem Electione vel Postulatio-
ne & Confirmatione Ponti-
fificis consequuntur. 10.

Confirmatio dicta apud Episco-
pos Protestantes non attendi-
tur. 11.

Imperator confert Jura Prince-
pum. 12.

IV. Prin-

IV. *Principes in personā presentes praecedunt Absentium Legatos.* 13.

Limitatur in Legatis Austriaco, Burgundico & Salisburgen- si. 14.

Et Quare? 15.

Antiquiorum Principum Legati noviter creatis Principibus Anno 1641. cedere noluerunt. 16.

Sed graves rationes in contrarium militarunt. 17.

Hinc obtinuere noviter creati Principes. 18.

De Juribus & Privilegiis aliis Principum remissivē. 19.

V. *Prælatorum, Comitum & Baronum Jura.* 20.

Inter quæ jus peculiaris Corpo-

ris; & jus congregandi. 21.
Jus Consortii cum Principi- bus. 22.

Vota VI. Curiata habent. 23.
Quomodo & quando Prelati duo acceperint Vota, Comites verò quatuor? 24.

VI. *Etiam Civitatibus Imperii de Juribus & Privilegiis cave- tur.* 25.

Sub voce Statūs generaliter ac- cepta comprehenduntur Civi- tates Imperii. 26.

Habent ius peculiaris corporis & sejse congregandi. 27.

Juribus gaudent tam Comitiali- bus quam Territorialibus. 28. 29.

De Privilegiis Civitatum remis- sivē. 30.

S. I.

Proximum nunc est, ut ad Jura & Privilegia Principum & statuum Imperii reliquorum in specie, & quidem I. ad Ea, quæ sunt Principum, deveniamus, quippe de quibus non minus in

textu Capitulationis cavetur in verbis: Wie auch andere Fürsten/ Prælaten/ Grafen/ Herren und Stände/ bey Ihren Hohelten/ Geist- und Weltlichen Würden/ Rechten und Gerechtigkeiten/ Macht und Gewalt/ bleiben lassen; Et quamvis jam supra

2. in Cap. 3. de Juribus Statuum Imperii in Genere dixerimus, adeoque & illa ad Jura Principum, Prælatorum, Comitum, Baronum, Civitatum Imperii sint applicanda; Tamen sicuti de Electorum Juribus in Specie nonnulla tradidimus; Ita etiam Ordo requirit, ut & de reliquorum Statuum Imperii Juri- bus & Privilegiis pauca quædam in Specie tangamus.

S. 2. Quod

§. 2. Quod ergo Principum Imperii Collegium concer-
nit, dupli modo id in Jure Publico capitul (1) ut Prælatos, 3.
Comites & Barones Imperii comprehendit, & saltem Collegio
Electoral & Civitatum contradistinguitur, prout in materiâ
Comitiorum Imperii, & apud Comitiologos sumitur, & dicitur
in genere der Fürsten-Rath. vid. Autor der Grund-Gesetze des
Heiligen Römischen Reichs. Part. 2. Cap. 5. (II.) Ut etiam
Prælati, Comitibus & Baronibus Imperii contradistinguitur, 4.
& saltem Principes Imperii Ecclesiasticos & Seculares compre-
hendit; quo lensa hic capinus. Habent enim Principes, etiam
in hoc intellectu, *jus Collegii*, & peculiaris *Corporis*, ita ut pro- 5.
pterea, quando necessitas id exigit, vel ipsorum interest, con-
gregari, & id quod in rem suam est, salvo tamen temper jura-
mento, quo quisque Imperatori & Imperio obstrictus est, de-
liberare & statuere possint. Quemadmodum Conventus tales
Principum, Germanicè Fürsten-Lage dicuntur, ubi vel Princi-
pes Ecclesiastici & Seculares simul, aut seorsim, Catholici & Pro-
testantes junctim aut separatim, de utilitatibus suis deliberati-
ti congreguntur, quales (1) plures Superioribus Seculis, uti
observat Dn. Schyveder, in *Introd. 7. Publ. Part. Spec. Sect. 1.* 6.
cap. 31. §. 10. & pronuper etiam Goslariae & Noribergæ fuere
celebrati; & fundatur hoc *jus conventus* Principum non tan-
tum in Praxi Imperii, sed etiam (2) in *Capitul. Leopoldi art. 6.* 7.
ibi: Soll auch denen andern Reichs- und Crayß-Ständen un-
verwehrt seyn / so offees die Noth erfordert / circulariter und Col-
legialiter, ungehindert männlichen / zusammen zukommen/
und dero Angelegenheiten zu beobachten; de quo plura *infra ad*
articul. 6.

§. 3. Præterea & Collegium Principum distinguitur in 8.
Scamnum Ecclesiasticum & Seculare ex eodem, quod *supra cap.*
3. §. 6. fundamento diximus; In illo Sessionem habent etiam
Archи-Dux Austriae cum Duce Burgundiæ, qui propter præro-
gati- 9.

58 ART. 3. CAP. 6. DE IVR. ET PRIV. PRINC.

garivam etiam Ecclesiasticis Principibus praesertuntur, quos sequuntur Archi-Episcopi, nisi quod Archi-Episcopus Salisburgensis cum Archi-Duce alternet, Magister item Ordinis Teutonici, cum quo tamen Jus ~~ad epispias~~ competit Episcopus Bambergensis, & reliqui Episcopi; nec non Pralati dignitate Principali clari, quos inter & Magister Johanniticus conspicitur; In hoc vero sedent Seculares Principes, Duces, Comites Palatini, Landgravii, Marchiones & Principes in specie sic diciti. Uti ergo

10. Ecclesiastici Electione vel Postulatione dignitatem Episcopalem consequuntur, per tot. tit. extr. de Postul. Pralat. & de Elect. & ibi id. quam apud Catholicos ex Concordatis Nationis Germanicae, inter Nicolaum V. Pontificem Romanum & Fridericum III. Imperatorem Anno 1447. initis, Pontifex Romanus confirmat; vid. Concordata apud Henric. Canisium in Summa Juris Can. & in Corpore Conf. imp. Dn. ab Andlern ad voc.

11. Pabst. & apud Alios. Quæ vero Confirmatio Pontifica apud Epicopos & Praelatos Protestantes non æquè attenditur, per
12. Instrum. Pac. Art. 5. §. 6. vers. Electi 20. Ita Imperator Romanus per investituram Ipsis Jus Territoriale, aliaque Jura Principium Illis concedit; de quibus etiam in Textu nostro Ipsis caverunt, per verba: Bey Ihren Geist- und Weltlichen Würden/ Rechten und Gerechtigkeiten / Macht und Gewalt bleiben lassen.

13. S. 4. Porro & hoc inter Jura Principum referendum, quod illi, qui in Personâ in Comitiis praesentes sunt, etiam si noviter creati & introducti sunt, præcedant aliorum, etiam antiquarum Familiarum Principum Legatos, sive votum, sive Sessionem species, arg. Aur. Bull. tit. 28. §. 6. cum dignitas in ipso Principe vere sit præsens, in Legato vero saltem per representationem, & iure alieno; Veriras autem imagine naturæ non adumbranda l. Filio 23. pr. ff. de L. & Posth. hered. Nisi quod
14. ad Legatos Austriacos, Burgundicos & Salisburgenses attineret,
qui

qui Principibus etiam præsentibus præferuantur; Et hi quidem propterea, quod Directorum olim soli, hodiè vero alterna 15.
tim cum Austriacis habeant; Austriaci vero partim, quod sine
Archi-Duces, partim quod de Directorio non solum partici-
pent, sed etiam semper, protestantibus tamen Salisburgen-
sis, initium faciant; Quemadmodum & ipse Archi Episco-
pus Salisburgensis Anno 1613. in Comitiis præsens, postpositus
observatur Legato Austriaco & Burgundico. Evidem cum
in Comitiis Ratisbonensibus Anno 1641. noviter creati Prin-
cipes, Hohenzolleranus, Eggenbergicus & Lobovicensis ad
Votum & Sessionem introducendi essent, consenserunt Princi-
pes, hac cum conditione: dass Sie der alten Fürsten Abge-
sandten nachsehen und nachvotiren solten; uti constat ex Actis
dictorum Comitiorum apud Speidelum *in Speculo*, voc.
Fürst. f. 394. imò etiam propterea introductio tunc est omis-
& in proxima Comitia dilata. Sed quia hoc (1) pugnare creditū
est cum Statu Principis, dum per talēm evētioem Princeps^{17.}
alii par haberi debet. Et (2) pro novo habitum; dum Aren-
bergicus à Carolo V. in Principem creatus, sine contradictione
reliquorum Legatis prælatus est; imò (3) Regali Cæsareo con-
trariari videtur, quo mediante Cæsar evēhēre potest Comitem
in Principem, ut reliquis omnimodē æqualis habeatur. Hinc
cum plures noviter creati Principes Anno 1653. in Comitia in-
troducendi essent, antiquorum Principum Legati tandem cesse-
runt, ita ut noviter creati non tantum Sessionem in Scamno
Principum priori loco obtinuerint; sed etiam Vota ita sint pro-
lata, ut (1) dixerit in Scamno Ecclesiastico, Legatus Austriae, (2)
in Scamno Seculari Princeps Salmenis, (3) Legatus Burgun-
dæ, (4) Dietrichsteinius. (5) Legatus Salisburgensis. (6)
Piccolominæus. [7] Episcopus Ratisbonensis ipse præsens,
[8] Auersbergicus, [9] Legatus Vesontinus, & [10] Legatus
Bavarus &c. quemadmodum videre est apud Autorem dicitur.

Grund. Sie Part. 2. cap. 5. pag 110. Addatur Limn. Tom. 2.
Addit. ad lib. 4. cap. 9. num. 55. Et literas intercessionales Ele-
ctoris Brandenburgici in dictis Comitiis pro Hohenzolleranis
& Nassovicis datas apud Speidet. in voc. Fürst. num. 6. De
hisce atque similibus Juribus, in textu nostro Principibus cave-
tur. Sunt præterea & alia Principum Jura; Sunt etiam,

¹⁹ Singulis Principum Familias egregia sua Privilegia, quæ & ipsa
in textu nostro confirmantur quidē; Sed ea recensere hic velle
nimis longum hic foret; videri tamen potest Limn. de Jur.
Publ. Lib. 5. cum utroque Addit. Tomo Gastel. de Stat. Europ.
ac cap. 10. ad cap. 25. Symphor. Wehner. Tom. VI. Sprenger.
Instit. Jur. Publ. Lib. 3. Alique.

§ 5. Sequuntur II. Pralati simpliciter tales, Comites
²⁰ item & Barones; de quorum Juribus & Privilegiis similiter in
textu præsentis Articuli cavetur, per verba: Pralari/ Grafen/
Herren; Habent enim & Hi jus Collegii & Corporis peculia-
²¹ ris, quod, siquidem in rem suam id credant, vel junctim vel se-
paratim, salvo tamen Jure Cæsariorum & Imperii, convenire, & de
utilitate suâ statuere possunt; Ut eò facit articul. 6. Capitul.
ibi: Soll denen andern Reichs- und Crayß- Ständen unver-
wchres seyn zusammenzukommen, und Dero Gelegenheiten zu be-
obachten; Quemadmodum eò faciunt Conventus Comitum
Imperii, die Graven- Tage / de quibus extat Tractatus Da.
Abasveri Frieschii. Nec hic prætereundum illud insigne Jus
²², est quod ad Collegium Principum referantur, & Votis suis
Conclusa Imperii promovere possint. Tantidem enim sunt
²³ Prælatorum & Comitum Vota, quanti Sex Vota Principum fa-
cere possunt. Vota enim respectu Deliberationum Collegii
Principum non Virilia habent, sed Curiata, ita ut singula
Scamna, singulorum quoque Votorum Principalium effectum
habeant. Habent verò Prælati duo Scamna: Servicum scilicet
& Rhenanum; Cum Comites & Barones, quatuor habeant;

Vves-

Wetteravicum nempe, Sveicum, Franconicum & Westphalicum. Diu enim est, quod Prælati, licet olim duo exercuerint,²⁴ unum saltus nomine Sveici Scamni, & Comites duο habue-
rint Vota, Wetteravici scilicet & Sveici Scamni nomine. Cūm verò in Comitiis Ratisbonensibus, Anno 1641. habitis, Co-
mitibus Votum tertium ratione Franconici Scamni concede-
retur, quod & olim quoque admissum esse contèderunt; Prælati quoque Rhenense suum vindicatunt. Quod etiam
quidem in Comitiis Anni 1653. & 1654. ita tamen ut Comiti-
bus quattuor Votum nomine Scamni Westphalici concedere-
tur, ex Decreto Cæsareo ad Placitum Statuum Imperii d. 3. Octo-
bris 1641. conclusum & d. 28. Martii 1653. dato, impetrarunt;
ne forte ratio dupla, quam antea cum Prælatis respectu Voto-
rum Comites habebant, postea auctio utrobique uno voto, in
rationem Sesquialteram immutaretur, sed potius dupla & prissi-
na maneret. vid. Autor der Grund-Gesetze des Heiligen Römischen
Reichs Part. 2. cap. 5. vers. die Prælaten. & ibi: Decretum Cæsar.
alleg. & Plura apud Gastel. de Statu Europa cap. 29. 30. 31.

§. 6. Denique III. inter Status Imperii sequuntur Cl. 25.
virates Imperiales immediatae, de quarum Juribus & Privilegiis
similiter in Textu Articuli præsentis cavitur, per verba: Wie
auch andere Stände; Quoties enim cunque generaliter ali-²⁶
quid in Legibus Imperii de Electoribus, Principibus & Statibus
disponitur, uti hoc in casu; verbis: Die Chur-Fürsten/ wie auch
andere Fürsten/ Prælaten/ Grafen/ Herrn und Stände/
tunc sub voce Status Imperii comprehenduntur etiam Civita-
tes libertæ Imperii. Utihoc constat ex Instrum. Pac. Art. 5. S. 11.
vers. Libera 28. ibi: Libera Imperii Civitates, prout omnes atque
singula sub appellatione Statuum Imperii, non tantum in Pace Re-
ligionis & præsentis Ejusdem Declaracione, sed & alias ubique in-
dubitate continentur. add. Londorp. in Act. Publ. Tom. 6. lib. 2.

cap.

61 ART. 3. CAP. 6. DE JVR. ET PRIV. PRINC.

cap. 44. in fin. ibi: Fürsten und Stände/ und darunter implicite die Städte. Et porrò: Daz die Städte unter dem Wort Stände schon begriffen; Et Wehner. in Observat. voc.

27. Stand des Reichs. in pr. Gaudent verò & illæ jure Peculiaris Corporis; Unde etiam quoties in tem esse suam censem, salvo tamen Jure Imperatoris & Imperii conventus agere & de utilitate suâ deliberare & concludere possunt. Qui conventus in Jur. Publ. Stadt-Tage/ vocari solent, ad quos conventus per Civitates convocantes seu conscribentes Ausschreibende Städte/ vocari solent; de quibus multa habet Knipschild de Civ. Imp. lib. 2. cap. 11. num. 2. seqq. Et conceditur hoc Ipsiis

28. Lege Imperii publicâ per Art. 6. Capitul. Utiverò Sessionem & Votum in Comitiis habent; ibique in duo Scamna, Rhenum scilicet & Svericum dividuntur, adeoque & sicuti alii Imperii Status, de samma rerum in Imperio participant, voto decisivo , ibi pariter ac in particularibus diætis gaudent, juxta

29. Instrum. Pac. Art. 8. §. tam in universalibus. 4. Ita etiam Superioritate Territoriali & Eidem annexis Juribus fruuntur, per d.l. Instrum. Pac. Unde & de illis non minus, quam aliis Civitatum Imperialium Privilegiis legitimè quæsitis, Ipsiis in p̄fensi Capitul. Articulo cautum est. Quæ hic generaliter tetigisse sufficiat, B. L. ad Litam. 9. Publ. Lib. 7. & utrumque Addit. ibid. Tom. Knipschildii Tractatum de Civitatib. Imper. in primis ad Lib. 2. & 3. remittentes. add. Boecler. in Notis Imper. Lib. II. cap. 3. Gastel. de Stat. Europ. cap. 32.

Aliosque.

CAP.

CAP. VII.

*DE JURE ET OFFICIO REGIS
ROMANORVM CIRCA
IVRA ET PRIVILEGIA NOBI-
LITATIS IMPERII IMMEDIATÆ,
ALIORUMQUE IMPERII MEMBRORUM.*

I. Cavetur in textu etiam de Juribus Nobilitati Imp. immediate. 1.
Non esse Statum Imperii.
Probatur (1) Ex Textu. 2.
Particula Samb/ Una, simul sancitatem quidem, non verò identitatem denotat. 3.
(2) Ex Instrumento Pacis. 4.
(3) Ex Actis Legati Nobilitatis immediatae. 5.
(4) Ex defectu Sessionis & Voti in Comitiis. 6.
Quid sentiendū de antiquis temporibus & corporibus? 7.
EIAM de Superioritate Ejus Territoriali dubitarur. 8.
Optime sibi consuluit Immedia- ta Nobilitas ratione Tituli suorum Iurium. 9.

II. Titulus Iurium firmus non est Jus Status vel territoriale. 10.
Sed vel expressa vel tacita Imperatoris concessio. 11.
In quo Haec se fundet. 12.

Optima cautio in Instrum. Pac. & Capitul. 13.
Anilla ex Capitulationibus pri- oribus eruenda? 14.
III. Nobilitas Imperii gaudet (1) Immediatae. 15.
(2) Libertate à Jurisdictione Statuum Imperii. 16.
(3) Et quod Imperatori servitia & Collectas praefert. 17.
(4) Constituit peculiare Cor- pus. 18.
(5) Gaudet Jure Fæderum. 19.
(6) Jure Legatorum. 20.
IV. Quomodo (7) devidatur in suas Classes & Loca? 21.
Singula Classes & Loca (8) Jus habent Corporis & Reip. 22.
Jus (9) se congregandi. 23.
Jus (10) mitendi Legatos. 24.
Jus (11) Collectandi &c. 25.
Jus (12) Peculiaris Aerarii & Catastro. 26.
V. Collecta Nobilitatis (13) sunt 20-

voluntariæ & extraordina-
riæ. 27.

Vnde (14) omnia bona Equi-
tum sunt collectis obnoxia. 28.

Quid saltem excipiatur? 29.

Bona (15) Nobilitatis Catastro
semel allibrata, cum illa qua-
litate transeunt ad alias Pos-
fores. 30.

Bonis Nobilis (16) venditis,
alius Membris competit Jus
Retractus. 31.

Ite competit ipsi Jus Legis fe-
rendæ &c. 32.

Et Jus circa Sacra. 33.

VI. Cavetur etiam aliis Membris
Imperii in Capitulat. 34.

*Quae præterea immediata dicun-
tur.* 35.

VII. Mediata distinguuntur in No-
biles & Non-nobiles. 36.

Quid Landsassi? 37.

Subditi dividuntur

(1) in immediatos & mediatos.
38.

(2) in Eos qui ex Jurisdictione
territoriali vel alio vinculo
sunt obligati. 39.

(3) Possessionatos & minista-
les. 40.

Quis dicatur subditus? 41.

Quae Jura sint subditorum &
membrorum mediatorum? 42

Cur & his caveatur? 43.

§. I.

1. **N**unc etiam ad Jura & Privilegia Nobilitatis Imperii Immedia-
tae procedendum; quippe Cui de lis adeo in textu cavetur,
ut etiam triñā vice in hoc Articulo expressa Ejus fiat mentio;
Uti verò vulgatis illa Quæstio: *An Nobilitas Imperii immedia-*
2. *ta sit Status Imperii Romano-Germanici?* Quam prolixè affirma-
tive defendit Hippolitus à Treisbach in den Bedencken der Frey-
en Reichs-Ritterschafft Stand und Session betreffend scilicet in Textu
nostro negativè per indirectum deciditur; (1) ibi: *Grafen/*
Herren- und Stände sambt der oþnmittelbaren freyen Reichs-
Ritterschafft/ Item: darzu den Ständen/ sambt erstgedachte
3. *Reichs-Ritterschafft.* Cum particula Sambt/ una, simul, sit
quidem congregativa, & simultaneitatem indicet. *Cardinal.*
Tuseb. Praet. Concl. 376. lit. D. Strauch. in Lex. Part. Jur. ad
voc. Vna, non tamen identitatem denotet, sed Statibus con-
tra.

tradistinguat; Inprimis (2) cùm &c in *Instrum. Pacis Art. 3. §. 1.*
 & *Art. 5. §: 2. & passim*, eodem modo verba sonent; Nec (3) 4.
 Immediata Nobilitas, tempore Tractatus Pacis Westphalicæ,
 Jus Status æque, ac immedietatis & alia Jura & Privilegia, uti pa-
 tet ex *Art. 4. §. Libera 17. Instr. P. Art. 5. §. 2. & §. 10. v. Libera*
27. sicuti & præcedentiam præ Civitatibus Imperialibus (quæ 5.
 sane per illas loquendi formulas Nobilitati salva manet;) urte-
 rit, prout ex Ejus Memoriali ad Pacis Tractatus Ablegatis Sve-
 cicis ab Illustri Viro Dn. Wolfgango à Gemmingen, Nobili-
 tatis Immediatæ Legato, A. 1640, exhibito; quod *Londorp. Tom.*
VII. Act. Publ. lib. 3. cap. 43. lit. A. refert; uti & ex temperamento
 controversiæ illius causâ adinvento, quod in *cap. 44. Act. 6.*
Londorp. in fin. habetur, videre est, adeoque illa prætensio si
 quæ fuit, tacitè ferè ibidem remittatur; Ut taceam (4) for-
 male Status, Sessionem scilicet & Votum in Comitiis Iis deesse;
 Quamvis aliter sentiendum videatur, quoad tempora anti-
 quiora, & de Ipsi Corporibus Nobilium; Quemadmodum *Ganer.*
binatus Fridbergensis & Gelnhusanus expresse continentur in
 Matriculâ Imperii de Anno 1521. apud Dn. ab *Andler in Corp.*
Const. voc. Matricul. Uti etiam Decisio alterius Quæstionis: 8.
An Superioritate Territoriali propriè dicta gaudeat? negativa
 exinde fluit, quod dicta Superioritas sit *Essentiale consecutivum*
 Status Imperii, prout jam supra *Cap. 3. §. 7.* probatum; vid.
Strauch. in Dissert. Exoterica 4. thes. 22. Quamvis si minus
 propriè Jus Territoriale per *Complexum Regalium* cum nonnullis
 definire velimus, id ipsum Nobilitati immediatæ assentum
 dare possimus; Ita providè Rei Nobilitatis immediatæ tam in 9.
 Instrumento Pacis quam in Capitulationibus cautum; quod
 potius, expressâ Sui mentione facta, Juribus & Privilegiis Suis,
 voluerit consuli, quam sub ambiguo verborum involucro &
 Generalitate, incerto protrsus eventu, latitare.

§. 2. Cùm ergò Nobilitas Imperii immediata Jura sua, 10.
 quæ habet, neque ex Jure Status, neque ex Superioritate

territoriali tutò & indubie deducere valeat, sed pos-
tius vel in expressâ vel tacitâ Imperatoris concessione, seu
præscriptione & consuetudine, (cujus exinde, quod o-
r. lim fuerit Status, & esse postea desierit, fundamentum
non contemnendum substernit *Kulpis de Legat.* cap. 8. th. 17.
quod ab illo tempore retinuerit jura, quorum titulus expresse
signari non potest,) Titulum querere necesse habeat, hinc non
13. solum in Instrumento Pacis, sed etiam in Capitulationibus de
Regalibus, Jurisdictione, Immunitatibus, Privilegiis, Juribus &
Consuetudinibus suis Sibi optimè cavit, per verba: Herren und
Stände samme der ohnmittelbaren Reichs-Ritterschafft bey Ih-
ren Hoheiten/ Rechten/ Gerechtigkeiten/ verbleiben lassen. Item:
Ihre Regalia, Obrigkeitlen/ Freyheiten/ Privilegien/ Pfandschaff-
ten und Gerechtigkeiten/ auch Gebräuch/ und gute Gewohnheiten
14. confirmiren se. Quia verba etiam *Concepui Capitul.* Perpe-
tuae sunt inserta; sicut & in Capitulatione Leopoldinâ Art. 3.
& priora in Capitul. Ferdinandi IV. habentur. In præceden-
tibus verò Capitulationibus sunt omessa quidem, possunt ta-
men & in lis comprehensa dici, si vel cum *Carpzovio*, sub no-
mine Statuum latè & impropriè accepto, etiam Immediata Imperii
membra comprehendendi dicamus, ad L. Reg. cap. 3. Sect. 12.
num. 26. ut ita capitur in *R. I. Spir. de Anno 1542. f. Es wolten*
dann 91. & alibi: vel etiam, si sub generali Clausulâ textui ad-
iectâ, Auch sonst den bey seinem Stand und Wesen ver-
bleiben lassen/ eas subintelligi statuamus.

15. §. 3. Quamvis ergò Immediata Imperii Nobilitas Sta-
tus Imperii non sit, *Immediata tamen (1) sine contradictione*
gaudet, ita ut nulli nisi Imperatori & Imperio immediate sit
subjecta. *Instrum. Pae. Art. 4. §. Liberam 17. ibi:* cum districtibus
appertinentibus in suo Statu immediato in violare relinquatur; Cui
immediati nihil derogat, quod aliqui ipsorum sint Principum
Vassalli, *Gylmann. in Symphor. Tom. I. Part. I. Tit. 4. fol. 300.*
His enim Juramentum fidelitatis, seu vasallagium præstant,
quod

quod nullam inducit subjectionem. Knichen in Epop. num. 141.
 Unde (2) ratione Persona libera est à jurisdictione statuum Imperii, ita ut praetextu der Lands-Fürstlichen Obrigkeit ad Jurisdictionem trahinon possit. Gylmann. Tom. 3. Sympb. voc. Nobilitas. §. der Fräckische Sprenger. in Synopsi 7. Publ. c. 15. in pr. nisi forte in quibusdam locis ratione bonorum & respectu territoriali, vel domicilli, aliis Statibus reperiantur subjecti, iuxta Instr. P. art. 5. §. 10. vers. Libera 27. Et cum sint quasi peculiare Cæsaris peculum, (3) Imperatori Servitia, & horum loco Collectas voluntarias, Ihre freywillige Steuer an statt der Ritter's¹⁷ Dienste immediate prestant. Gylmann. in Symphor. Tom. 4. Part. 1. Vot. 39. n. 368. Wehner. in voc. Etatish vers. Neque hoc obstat. in fin. Præterea (4) constituit peculiare Corpus. Ex quo resultat communicatio & Consilii & Virium; Et quod jus habeat se congregandi, causas & gravamina communi Consilio conferendi, proferendi & operam dandi, ut tis medela paretur. (5) Item jus fæderum, uti ex Ord. Liberi Equestr. Ord. de Anno 1562. ab Imp. Ferdinand. I. confirmata, assertit Myler. de Princ. & Stat. Imp. cap. 17. th 7. & ibi alleg. Unde (6) sicut jus communii nomine¹⁸. Legatos mittendi, Eos instruendi, alieque ad rem Totius Nobilitatis Imperii immediate facientia communicandi; Quemadmodum hoc egregie comprobat Instrum. Pac. Art. 3. §. 1. Art. 4. §. Liberam¹⁹ cum Actis Pacis Westphalicae apud Londorp. in Act. Pacis lib. 6. cap. 43. pag. 109. seqq. & passim.

§ 4. Dividitur tamen (7) id corpus in tres Classes Generales: Scilicet in Liberam Nobilitatem, (1) per Franconiam, (2) Sveriam, & (3) Tractum Rheni. Et Hec rursus dividitur in 3. Loca, (1) in Gau und Wasgau / (2) Nieder Rhein-Strom/ Hundesrück/ Eberwald / (3) Wettewald/ Westerwald und Rheiengau. Illa seu Franconica in 6. Loca: (1) Odenwald / (2) Steyerwald / (3) Gebürg / (4) Altmühl / (5) die Buchen oder Baumach / (6) die Röhn und Werre. Ista seu Sveica in 5. Loca: (1) An der Donau / (2) Im Hegau / Boden-See und Allgau / (3) Am Neckar / Schwarzwald

wald und der Ortenau / (4) Am Kocher / (5) Kraichgou; Habent
 22. tamen etiam (8) singula Classes & Loca Jus Corporis peculiaris &
 Reipublica, ita ut habeant constitutum peculiarem suum Sena-
 tum cum Praeside & Consiliariis, mit Ihsen erbetenen Dire-
 23. store, Ritter-Hauptleuten und Ritter-Rathen. Ita ut (9) quo-
 ties iis commodum visum fuerit, salvo tamen juramento, quo
 Imperatori & Imperio sunt astricta, se congregare & de eo quod
 ad rem Equestrem facit, deliberare & concludere possint; qui con-
 ventus vocantur, Ritter-Tage / vid Privil. Rudolphi II. d. 11.
 Maii 1609. Nobilitati immediatae Franconiae datum, apud
 Limn. lib. 6. cap. 3. num. 49. addat. Wehner. in voc. Kraiß
 Limn. de j. Publ. lib. 6. cap. 3. num. 48 & ad Aur. Bull. Proœm.
 Obser. 24. Wahremund. ab Ehrendorff. de fæder. lib. 2 cap.
 24. num. 41. Et singulis quoque Clasibus, exinde (10) Jus mit-
 tendi Legatos non immerito attribuit Kulpis de Legat. cap. 8.
 §. 17. quem sequitur Da. Schweder. in Introduct. Jur. Publ.
 Part. Special. Sect. 2. cap. 18. th. 12. Quos vero Nunciorum no-
 mine venire tradit ex Hermann. Kirchner. de Legat lib. 1. cap. 3.
 Sprenger. in Syn. j. Publ. cap. 15. p. 315. Ex quo Jure Corporis
 porro (11) fluit, Jus Collectandi non tantum subditos, sed etiam
 25. membra Corporis singula, ut quotam, quæ unicuique secun-
 dum æstimatum solvenda, conferat, conficiendi Catastra, Collectas
 exigendi, constituendi Rationarios, rationes ipsorum examinandi,
 dispungendi, justificandi; per Privilegium Rudolphi II. Nobilita-
 ti Franconiae datum d. 11. Maii 1609 ibi: Mit Besuchung der
 Ritter-Tage/ Leistung desjenigen/ so bey solchen Ritterlichen Zus-
 sammenkünften der Anlagen und sonst dem gemeinen Ritterli-
 chen Wesen zum besten / und per Majora Vota verabschiedet und
 verglichen se. Porro (12) quod singula Classes habeant com-
 26. munere ararium, eine gemeine Ritter-Truhe / cui inferuntur Col-
 lectæ & tributa communia, ubi asservantur, donec ad finem
 destinatum impenduntur, R. l. Spir. de A. 1542. §. Demnach 58.

G. R.

& R. I. de Anno 1544. § Demnach 33. cui præpositus est Praefatus, qui dicitur, der Truhem-Meister / Privil. Rudolphi II. de Anno 1609. d. 11 Maij. §. deshalbem. ibi: Ihren verordneten Truhenmeistern/ apud Limn. de J. P. Lib. 6. cap. 3. num. 53.

§. 5. Ulterius clatum est, quod (13) Collectæ Nobilitatis ^{27.} immediatæ sint voluntaria & extraordinaria; ita ut datis prius Reversalibus, de non præjudicandâ libertate, Cæsari solvantur, Germanicè, Eine freywillige Ritter-Sieuer / R. J. Spir. de Anno 1542. §. Demnach haben wir/ 58. R. J. de Anno 1544. §. Demnach haben wir 33. Quod (14) membra Corporis Equestris pro-^{28.}pter omnia bona quæ habent, collectari queant, sive sint alodialia sive feudalia, Ecclesiastica vel secularia, alicujus momenti sive minus, propria vel subditorum. R. I. de Anno 1544. §. Und nehmlich. ^{27.} ibi: Von allen Ihren beweglichen und unbeweglichen Haab und Güthern / sie seyen Lehen oder eigen. R. J. Spir. de Anno 1542. §. Demnach. 58. & R. J. de Anno 1544. §. Demnach. 33. ibi: Von Ihren und Ihrer Unterthanen Vermögen. Ita ut nihil censeatur exceptum, quam singulorum Vestes, pretiosa, supellex, Equi & arma R. I. Spir. de Anno 1542. ^{29.} §. Doch sollen 55. & de Anno 1544. §. Doch sollen. 43. Nec immunitas, Paestia vel observantia in contrarium allegari possit. R. J. Spir. de Anno 1542. §. Und die weil junct. §. 58. R. J. de Anno 1544. §. Und nehmlich. ^{27.} & §. Und die weil. 32. Cum Collectæ sit voluntaria omnino & extraordinaria. Item (15) quod qua Bona Nobilitatis Catastro semel sint allibrata & collectis ^{30.} obnoxia, illa ad quemvis possessorem cum illâ qualitate trans eant, ita ut novi possessores Collectas ad æratum Nobilitatis solvere teneantur per L. Is cui opus 23. ff. d. N. Op. N. L. 18. §. 2. ff. de Pign. A. add. A. B. cap. 10. §. 2. ibi: Emere sub conditione Bonorum conservatæ. Cap. Leopoldi art. 32. & Jolephi art. 31. Et Privilégium Rudolphi II. d. 11. Maij. 1609. ibi: Von denjenigen Güthern/ so von Alters her mit der Contribution zu der gemeinen freyen

70 ART. 3. CAP. 7. DE JVR. ET PRIV. NOB.

- freien Ritterschafft in Franken vertreten worden/und die Stände allbereit inne haben/oder noch künftig bekommen möchten. apud Limn. lib. 6. cap. 3. num. 53. Ex quo porro (16) fluit, quod in
31. Bonis Nobilis Imperii venditis, non tantum Agnatis & Cognatis sed etiam Membris alius Corporis Equestris Jus & Retractus competit; per Privilegium Rudolphi II. d. 11. Maii 1609. Nobilitati Franconica concessum. §. Über das. Quod eriam datum Nobilitati Rhenanæ, d. 9. Julii 1605. Præterea habet (17) 32. jus ferendarum Legum & ordinationum, (18) Jurisdictionem o. minimodam altam scilicet & bassam, Jus (19) Archivi. Jus (20) Austregarum. Ord. Cam. Part. 2. Tit. 3. Jus (21) cudenti moneta. tam Sixt. de Regalib. cap. 2. num. 28. Jus (22) metallifodinarum &c. quæ & alia plura refert Sprenger, in Synopsi cap. 15. Schvveder, in Introd. Part. spec. Sect. 2. cap. 28. & alii Publici Juris Doctores; adeoque ea breviter diliguisse sufficit. Non 33. tamen prætereundum (23) Jus circa Sacra ex R. f. de Anno 1555. §. Damit auch. 20. & Instrum. Pac. art. 5. §. Terminus 2. Et §. 10. vers. Libera. 27. §. 16. vers. Jus Diaecsanum 47.
34. §. 6. Tandem etiam paucis tangendum: Quod etiam in Textu nostro caveatur Membris Imperii reliquis immedietatis & Mediatis, & euicunque Imperii Romano-Germanici Subditis de Juribus & Privilegiis suis legitimè quæ sitis, in verb. Auch sonstigen Jeden bey seinem Stand und Wesen verbleben lassen quæ non solum in Capitulat. Ferdinandi IV. & Leopoldi, sed etiam in Conceptu Capitulat. Perpetua Art. 1. leguntur; Imò in omnibus Capitulationibus habentur; nisi quod in lis verba quidem sic sonent: Jeden nach seinem Stand und Wesen bleiben lassen; Quamvis eundem intellectum intendant. Ad immemorata referunt nonnullos ex Commendatoribus Teutonici Ordnis, Monasteria quædam, ut & Communitates & Pagos immédietatos, de quibus non tantum testantur Juris Publici Doctores passim, vid. Dn. Hugo de Stat. Reg. German. cap. 1. §. 8. & Dn. Schvved.

Schvveder. in *Introduct.* Part. Spec. Sect. 2. cap. 18. num. 14.
seqq. Sed etiam ipsum *Instrumentum Pacis articul.* s. § 2.
ibi: *Comprehensa libera Imperii Nobilitate, ut & Communitati-*
bus & Pagis immediatis.

§. 3. *Mediata Imperii membra sunt subditi Statuum &* 36.
Immediatae Imperii Nobilitatis; Qui rursus dividuntur in *No-*
biles & non-Nobiles; Illi in textu nostro vocantur, *Landsassen/*
quippe quo nomine à *Nobilibus Imperii immediatis distin-*
guuntur, cum *Landsassatus ad Jus territoriale correspondetivè*
se habeat, & Lands-Obrigkeit & Landsäß/ tanquam activum &
passivum se respiciant, uti docent Meichsnet. Tom. 2. P. 2.
Dec. 8. num. 4. & Schwanmann, *Decif. Camer.* 1. num. 6. Ade-
oque *Landsäß/ homo Jurisdictionalis dicitur, cui in omnibus*
mandari & præcipi potest, uti loquitur Gylmann. hb. 1. *Decif.*
Camerale. 46. num. 32. add. Ziegler. *ad Aur. Prax. Calvoli Concl.*
1. §. *Landsassii num 12. seqq.* Reliqui in textu dicuntur simpli- 38.
citer *Unterthanen/* & subdividuntur (1) in eos, qui *Statui Im-*
perii immediatè vel mediatè sunt subjecti, Ihme mit edict ohne
Mittel unterworffene Unterthanen/ quales sunt *Landsassiorum*
Nobilium Subditi, qui Germanicè dicuntur, Unter- oder Hin-
ter-Sassen/ (2) dividuntur in Eos, qui ex *Jurisdictione territo* 39.
riali, vel alio vinculo sunt obligati, & in textu dicuntur, mit
Lands-Fürstlichen auch andern Pflichten zugethane/ v. gr. ex
Jure Feudi, uti Subditos ita distingui, testis est ex Martino Lau-
densi & Aliis, Klock. de Contribut. cap. 3. num. 280. vel Clien-
telari; quales sunt *Judæi*, unde etiam *Schutz-Berwandte/*
Schutz-Pflichtige/ vocari solent; (3) distinguuntur *ratione* 40.
Bonorum in Possessiones habentes & minus; In textu dicuntur,
Eingesessene und zum Land gehörige. Subditi enim non tam
ratione rerum quam Personæ considerantur, seu ratione do- 41.
micilii, ubi quis degit, munia vitæ peragit, commercia exer-
cit, familiam alit, aliosque actus exercet, quos loci illius cives
ageret

agere solent L. 7. Cod. de Incol. l. 27. ff. ad Municipal. Klock. de Contribut. cap. 11. num. 4. seqq. cum sola possessio bonorum non faciat civem & subditum. l. 17. §. 5. & 13 ff. ad Municipal. Menoch. lib. 2. de Arbitr. Jur. Quest. Cas. 86. Quemadmodum nec sola animi destinatio facit subditum, dum domicilium re & facto transferatur, non nudâ contestatione. L. 20. ff. ad Municipal. De Horum ergo Juribus & Privilegiis, (qualia

42(1) *Libertas Religionis & Conscientiae cuiusque sue*, cum religio externo non subjaceat Imperio, juxta Text. Jur. Can. Can. 3. Dijst. 45. & Can 33 caus. 23. qu. 56. Quo & facit Instr. Pac. articul. 5. §. 12. vers. Quantum deinde 29. (2) *Beneficium emigrandi*. R. 7. de Anno 1555. §. Wo aber. 25. Instrum. Pac. d. l. (3) *Provocatio pro administranda Justitia*, Capitul. Josephi. Art 1. ib. 1 Den Armen wie den Reichen / & pasim: aliaque plura) in Textu quoque cavetur. Neque hoc im. merito; Cum Jus naturale velit, ut nemini jus suum legitimè quæsitum sit auferendum;

CAP. VIII.

DE JVRE ET OFFICIO REGIS ROMANORUM CIRCA

IVRA IMPERII, ET STATVVM

FORMALITER TALI.

I. RESPECTU FACTI PROPRII.

I. Consideratur Officium Regis
ipsum formaliter. I.
Scilicet tam ratione (1) Facti | Propriū quam (2) alieni. 2.
II. Quod ad Primum, promittitur
(1) Non-Turbatio & Patientia,
[a] |
|--|---|

- [a] in genere. 3.
Ex quo sequitur quasi-Posses-
sio. 4.
- [b] In Specie ratione
[1] Sessionis & Votis. 5.
[2] quod per Privilegia
Juribus non deregani-
dum. 6.
- Ubi limitatio. 7.*
- [3] quod subditos nolit à
Iurisdict. & oneribus
eximere. 8.
- III. (2) Confirmatio Iurium. 9. 10.
Quod in Aur. B. funda-
rum. 11.
- IV. Singularia hīc A. B.
[1] Quod tantum Electorum

- Privilegia confirmantur. 12.
Quod in Capitul. ad omnes Status
extensum. 13.
- Admittit tamen & A. B. In-
terpretationem extensi-
vam. 14.
- [2] Quod Imperatori duplex in-
jungatur Confirmatio. 15.
- Quo merito ab aulā reces-
sit. 16.
- V. Confirmatio debet fieri
[1] Sine morā & contradic-
tione. 17.
- [2] In formā probanc. 18.
- Quomodo forma illa secun-
dum Aur. Bull. sit expressa.
19. 20.

§. I.

Hactenus consideravimus Jus & Officium Regis Romano-
rum circa Jura Imperii, Statuum & Membrorum Ejus
materialiter & objectivè; Proximum nunc est, ut id etiam For-
maliter, occasione Articuli nostri III. adeoque officium Ipsum,
& quomodo se id circa dicta Jura exerat, perpendamus; Quod
Ipsum jam supra cap. 1. §. 7. & cap. 2. §. 1. ad duo Generalia
Capita reduximus; Ut vel (a) consideremus Regis Romano-
rum Jus & Officium, respectu *Facti Proprii*: Ne scilicet forte
I. ipse turber, sed potius II. confirmet Jura; Vel (b)
respectu *Facti Alieni*, quoad Alios; ratione scilicet III. defen-
sionis.

§. 2. Quod ad Primum attinet; Promittit Rex Roma-
norū Non-turbationem, (1.) in genere & Patientiam, seu
per Se non futurum, quo minus unusquisque jure suo utatur,
sed passum se esse, quo unusquisque in exercitio & quasi-pos-
ses.

- sessione sui Juris permaneat; in verbis: Bey Ihren Hohenheitens
Geist und Weltlichen Würden / Rechten / Gerechtigkeiten/
Macht und Gewalt / auch sonstigen Jeden bey seinem Stand und
 4. Wesen verbleiben lassen; Ita enim quasi possessionem Juris con-
firmari, iam supra in Cap. 1. §. 1. ex L. ult. ff. de Servit. & L. 3.
§. 2. ff. de Act. Emp. probavimus; Add. Hahn. ad VVesenbec-
num. s. ff. de Servit. (II.) In Specie, (1) quoad Sessionem & Vo-
 5. rum in Comitiis, quod Statum Imperii ab eodem non luspen-
dere vel excludere velit; & (2) quod per Privilégia in contra-
 6. rium data, alterius iuri quo sit derogare nolit; Sed si quae data
sint ea nulla omnino declarare velit; Per verba textus: Nie-
manden einig Privilegium darwider ertheilen / und da einige vor/
oder bey vorgewesenen dreissig Jahren Krieg darwider ertheilet
worden wären/ so im Frieden-Schluss nicht gut geheissen / oder
approbiert worden/ dieselbe gänzlich casilire und annulliren/auch
hiermit casilre und annullire haben. Quae ipsa verba non ran-
tum in Capitulat. Leopoldina Art. 3. prima vice habentur; sed
etiam Conceptui Capitul. Perpetua Artic. 1. sunt inserta; Nisi,
 7. (uti notabilis Limitatio habet) quod excipiuntur ea, que in In-
strumento Pacis VWestphalica sunt approbata & confirmata. Illa
enim, uti per Sanctionem Imperii Pragmaticam, quâ mediante
expotestate Dominii Eminentis, quod dicitur, propter necessita-
tem & utilitatem totius Reipublicæ Romano-Germanicæ, Jurij
Hujus vel Illius quo sit detegari recte potuit, sunt approbata;
Ita etiam, non obstante alterius Jure contrario, firma atque rata
permaneant, arg. Instr. P. Art. 4. 5. Pacta. 1e. junct. 2. Feud. 40.
§. ult. & 2. F. 78. Et (3) quod Subditos Statuum & immediata
 8. Nobilitatis Imperii à Jurisdictione & Oneribus Ipsis debitis sive sub/
feudalitatis, sive alio praetextu, eximere & immunes facere nolit;
per verba textus: Und keinen Chur. Fürsten und Stand/die ohne
mittelbare Reichs-Ritterschafft mit begriffen / seine Land-Sass-
en/ Ihme mit oder ohne Mittel unterworffene Untertanen/ und

mit Lands-Fürstlichen/ auch andern Pflichten zugehörige Eingesessene/ und zum Land gehörige/ von deren Bothmässigkeit und Jurisdiction, wie auch wegen Lands-Fürstlicher Hohen Obrigkeit/ und sonst rechemässigen hergebrachten respective Steuren/ Zehenden/ und andern gemeinen Bürden und Schuldigkeiten/ weder unter dem Prätext der Lhn-Herrschaft/ noch einigen andern Schein eximieren und befreien. Quod ipsum primò Capitulationi Ferdinandi IV. his verbis: Neinem seine Land-Sassen und Unterthanen/ von dero Bothmässigkeit und Jurisdiction, wie auch von den Steuren/ Zehenden/ und andern gemeinen Bürden eximieren und befreien/ intetrum, & posteā in subsequentibus per varia specialia auctum.

s. 3. Alterum quod in hoc Article tractatur, & Ipsius Regis Romanorum factum concernit, est: Quod statibus & immediate Imperii Nobilitati, Regalia & jurisdictionem, immunitates, Privilegia, Oppignorationes, Jura & Consuetudines bonas confirmare promittat, per verba Textus: Darzu denen Ständen/ sambt erstgebachten Reichs-Ritterschafft/ Ihre Regalia und Obrigkeit/ Freyheiten/ Privilegien/ Pfandschafften und Rechtigkeiten/ auch Gebräuch und gute Gewohnheiten/ so sic bishher gehabt haben/ oder in Übung gewesen seyn zu Wasset und zu Lande/ auf gebührendes Ansuchen/ ohne einige Weigerung und Auffenthalt/ in guter beständiger Form confirmiren und bestätigen; Quod novum non est, sed iam in Capitulatione Caroli V. Art. 10.
 4. est sanctum, & etiam in Conceptu Capitul. Perpetua reperitum, & capitibus de Unionibus & Confraternitatibus, quæ infra in Artic. 6. tractantur, auctum. Imò in ipsâ Aur. Bull. Cap. 2. 11.
 §. Et quia s. & seq. est fundatum, in verbis: De Imperiali decernimus plenitudine Potestatis; Quod is, qui modo præmisso in Regem fuerit Romanum Electus, peractâ statim Electione hujusmodi, priusquam in aliquibus causis aliis sive negotiis, virtute Sacri Imperii, ministret, universis & singulis Principibus Electoribus Eccl.

clericis & Secularibus, qui propinquia S. Imperii membra esse noscuntur, omnia ipsorum Privilegia, literas, Jura, libertates, Concessiones, antiquas consuetudines & etiam dignitates, & quicquid ipsi ab Imperio usque in diem Electionis sua obtinuerunt & possederunt, absque dilatione & contradictione confirmare & approbare debeat, per suas literas & Sigilla, ipsisque premissa omnia innovare, postquam Imperialibus fuerit Insulis coronatus.

- §. 4. Duo vero singulare in Textu A. B. sunt notanda:
12. Alterum: Quod ibi tantum Electorum confirmantur Privilegia. Ut non solum (1) id ex appellatione Principum Electorum, sed etiam (2) ex ipsorum descriptione, quando propinquiora S. Imperii membra dicuntur, appareat. Quod vero in Capitulationibus ad omnes Imperii Proceres merito est extensum; Quamvis forte A. B. dum Propinquorum Imperii Memborum propter singulare, quae habent, Privilegia, de quibus supra Cap. 4. & 5. actum, mentionem facit, non sit exclusive, respectu aliorum Imperii Statuum Jurium, sed potius ita interpretanda, ut Propinquiora Imperii Membra per Interpretationem Juris extensivam, à simili vel fortiori & posteriori peritam, reliqua includant & attrahant. Alterum singulare in A. B. est: Quod Imperatori duplex in ea injungatur confirmatio: Altera quæ sit ab ipso in Regem Romanum electo sub nomine Regali; Altera postquam Imperialibus fuerit Insulis coronatus, sub Imperiali titulo; ut expressa habent verba in d. cap. 2. §. 5. in fin. & §. 6. A. B.
 13. Sed quia non duplex sed una potestas est, quam Rex & Imperator Romanorum, statim per Electionem consequitur, & mediante quâ Jura & Privilegia Procerum Imperii confirmat; Hinc nec illâ repetitione seu innovatione, uti A. B. loquitur, opus est. Unde etiam, ita volente Limne ad Capitulationem Caroli V. Art. 4. ad verb. Confirmare sc̄re ab Aulâ recessis.
 14. §. 5. Debet vero dicta Confirmatio fieri (1) absque dilata.

dilatatione & contradictione; ohne Weigerung und Auffenthalt/ prout in eo unanimia habent A. B. & Capitulationes, (2) in for. 18. māprobante & validā. In guter beständiger Form/ quam specia- liter explicat Aurea Bulla, quod fieri illa debeat per suas, Regis scilicet Romanorum, Literas & Sigilla, in Cap. 2. §. Et quia s. in fin. Ex Sigillo enim & literis, sive Consignatione & Subser- ptione, vel horum alterutro, Consensus & obligatio inducitur L. sicut 8. §. 15. ff. Quib. mod. pign. vel hypoth. solv. Bartol. in Rubr. C. de Fide Instrum. Carpz. Part. i. Const. 17. Def. 16. Cūm signillans omnia contenta in eō vera fateri censeatur, uti notat Bald. L. i. Consil. 174. num. 2. Et quia Sigillum Imperatoris est publicum, seu publicam habet fidem; Hinc sufficit idipsum ad validam in Jure Confirmationem, prout docet Carpzou. de Proc. Tit. 5. Art. 4. n. 41. & in Decis. Illustr. 28.

CAP. IX.

DE IURE ET OFFICIO REGIS RO-
MANORVM CIRCA
IVRA IMPERII ET STATVVM
FORMALITER TALI.

II. RESPECTU FACTI ALIENI.

I. Ad Ius & officium formaliter tale
spectat (3) Defensio Iurium. 1.

Quae consideratur vel

(1) in Gexere. 2.

(2) vel in specie contra

[1] Exemptionem subditorum
à tertio factam. 3.

II. An Subditos alterius in Protecti-
onem recipere liceat? 4.

Quod negatur, & quare? 5.

III. [2] Contra Subditos: Ne im-

minuant Iura Domini 6.

Ne (1) disponant Subditi circa
Collectas. 7.

Quia est Jus Majestaticum. 8.

Limitatur ratione consensus
Domini. 9.

IV. Ne (2) sine Consensu Domini
Conventus agant. 10.

Quae ratio? 11. 12.

Limitatio. 13.

V. Ne (3) Subsidia pro conservan-
dis

dis Munimentis & praesidiis detrectent. 14.

Domini possunt Subditos subcollectare, quando causa facit ad omnium utilitatem. 13.

Qualia sunt Onera pro munimentis & praesidiis. 16.

Probat R. I. de Anno 1654. 17.

VI. Ne (4) Subsidia pro sustentatione Cameræ derrectent.

Status Imperii Anno 1548. Camere sustentationem soli receperunt. 19.

Inde subcollectatio subditorum concessa; & quare? 20.

Probatur per R. I. de A. 1654. 21.

VII. Ne (5) Subditorum Quarele in Judiciis Summis propterea audiuntur.

Quia talia clare sunt decisa. 23.

VIII. Limitatur: si Subditi Actionis suæ Fundamentum ostendunt.

Ampliatur: *Quoad impetrata in contrarium Privilegia & Exemptiones.* 25.

Quæ pronunciantur irrita: 26.

Maxime: si Literæ informativæ non praeceperint.

IX. *Ius & Officium Reg. Roman. circa Jura Statuum, non est omnino limitativum.* 28.

§. 1.

1. **R**espectu Facti alieni officium Regis Romanorum circa Jura Imperii & Statuum consideratum, Tertium suppeditat, quod de jure hoc & officio formaliter tali in hoc Article tractatur; Scilicet, *Quando Rex Romanorum jura & Privilegia Statuum contra Alios defendere promittit.* Et quidem consideratur illa defensio vel I. in Genere tam quoad Turbatores & Oppugnatores Alios quoscunque in verbis: *Ohne männliches Eintrag und Verhinderung.* Et porro: *Sie auch darbey / als erwehlter Römischer König schützen und schirmen/ quæ verba in omnibus Capitulationibus, & etiam posteriora in Conceptu Capitular. Perpet. art. 1. leguntur.* Vel II. in Specie, tam quoad Exemptionem: *Ne ulli Tertio concedat Subditos eximere à Jurisdictione & Oneribus sui Domini, ibi: Nicht eximieren und befreien / noch andern solches gestatten; Quam quoad Ipsos Subditos in relatione sui Domini.*
4. §. 4. Ad illam seu ad Exemptionem à Tertio factam referri

ferri potest celebris illa Quæstio: *An Status Imperii alterius Statis Subditos in Protectionem recipere valeat?* Quæ non tantum per R. I. de Anno 1555. Es soll auch kein Stand 23. & alios expressos textus, sed etiam ex Articulo nostro, ibi: Unter einigen Schein eximieren noch andern solches gestatten / negativè decidenda; Cùm licet Protectio non eximat à Jurisdictione, viam §. tamen eò sternat, subditos adversus Dominum armando, & animando, nisi causa sit necessaria, in quam Dominus vel expèsse vel tacitè consentiat, vid. Reinking. de R. S. & E. Libr. 1. Cl. 5. cap. 4. num. 52 & 340. Rumelin. & ibi Myler. ad A. B. Part. 2. Diff. 5. th. 8.

§. 3. Quoad Subditos: Ne illis concedatur Jura Domini 6. imminuere; varia in textu recensentur, quibus ocurrere Rex Romanorum promittit. Et (1) quidem: *Ne Status Provinciales circa Collectas Provinciae soli disponant:* in verbis: Auch nicht 7. gut heissen/ noch zu geben/ daß die Land-Stände die Disposition über die Land-Steuer/ deren Empfang/Ausgabe/ und Rechnungs-Recessirung/ mit Ausschliessung des Lands-Herrn/ privativè vors und an sich ziehen. Quæ ipsa verba etiam in *Capitul. Leopoldinæ* hahentur. Ut ut enim Collectæ Subditis non tam imperandæ, quam ab his impetrandæ, uti ex *Heigio & Frider. Mindano* appositi loquitur, & consulit *VVincelerus de Collect. Obs. 5.* Cùm res sit odii plenissima, ex Facultatum suarum deminutione alienam, licet publicam utilitatem juvare debere; Subditis tamen non competit Facultas disponendi circa Collectas; Cùm Summa Potestati incumbat, & ad Jura Majestatica sit referendum prospicere de Ærario & Collectis, per L. 8. C. de *Excus. Mun. 1.* un. C. de *Superindict.* Quod ipsum Jus cùm etiam Statibus Imperii circa Collectas Provinciales competit, per R. I. de Anno 1555. §. Solcheder Stände 25. & textus similes. Add. cap. 2. extr. de *Censib.* non immetur præcavetur, ne ipsis præjudicium fiat circa earum dispositionem, sive ipsarum accepta, sive expensa, sive

sive rationes & reliqua consideres. Limitatur tamen hoc ipsum, quando id sit cum consensu Domini Territoris, arg. Textus ibi: Mit Ausschließung des Lands-Herrn privativè vor u. an sich zu ziehen/uti interdum propter utilitatem publicam fieri solet, quò subditi eò alacrius opibus suis succurrant, dum vident Collectas ad destinatum, non verò in aliud finem impendi; quo casu Ipsi sèpè Principes Ordinibus Suis dispositionem concedunt, adeoque de Jure suo etenim remittunt. Ubi tamen distinguendum inter inductionem, & admonitionem vel etiam solutio nem. Illam enim & hoc casu à Principe fieri, magis congruum & consultum est.

30. §. 4. Porro Rex Romanorum contra Subditos Jura Dominorum In eo(2) defendere promittit; Ne absque Consensu Domini Territorialis Conventus agant & instituant; per verba Textus: Oder in vergleichenden und andern Sachen ohne der Landss Fürsten Vorwissen und Bevilligung Conventen aussellen und halten/ quæ in Leopoldini quoque leguntur. Ut enim hoc quoque Jus Majestaticum est, adeò, ut, qui Conventus non permisso agant, Crimen læse Majestatis incurvant, L. 1. §. 1. ff. ad L. Jul. Mij. L. 2. ff. de Colleg. Dum omne Collegium est illicitum, nisi à Jure vel Principe sit probatum, L. 3. §. 1. ff. de Colleg. l. 1. ff. Quid eiususque Univ. nom. Loizus de Jur. Univ. Part. 1. cap. 2. numer. 75. Sic idem Jus ad Status Imperii extenditur. Reform. Pol. Aug. de Anno 1548. Tit. Von den Handwerckern insgemein. 30. ibi: Von denen Obrigkeitenv. Hinc etiam non immicetò cavent Status Imperii, ne hoc modo Subditi manus in ipsorum Jura inferant; Sed quemadmodum ejusmodi Conventicula occasionem præbent variis machinationibus, imò & seditionibus; sic quoque meritò propiciuant, ne grave quid ita moliantur ipsorum Subditi adversus Rempubli cam; uti hoc facit L. 2. ff. de Colleg. l. 1. §. 1. ff. ad L. Jul. Maj. add. Constitutio Friderici Hac Edicati §. Conventicula 2. de Pace

Te-

Tenenda. 2. F. 53. Quod ipsum verò, si cum consensu Domini fiat nihil haber incommodi. Unde etiam ex Contentusive ¹³ expresso sive præsumpto haud raro Status Provinciales Conventus agunt; Ut si forte causa ipsius Domini favorem concernat, ubi non immanente Contentus præsumitur; Quamvis tali casu contentius agant Status Provinciales, si libello supplici veniam propterea tubanisè prius impetrarent.

S. 5. Parimodo Rex Romanorum Jura Statuum contra Subditos in eo ⁽³⁾ tueri promittit: Ne Onera & subsidia pro conseruandis monumentis & Præsidis necessaria in iuria de rectent, per verba: Oder wider des jüngsten Reichs-Abschieds ausdrückliche Verordnung sich des Beitrags / womit jedes Thurz Fürsten/ Fürsten und Stands Land-Gassen und Unterthanen / zu Beschaffung und Erhaltung deren einen und andern Reichs-Stand zugehöriger nothiger Festungen / Pläzen und Gyarrisonen/ an Hand zu gehenschuldig stadt/ zur Ungebißh entschlagen. Evidem hodie ita tenentur Subdit. Statuum Imperii ad ferenda Onera Impetrii, ut cum ea faciunt ad omnium utilitatem, Domini territoriales ipsos in Collectis Imperialibus subcollectare possint R. I. de Anno 1530. §. Und weil die Eilende. 118. ibi: Männlichen zu Schutz und Trost; Cum olim ex Camera sua pro ventibus eas solverint. Cum ergo expensæ pro Fortalitiis exstruendis & conservandis, vel etiam iisdem instruendis præsiis, ad publicam utilitatem non videantur referri. ; Hinc nec subcollectatio eò videretur extendi posse. Sed quia ratio illa utique ¹⁵ & hoc maximè facit, cum monumenta in omnium subditorum commodum, & quo casu necessitatis refugium eò capere queant, exstruantur; Hinc Subsidia sua in usum communis salutis eum in finem denegari non possunt. Unde etiam in R. 7. de Anno 1654. §. Und gleich wie. 180. illa Collectatio expresse est concessa, ibi: Sonderlich aber sollen jedes Thurz Fürsten und Stands Land-Gassen Unterthanen und Bürger zu Bes

seß- und Erhaltung der einem oder andern Reichs-Stand zuges
hörigen nothigen Festungen / Pläzen und Garnisonen Ihren
Landes Fürsten mit hälfflichen Beytrag gehorsamlich an Hand zu
gehen schuldig seyn. Quod postea Capitulationi Leopoldina
Articul. 3. adeoque & præsentia est insertum; vid. Dn. Rhet. in
Instit. Jur. Publ. Lib. 2. Tit. 2. § 6 & 2.

- §. 6. Idem etiam dicendum de mediis præsustentati.
 18 one Augustissimi Cameralis Judicii necessariis; de quibus scilicet
& hic (4) eavet Rex Romanorum: Ne Subditi subsidia, præ
sustentatione Cameræ Imperialis necessaria, in juria detrectent, in
verbis: Wie auch zu Unsers und des Heiligen Reichs Cammers
Gerichts Unterhalt an Hand zu gehen schuldig seynd; quæ iti-
dem in Capitulatione Leopoldinâ obseruantur. Postquam e-
nim Status Imperii Anno 1548. Juxta Rec. Imp. dicti Anni §.
Und wie wohl 30. Cameræ sustentationem soli in se suscep-
runt; quod postea & in subsequentibus Comitiis Anni 1551.
1555. 1557. renovatum, & ad præsentia usque tempora conti-
nuatum; ita tamen, ut ex bonis Dominalibus & Cameræ
Proventibus eujusque Status id fieri debuerit; tandem quo-
que & hic subcollectatio est concessa, partim, quod Collecta
 20 Imperialis sit, & ad modum Collectæ. quæ secundum expedi-
tionem Romanam colligitur, ordinata; partim etiam quod
Judicium Camerale laudatissimum in utilitatem publicam,
& omnium quoque subditorum commodum sit institutum.
 21. Unde etiam in Rec. Imp. de Anno 1654. §. Betreffend aber. 14.
in fin. de hoc cautum est, ibi: Und soll den Ständen bever stes-
hen/ Ihre Land-Stände/ Bürger und Unterthanen zur Beyhülff
zu ziehen. Quod postea insertum Capitulationi Leopoldi, &
in Iosephi repetitum, vid. Dn. Rhet. in Institut. Jur. Publ. lib.
3. Tit. 2. §. 3.

Tanj

§. 7. Tandem & in eo (5) Rex Romanorum Juraz²². Statuum Imperii contra Subditos tueri promittit: Quod Subditos & Ordines Provinciales in iis, quæ in hoc Articulo Iisdem sunt concessa, & in præcedentibus tradita, sive coram Cesare, sive Summis Ejus Judiciis, Casareo nempe Aulico, seu Camerali, Actiones instituere seu Querelas mouere ausuros, ne audiire quidem, sed statim à limine Judicij repellere, & ad parentum Superiori Suo adigere velit; per verba textus: Auf den Fall auch jemand von den Lands-Ständen oder Unterthanen wider diese oder andere obbetüchte Sachen bey Uns / oder Unsern Reichs- Hoff Rath / oder ersbemeldten Cammer- Gericht etwas anzubringen/ oder zu suchen/ sich gelässtien lassen würde/ wollen wir dran seyn/ und darauff halten/ daß ein solcher nicht leichtlich gehöret/ sondern à limine Judicij ab/ und zu schuldiger Partition an seinen Lands-Hüsten und Herrn gewiesen werde. Quæ etiam iisdem verbis Capitulationi Leopoldinæ sunt inserta. Nam quamvis Princeps facilis esse ad audiendum, foresque Judiciorum omnibus patere debeant; Ita ut in maximis & minimis²³. æ qualiter justitiam Ei administrare incumbat, juxta Articul. 1. Capitul. Quia tamen hactenus tradita Statuum Jura in Subditos suos clarè sunt decisa; In talibus autem casibus meritò Processus denegandi, nec malitiis hominum indulgendum, l. 38 ff. de R. V. Non immeritò Subditi & Ordines Provinciales, contra talia & jam decisa querelam moventes, à Limine Judicij repelluntur, & ad faciendum officium adiunguntur,

§. 8. Limitatur famen idipsum in Casu, ubi Actio²⁴ nis institutæ fundamentum aliquod ostenditur: Ut si Dominus Territorii in Dispositionem circa Collectas, Ordinibus consenserit; Aut si forte Solutio Collectarum jam sit facta; vel in iis imponendis vel exigendis æqualitas non fuerit ob-

servata, ubi utique, siquidem Querela quadam tenus demonstrati possit, audiendi erat; Quemadmodum haec limitatio in ipso textu suggeritur, per verba: *Nicht eichtlich gehöret.* Ampliatur vero idem est contrario in omnibus contra

²⁵ dicta Jura vel alias contra Ius Tertii sub & obreptitione, ipso in auditio, impetratis Privilegiis & Exemptionibus, cum omnibus annexis Clauses, Declarationibus & Confirmationibus;

²⁶ Quippe quae una cum omnibus Processibus, Mandatis & Decretis sive à Judicio Celsato-Aulico, sive à Camera Imperiali contra Status Imperii ipsorumque Magistratus sine prævia

²⁷ requisitione Literarum informativarum, contra Constitutiones Imperii desuper impetratis, nulla atque irrita declarantur; & prævia summatiæ causæ cognitione cassari atque irrita declarari debent; Per verba textus: *Gestalten Wir auch alle und jede dagegen und sonstien contra Ius Tertii, und ehe derselbige darüber vernommen / hiebvor sub- & obreptitione erhaltenen Privilegia & Exemptiones, sammt allen derselben Clauses, Declarationen und Bestätigungen; Wie auch alle darauff/ und denen Reichs-Satzungen zu wider / an Unsern Kaysserlichen Reichs-Hoff-Rath oder Cammer-Gerichte wider die Lands-Fürsten und Obrigkeitten / ohne Derselben vorher schriftlich-begehrten und vernommenen Bericht / ertheilte Processus Mandata & Decreta, prævia summatiæ causæ cognitione, vor null und nichtig erklären / und dieselbe cassiren und aufscheben sollen und wollen.* Qua eodem tenore & in Capiz. Leopoldina Artic. 3. recensentur.

²⁸ §. 9. Ex iis, quæ ad hunc Articulum sunt dicta, patet; Ius & Officium Regis Romanorum, quatenus circa Jura Nationis Teutonica, Imperii Romano-Germanici, Electorum,

Statuum, juncta Nobilitate Imperii immediata, aliorumque Mem-
brorum Imperii non-turbando, sed confirmando & defen-
dendo versatur, non esse Regiae potestatis, paucis exceptis,
restrictivum, sed ut plurimum *normativum*, imò quoad non
nulla, maximè verò, quod ad defensionem Ju-
rium Statuum attinet, reserva-
tivum.

COM

86

CONSPECTVS COMMENT. ART. III. CAPIT. JOSEPHI
Breviter Hic est. Continet enim
Jus & Officium Regis Romanorum circa Ju-
ra & Privilegia Imperii, Membrorumque Ejus,

Ubi de Eo

- { *In Genere.* *Ubi explicantur*
 { *Jus & Officium Regis Romanorum*, *Item*
 { *Jura &*
 { *Privilegia Generaliter.* **CAP. I.**
- { *In Specie;* *Et quidem*
 { *Objectivè & Materialiter, quoad Jura*
 { *Totius Imperii, ratione*
 { *Nationis Teutonicæ,*
 { *Imperii Rom. Germanici Jurium communi-*
 um. **CAP. II.**
- { *Statuum Imperii Generaliter.* **CAP. III.** *Interque Eos*
 Electorum, similiter
 { *In Genere.* **CAP. IV.**
 { *In Specie;* *Quoad Electores Singulos.*
 CAP. V.
- { *Principum vel Statuum specialiter; seu*
 { *Prælatorum & Comitum; ut &*
 { *Civitatum Imperii.* **CAP. VI.**
- Membrorum Imperij*
 { *Immediatorum ut*
 { *Nobilitatis Imperii Immediatæ,*
 { *Aliorum Immediatorum &*
 Mediatorum. **CAP. VII.**
- Formaliter;* *Ubi de Jure & Officio Reg. Rom.* *Quoad*
 Proprium Factum Regis, consistens
 { *In Non-turbando*
 { *In Confirmando Jura.* **CAP. VIII.**
 Tertii Factum; *Consistens*
 In defendendo Jura Imper. & Stat. **CAP. IX.**

COROLLARIA.

Ex Iure Naturæ.

I.

LEX prima, unica, & fundamentalis omnis moralitatis, iuris & Justitiae est cultus divinus. (1.) quia priorem non habet, sed ultimato propositiones omnes, si quam rectitudinem habent, in eam resolvi possunt. (2.) Quia Deus in creando Macro- & Mierocosmō, nihil aliud quam semetipsum respicere potuit, & ut essent, qui majestatem suam & potentiam colerent. (3.) Quia Leges cordi humano inscriptæ omnes eotendunt. *Dn. Zentgravi. de Orig. Iur. Nat. art. 4. seqq.* *Dn. Praeses in Instit. Iur. Nat. & Gent. part. gen. sect. 1. cap. 1. per tot. & faciunt eò quo habet *Dn. Mauritius in Specim. Dissert. Iur. publ. cap. 4. th. 32.* Dissent. *Grot. de I. B. & Pac. in Proleg. Pufendorff. de I. N. & Gent. Lib. 2. cap. 3. & passim*; qui socialitatem cum Aristotele *1. Pol. c. 11.* & sequacibus; Thom. Hobbes tr. de Cive & in Leviath. qui *mutuum metum*, Rich. Cumberland. in *dissquisit. de Leg. Nat.* qui *mutuam benevolentiam*. Ut & JCtus quidam celebrissimus, qui pro primo principio habet: quod homines potentiss agendi à natura instruti, licite agant, donec aliquis qui prohiberet recte potest, prohibeat; licitum vero jus esse.*

II.

Datur bonum & malum suā naturā tale ante omnem impositiōnēm. (1.) Quia Deus ante præceptionem respexit illud quod essentiae, & voluntati suae congruit, viceversa eidem repugnat. (2.) Quia alias sequerentur absurdia, quasi Deus naturam mali in naturam boni, & contra commutare potuisset, si voluisse, & (3.) quod aliquid sanctitati & essentiae sua contrarium statuere potuisset, quod implicat. Unde *Div. Augustinus. Lib. 10. de lib. arbitr. cap. 30.* in verbis: *Adulterium non ideo malum est, quia prohibitum, sed ideo prohibitum, quia malum est.* Dissent. *Pufendorff. de I. N. & G. Lib. 1. cap. 2. §. 6. cap. 6. §. 4. & passim*; cum sequacibus.

III.

Moralitas actionum humanarum consistit in con- & dis-
con-

2

convenientia voluntaria cum lege (1.) Quia moralitas seu bonitas & malitia actus humani in eo consistit, à quo talis aestimari potest, quod dijudicandum ex con - &c disconvenientia cum lege. *Vid. Div. Thomas. de bonitate & malit. act. human. dis. 125. q. 18 dub. 2. concl. 7. §. 9. § 10. q. 2. de malo. art. 5. Gregor. Dietel. de fine, beatitudine, & actionibus hominis liberi ac rationalis. cap. 6. §. 2. concl. 4. Dissent. Pufendorff. de f. N. & G. lib. 1. cap. 5. §. 3. qui in imputativitate, & Dn. Zentgravius, qui in valore eam confitentes putant.*

IV.

In administratione Justitiae, non tantum qualitas, sed & quantitas facti attendenda & aestimanda. (1.) Quia actiones admittunt aestimationem maiorem & minorem, tam ratione formalis quam materialis. (2.) Levitici. cap. 6. vers. 7. in verbis juxta estimationem mensuramque delicti. (3.) Per cap. 6. X. de homicid. volunt. Dissent. Philosophi communiter, qui statuunt, in extensione tantum quantitatem confitentes.

Ex Iure Gentium.

THESES I.

Imperium Parentum in liberos summaque Potestatis in subditos; Nec non pasta & contractus ex iure gentium decidunt. (1.) Quia talia non ex dictamine absolute & simpliciter, sed respectivè & secundum quid tali oriuntur. (2.) Per §. 2. f. de f. N. G. & C. l. 2. l. 5. ff. de f. & f.. Dissent. Pufendorff. de L.N. & G. lib. 2. cap. 3. §. 22.

II.

Quemadmodum & bella & Repressalias potius dictamina hujus juris, quam naturalis esse statuimus. (1.) Quia hæc naturalis ratio non dicitur simpliciter, sed secundum quid, dum seilicet pax & justitia alias haberi nequit. (2.) Per §. 2. l. do l. N. G. & C. l. 5. ff. de l. & l. Dn. Praeses in Inst. Iur. Nat. & Gent. part. Gen. sect. 2. cap. 4. prop. 11. § 12.

III.

Legatum regulariter in loco delicti puniri non posse, sed remittendum esse ad suum ablegantem, ex hoc quoque iure descendit. Quia propter characterem quem habet representatum,

ipse

ipse Ablegans adesse, legatus vero delinquens domi esse censetur. *Vid.*
Besold. de legat. cap. 5. num. 21. Myler. de Princ. & stat. Imper. cap. 19.
num. 12. lit. c. Dissent. Kirchner. de Legat. lib. 2. cap. 1. num. 141. Knip-
schild. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 25. num. 33.

Ex Iure Civili.

I.

Eventus dubius aestimari potest, (1) per l. propter 23. ff. Fam. ere.
 l. Si iactum 12. ff. de Alt. Empt. l. nam hoc. 12. ff. de Hered. vel act.
 (2) quia res dubia potest emi & vendi, per dd. ll. & tot. tit. de hered. vel act.
 vendit. (3) recipit enim aestimationem conventionalem, licet non ha-
 beat legalem; **Unde nec hoc, nec alia obstant, quo minus trans-**
actione enormissimè lassus, gaudeat beneficio l. 2. C. de rescind.
vend. (1) per l. 5. C. de dolo. l. 3. C. comm. urr. jud. (2) quia hic e-
 videns calumnia detegitur, quamobrem transactio rescinditur. l. 65. §. 1.
 de condic. indeb. (3) quia dolus ex proposito, & dolus re ipsa eatenus
 æquiparantur. l. 36. de verbis obl. Accedit (4) quod hæc sententia ma-
 gis æquitati suffragetur, cum nemo per alterius injuriam locupletari de-
 beat. c. 59. de Reg. Jur. in 6. l. 8. §. 32. ff. de transact. l. 14. ff. de condic.
 indeb. Carpzov. part. 2. Const. 34. aef. 1. num. 4. seqq. Richter. Decis.
 99. num. 54. & seqq. Fachin. lib. 2. controv. jur. cap. 26. cum allegatis
 Pinell. l. 2. C. de rescind. vend. in 1. part. cap. 4. num. 14. 15. ubi testatur
 in supremis Hispaniæ & Galliæ judiciis receptam esse. Dissent. Gail. lib. 2.
 Obs. 70. Mynl. cent. 1. Obs. 33. Vinn. in Select. quast. lib. 1. cap. 57.

II.

Retrahiens minor contra lapsum certi temporis ad retrahendum præfixi, post maiorem etatem intra annum restitu-
 tionem in integrum petere non tenetur, sed ad hoc totum
 quadriennium eidem competit (1) quia, ut ante præter lapsum
 annum utiliter, post maiorem etatem non poterat minori præcludi re-
 stitutio in integrum; Ita nec ante præter lapsum quadriennium continu-
 um, quod in locum anni utilis est præstitutum. l. ult. C. de temp. in integr.
 rest. l. ult. C. de repud. vel. abst. vers. fin. autem. quod etiam sequuntur
 Santi Canones. cap. Co. fititus. 8. extr. de Rest. in integr. clem. un. eod.
 (2) Quia intra quadriennium, nondum tempus pro retractu concessum
 potest dici præter lapsum, cum totum quadriennium, minori etati datum
 eidem scorsim competat, ita ut præterea tempus pro retractu indulgen-

M

dum

dum sit. d. l. ult. C. de repud. Hered. vers. Sin antem &c. Unde multo minus intra quadriennium præcludi potest, Besold. part. 3. Consil. 137. num. 45. Maurit. de Rest. in integr. cap. 42. Non obſt. Rec. Deput. de Anno 1000. §. Als auch. 93. quod restitutions contra lapsus fatalium, aut alijs termini præjudicialis, petenda sint intra id temporis spatium, quod restituendus re adhuc intégra habuit. Resp. enim rem integrum esse minori per totum quadriennium, nec ante illud præter lapsus, fatale censi lapsus. Dissent. Sfort. Oddus. de restit. in integr. Qu. 19. art. 4. Brunnem. ad l. ult. num. 15. C. de temp. in integ. rest.

III.

Quemadmodum minori, etiam emancipato, contra repudiatam hereditatem paternam, post minorenitatem integrum septennium datur, (1) l. ult. C. de repud. Hered. (2) Quia datur ipsi quadriennium commune, & præterea quoq; ut filio triennium. Non obſt. l. 24. §. 2. de minor. quæ intelligenda de Extraneo, re non amplius integrâ, sed distractâ jam hereditate. Dissent. Hillig. ad Donell. lib. 7. cap. 2. lit. Aa. Brunn. ad d. l. ult. in fin. C. de repud. Hered.

IV.

Etiam major ex capite ignorantiae contra præscriptionem non immerito restituitur (1) arg. l. 1. §. f. ff. quod fals. tut. gest. (2) Quia eadē æquitas, quâ petitur, ut succurratur absenti, etiam vult, ut succurratur ignorantii. p. l. nn. C. de usucap. transform. (3) Quia dum negligentibus non subvenitur. l. 16. ff. quib. caus. major. Bene subvenitur ignorantibus quorum negligentia argui nequit. (4) per l. 35. ff. de servit. rust. præd. l. 15. §. 3. l. 16. ff. ex quib. caus. major. l. 19. §. 1. ff. quemad. servit. amit. V. Brunn. ad l. 1. ff. ex quib. caus. maj. n. 4. Carpz. tit. 19. in process. n. 22. Mev. p. 7. d. 174. p. 8. d. 19. Sfort. Oddus. de restit. in integr. part. 2. qu. 90. art. 4. 5. & 6. Diff. Struv. in S. I. C. Exere. 8. th. 76. ibi & apud Odd. d. l. alleg.

V.

Elapso biennio querela non numerata pecunia moveri nequit. l. 8. 10. 14. C. der. b. cred. Nisi debitor onus probandi negativā in te suscipere velit. (1) Quia lapsus biennii inducit saltem præsumptionem juris, quæ probationem in contrarium admittit. (2) In contractibus potius rei veritas quam scriptura perspici debet. c. 12. extr. qui sili sunt legitimi. l. 6. ff. de Off. Pres. (3) Quia debitor generaliter habet exceptionem dolii. l. 2. §. 5. ff. de dol. mal. except. unde & illicita fuerat generaliter prohibentur. c. 48. de Reg. Jur. in 6. l. 6. pr. ff. de offic. p. offic. l. 14. ff. de condic.

condit. indeb. l. 206. de R. 7. vid. Brunnem. ad. l. 13. C. de non num. pec.
Hartm. Pistor. lib. 4. qu. 12. n. 13. ubi docer ab ea in judicando non re-
cedendum. Richter. Decis. 21. n. 12. usque 19. Zanger. de Except. p. 3. c.
14. n. 67. Carpzov. P. 1. C. 35. d. 66 & 67. Mev. p. 2. d. 22. p. 8. d. 365.
Dissent. Joh. Faber. & alii apud Hartm. Pistor. d. 1. alleg. Nebelkra De-
cis. 22. Bachov. ad Tr. 1. 20. 2. B. Vinn. in Select. quæst. lib. 1. cap. 41.
Frantz. Exerc. 10. qu. 10.

VI.

Liberi cum Legitima Trebellianicam indistinctè detrahe-
re possunt. (1.) Per cap. Rainurius 16. & Rainaldus 18. X. de testam.
(2.) Quia legitimam detrahit filius jure naturali, Trebellianicam ut qui-
vis extraneus d. cap. Raynaldus Vers. dilectus X. de testam. (3.) Quia dum
jure naturæ liberis debentur bona parentum, ita voluntas patris expli-
canda, ut quam minimum jus naturæ laedatur, quæ tam in pure quam sub
conditione gravato vera sunt. (4.) Quia legitima de jure consideratur
etanquam separata portio à reliqua hereditate, dum pro ære alicno habe-
tur. Sand. lib. 4. Dec. Tit. 7. Def. 3. & licet filius interdum excludatur, à
successione, non tamen excluditur à legitima §. 3. in fin. 1. de adopt. Auth.
Si qua mulier C. de SS. Eccl. Auth. Hoc amplius C. d. fideicommiss. (5.) Quia
fideicommissio pure gravatus deterioris est conditionis, quam qui sub
conditione, hic enim fructus percipit, nec eos quartæ SCti imputat. 1. 6.
C. ad SCtum Trebell. 1. 22. §. 2. vers. alia causa ff. cod. (6.) Et si diversis
temporibus fieri potest deducatio, cur non & uno eodemque? Vinn. in
Select. quæst. lib. 2. cap. 29. Joann. à Sande lib. 4. decis. tit. 7. def. 3. & 4.
Cujac. lib. 8. Obs. c. 3. Dissent. Gail. lib. 2. Obs. 121. num. 2. seqq. Uffel-
mann. in Not. ad Rittershus. de diff. iur. can. & civ. p. 52. Carpzov. p. 3.
C. 1. d. 21. & lib. 6. Resp. 113. num. 17. seqq. Secus est si prohibitio
patris accedat. (1.) Quia tunc cessat ratio Trebellianica. (2.) Testator,
salva manente legitima, de cætero quodcumque gravamen adjicere pot-
est. 1. 36. §. 1. C. de in offic. (3.) Quia ratione Trebellianica filius habetur
pro extraneo cap. Raynaldus 18. X. de testam. (4.) Et major est ratio
prohibendi Trebellianicam, quam Falcidiam. Joann. à Sande lib. 4. decis.
fris. tit. 7. def. 8. Struv. ad SC Trebell. §. 33. Franciscus Mantica de
conject. ult. volunt. lib. 7. §. 12. num. 13. Dissent. Fachinaeus. eontrov.
jur. lib. 13. cap. 26. cum allegat.

VII.

Legitima statuto minui, non vero prorsus tolli potest.
(1.) Quia liberis jure naturali legitima, seu portio bonorum debetur.
1. 7. ff. de bon. damn. 1. 7. §. 1. unde liberi. (2.) Quia legitima alimento-

ANNO 1883 92

rum loco accedit, quæ naturali jure filii debentur. (3.) Quia quæ ad quantitatem à jure civili constituta, arg. l. 6. pr. de just. & jur. adeo que minui potest ab iis, qui legislatoria pollent potestate. Gail. lib. 2. Obs. 122. Fachinæus lib. 4. cap. 32. Dissidentes allegat. Gail. d. l.

VIII.

Vulgaris substitutio non impedit transmissionem juris deliberandi in heredem instituti (1.) Quia hic heres institutus transmittendo jus deliberandi, alium heredem facit. (2.) Quia conditio vulgaris substitutionis poterit adimpleri per æquipollens, sc. si institutus heres non erit, nee ipse nec per heredem suum; ut in l. s. paterfam. ff. de hered. instit. (3.) Perl. un. §. 5. & 13. C. de caduc. tollend. Vid. Fachinæus lib. 4. cap. 62. & ibi pro & contra citatos Auctores.

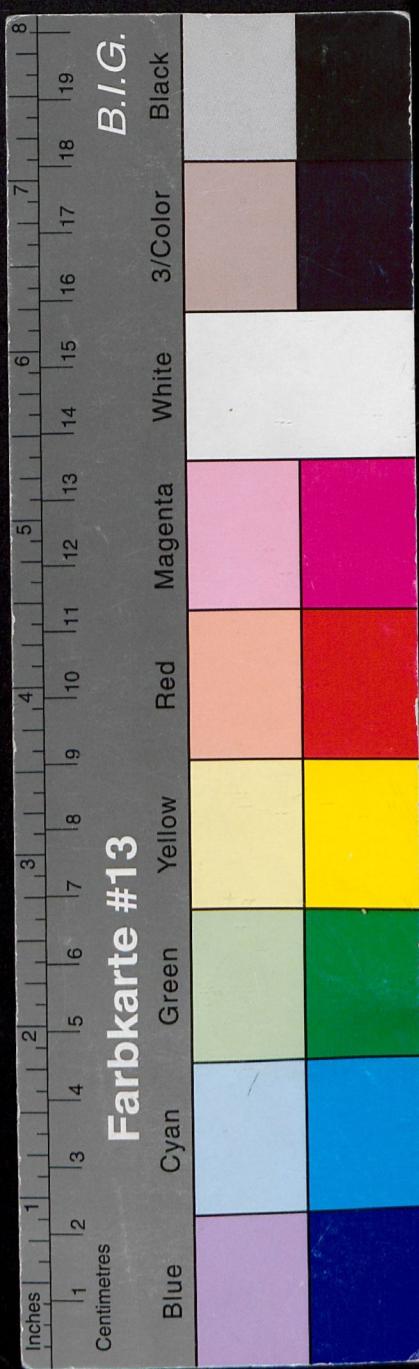
IX.

Res paganice ex mera liberalitate concessæ non conferuntur. (1.) Perl. 20. §. 1. C. de collat. (2.) Quia patris simpliciter donantibus hæc videtur voluntas, ut res donatas ii præcipuas habeant, quibus donata sunt. Struv. ad tit. de collat. §. 28. Dissent. Brunner. de Collat. c. 4. num. 833. Tanto minus sumptus in studia & peregrinationes utiliter impensi sunt conferendi. (1.) Perl. 20. ff. fam. exercit. (2.) Quia occasione quasi militia sunt erogati, l. 7. C. de Assess. Dom. l. un. C. d. castr. omn. Pal. pecun. Carpz. part. 3. C. 12. Def. 17. 18.

X.

Successio in rebus immobilibus secundum leges rei sitæ deferenda. (1.) Quia cum bona immobilia tantum sub territorio & Jurisdictione ejus sint loci, in quo jacent, merito statutis illius loci ac jurisdictionis obstringantur. l. 1. in fin. l. 2. l. ult. C. ubi in rem act. (2.) Quia statuta res afficiunt, & quoquaque possideantur. Gail. lib. 2. obs. 324. n. 7. Carpz. p. 3. c. 12. d. 12. In mobilibus vero secundum statuta domicilii. (1.) Quia totum hoc negotium à potestate patristam. dependet, adeoque censentur ex voluntate ipsius bona mobilia deferenda esse secundum locum rei sitæ, in quo eas perpetuo habet. (2.) Quia voluntas Patristam. ex domicilio ejus mensuranda, & res mobiles eiadhaerent, tanquam accessorium suo principali, & ossa personæ. Vid. Carpz. P. 3. c. 12. d. 13. Gail. d. l. Dissentit. Facult. Iur. Lipsiensis apud Carpz. Lib. 6. Resp. 39.

F I N I S.

B.I.G.
Black
3/Color
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue

X2400125
B.M. II. 8.
S. 16, n.

D. B. V.
DISSE^RTATIO^E
JURIBUS ET PRIVILEGIIS
IMPERII ROM. GERMANICI
EJUSQUE MEMBRORUM.
Occasione Articuli III.
CAPITULATIONIS
JOSEPHI
ROMANORUM REGIS
AUGUSTI
QVAM
SUB PRÆSIDIO
D. FRIDERICI NITZSCHII
PHIL. ET JUR. D. ET PROF. PUBL. COM.
PAL. CÆS. ET ASSESSORIS SUMMI HASSIÆ AP-
PELLATIONUM JUDICII
AFFINIS HOSPITIS ET PRÆCEPTORIS
SUI VENERANDI
PUBL. ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTIT
JOHANN. HENRICUS JACOBI
de Ehrenfron.
CONFLUENTINO-MOSELLANUS
DIE DECEMBRIS ANNO MDCCI.
IN AUDITORIO SOLENNI
GESSÆ HASSORUM.

Exud. JOH. REINHARDUS VULPIUS, UNIV. TYPOGRAPH.

